

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul și obiectul de reglementare

(1) Scopul prezentei legi constă în asigurarea unui cadru normativ clar, coerent și predictibil privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice, în vederea:

- a) garantării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor;
- b) prevenirii și reducerii riscurilor care pot afecta ordinea și securitatea publică, viața și sănătatea participanților;
- c) promovării unui climat de siguranță și responsabilitate în spațiile publice sau cu acces public, în cadrul procesului de organizare și desfășurare a evenimentelor publice.

(2) Prezenta lege reglementează:

- a) procedurile de notificare și autorizare a evenimentelor publice;
- b) măsurile de securitate și prevenire a riscurilor în cadrul evenimentelor publice;
- c) obligațiile organizatorilor, participanților și autorităților publice în cadrul procesului de organizare și desfășurare a evenimentelor publice;
- d) mecanismele de prevenire și combatere a faptelor ilegale în cadrul evenimentelor publice.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică următoarelor categorii de evenimente publice:

- a) evenimente culturale și artistice;
- b) competiții sportive și jocuri sportive;
- c) adunări cu caracter religios, sub formă de oficiere a unor servicii divine sau a altor manifestări tradiționale, desfășurate în alte locații decât incintele lăcașurilor de cult;
- d) activități de divertisment;
- e) evenimente comerciale și expoziționale.

(2) Prezenta lege nu se aplică:

- a) întrunirilor reglementate prin Legea nr. 26/2008 privind întrunirile;
- b) evenimentelor private, desfășurate în spații publice sau private rezervate integral, destinate activităților familiale (nunți, botezuri, aniversări și manifestări similare), în limita capacității autorizate a spațiului respectiv;

c) activităților culturale, artistice, didactice, de instruire ori de divertisment organizate de persoane juridice, care au ca obiect de activitate desfășurarea acestor categorii de evenimente, atunci când aceste activități se desfășoară în spațiile proprii sau în perimetre închise administrate de respectivele persoane juridice, în limitele capacității autorizate și ale programului public de funcționare al respectivelor persoane juridice;

d) serviciilor religioase și adunărilor cu caracter religios desfășurate în incinta lăcașurilor de cult, potrivit tradiției religioase a cultului respectiv.

(3) Prezența lege se aplică inclusiv evenimentelor publice organizate în incinta spațiilor private cu acces public.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:

control corporal preventiv și al bagajelor - măsură cu caracter preventiv, care constă în controlul persoanelor participant, inclusiv corporal și a bunurilor pe care le dețin acestea, , cu utilizarea, după caz, a unor echipamente tehnice fixe/portabile de detectare, în scopul prevenirii introducerii în locul de desfășurare a evenimentului public a obiectelor interzise sau periculoase, care pot pune în pericol viața sau sănătatea persoanelor;

conducător al forțelor de ordine – persoana desemnată din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, care execută misiunea de coordonare a acțiunilor forțelor de ordine la asigurarea și restabilirea ordinii publice, pe parcursul desfășurării evenimentului public cu grad de risc mediu sau ridicat;

eveniment public - activitate programată și organizată, cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, desfășurată într-un spațiu public sau destinat accesului publicului, cu participarea a cel puțin 50 de persoane, indiferent dacă accesul este liber sau condiționat, și care presupune prezența fizică simultană a participanților;

examinarea mijlocului de transport – măsură cu caracter preventiv, prin verificarea vizuală, după caz, utilizarea unor echipamente tehnice fixe/portabile de detectare, care se efectuează asupra mijlocului de transport, inclusiv a habitaculului și a portbagajului acestuia, în scopul prevenirii introducerii în locurile de desfășurare a evenimentului public a obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și a materialelor care conțin embleme, steaguri, pancarte, simboluri, imagini ori texte cu conținut obscen, discriminatoriu, fascist ori extremist, rasist sau xenofob;

grad de risc – nivelul posibilității producerii unor fapte îndreptate împotriva ordinii și securității publice, cu ocazia desfășurării evenimentului public;

notificare – comunicare oficială adresată de către organizator autorității administrației publice locale privind intenția de desfășurare a unui eveniment public, în scopul informării și organizării măsurilor administrative, de ordine și securitate publică publică, care nu necesită autorizare prealabilă;

obiect utilizat în calitate de armă – orice obiect care, indiferent de natura, destinația sau proveniența sa, este folosit sau intenționat a fi folosit pentru a cauza daune vieții, integrității corporale sau sănătății persoanei, precum și daune materiale, a tulbura ordinea publică sau a crea stare de pericol pentru participanții la

evenimentul public, forțele de ordine ori alte persoane prezente.

obiecte interzise - arme și muniții de orice fel, obiecte utilizate în calitate de arme, făclii, torțe, artificii, petarde, materiale explozive, incendiare sau fumigene, dispozitive pentru șocuri electrice, substanțe toxice, halucinogene, iritant lacrimogene ori paralizante, recipiente, corpuri contondente, cuțite, pumnale, castete ori alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare ori lovire;

oficial al evenimentului sportiv – reprezentant al autorităților naționale sau al organizațiilor internaționale recunoscute de profil sportiv, membru al unei comisii, arbitru, observator, antrenor, preparator fizic, responsabil tehnic, cadru medical (medic, paramedic sau asistent medical) desemnat oficial pentru supravegherea stării de sănătate a sportivilor, ori personal administrativ din cadrul federațiilor sportive, ligilor profesioniste, asociațiilor sportive sau cluburilor sportive, acreditată sau, după caz, autorizată în funcția sa;

opunere de rezistență – acțiuni fizice de împotrivire a persoanei, cu sau fără utilizarea armei, care se realizează în procesul comiterii actelor de încălcare a ordinii și securității publice și/sau ignorarea dispozițiilor legale ale reprezentanților autorităților publice sau organizatorilor de a înceta acțiunile ilegale;

organizator – persoană fizică sau juridică, grupuri de persoane fizice sau juridice, responsabile de organizarea și desfășurarea evenimentului public, în condițiile prezentei legi;

participant – orice persoană fizică, care asistă sau participă la evenimentul public;

punct de comandă - spațiu destinat activităților de conducere și coordonare a măsurilor de asigurare și restabilire a ordinii publice, care permite o bună vizibilitate asupra locului de desfășurare a evenimentului public;

punct național de contact privind competițiile sportive – unitate organizațională din cadrul Inspectoratului General de Carabiniei, care asigură schimbul de date și informații în vederea realizării cooperării naționale și internaționale cu privire la evenimentele sportive;

responsabil de ordine și securitate publică - persoană desemnată în mod special de către organizator, care asigură coordonarea dispozitivului realizat de către personalul de ordine și securitate publică și relaționarea cu forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și cu reprezentanții altor autorități/instituții publice, care contribuie la desfășurarea în bune condiții a competiției sportive sau a jocului sportiv;

spațiu privat cu acces public – orice spațiu aflat în proprietatea sau posesia unei persoane fizice ori juridice de drept privat, în care accesul publicului este permis în mod liber, condiționat sau controlat, în scopuri comerciale, culturale, recreative, religioase sau de altă natură, fără a fi destinat exclusiv unui cerc restrâns de persoane;

asistent de securitate (steward de securitate) – persoană abilitată în sensul Legii nr. 283/2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, care are calitatea de gardian în cadrul unei organizații de pază și a absolvit un curs de pregătire specială, în modul stabilit de legislație, contractată de către organizatorul

evenimentului public, care acționează în scopul sprijinirii măsurilor de ordine și siguranță publică, prin activități de asistență, informare, monitorizare și prevenire a incidentelor în rândul participanților, colaborează cu forțele de ordine și cu personalul de pază particulară, în limitele competențelor stabilite de organizator și în conformitate cu planul de securitate al evenimentului.

sistarea evenimentului public - reprezintă o măsură excepțională, care constă în suspendarea sau încetarea imediată a evenimentului public, care este folosită doar în situații extreme, atunci când alte măsuri nu sunt suficiente și eficiente pentru asigurarea desfășurării evenimentului public în mod pașnic;

zonă imediată locului de desfășurare a evenimentului public - spațiul cuprins între aliniamentul punctelor unde se efectuează controlul documentelor de acces și limita exterioară a locului de desfășurare a evenimentului public;

zonă apropiată locului de desfășurare a evenimentului public – spațiul situat dincolo de limita exterioară a zonei imediate a evenimentului, care include perimetrul adiacent acestuia, precum și străzile, aleile sau piețele publice adiacente aflate la o distanță de până la 100 de metri față de locul de desfășurare a evenimentului public, în care pot fi exercitate măsuri de siguranță, ordine și securitate publică, control și intervenție, în funcție de gradul de risc al evenimentului.

Articolul 4. Principii de bază

Prezenta lege se aplică cu respectarea următoarelor principii de bază:

a) proporționalității – măsurile stabilite de autoritățile publice și obligațiile impuse organizatorilor trebuie să fie adecvate, necesare și proporționale cu scopul urmărit, având în vedere gradul de risc asociat fiecărui eveniment public;

b) nediscriminării – dreptul de a organiza și de a participa la evenimente publice este garantat tuturor persoanelor, fără discriminare pe criterii de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere, origine socială, dizabilitate sau orice alt criteriu prevăzut de lege;

c) legalității – orice măsură de reglementare, condiționare sau restricție privind organizarea sau desfășurarea evenimentelor publice se aplică exclusiv în temeiul și în conformitate cu prevederile legale;

d) prezumției în favoarea desfășurării evenimentelor publice – autoritățile publice competente interpretează orice dubiu privind aplicarea prezentei legi în sensul favorizării desfășurării evenimentului public, cu excepția cazurilor în care există riscuri reale și obiective la adresa ordinii, securității publice sau a altor drepturi fundamentale;

e) transparenței decizionale – autoritățile competente adoptă deciziile și măsurile necesare pentru organizarea și desfășurarea evenimentelor publice într-un mod motivat, clar și accesibil, asigurând informarea în timp util a organizatorilor și a celorlalte părți interesate.

Articolul 5. Evenimentele publice interzise

Sunt interzise evenimentele publice, prin care se urmărește:

a) chemarea la acțiuni militare de agresiune;

- b) instigarea la acțiuni violente sau la discriminare pe motive de prejudecată;
- c) chemarea la subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a Republicii Moldova;
- d) comiterea sau instigarea la comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor care pot pune în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea sau ordinea și securitatea publică.

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA EVENIMENTELOR PUBLICE

Articolul 6. Locul, ora și durata evenimentelor publice

(1) Evenimentele publice pot fi organizate și desfășurate în spații publice sau private, în locații aprobate de autoritățile administrației publice locale, care trebuie să asigure siguranța participanților, să respecte normele de igienă și să prevină orice risc de perturbare a ordinii și securității publice.

(2) Evenimentul public se desfășoară la data, ora și locul indicat în notificare.

(3) Administrația publică locală poate declara închis temporar accesul publicului în anumite locuri care, în mod obișnuit, sunt deschise accesului nelimitat al tuturor persoanelor, în cazul desfășurării unor acțiuni oficiale, cu condiția ca acestea să fie planificate anterior și să fie confirmate prin documente.

(4) Evenimentele organizate în spațiile publice, se desfășoară între orele 07.00-23.00, cu excepția sărbătorilor naționale sau tradiționale, evenimentelor religioase, precum și activități culturale de amploare în care autoritatea administrației publice locale prin consultare cu Inspectoratul General de Carabinieri poate permite prelungirea orei de începere sau finalizare, în funcție de necesitățile organizatorilor.

(5) În cazul competițiilor sportive și jocurilor sportive, locul și durata evenimentului poate varia în funcție de amploarea acestuia, regulile și condițiile stabilite de organizatori. Aceste evenimente publice se desfășoară cu respectarea orarului stabilit de organizatori, având în vedere necesitățile particulare ale fiecărei competiții sportive.

Articolul 7. Echipamente utilizate la evenimentele publice

(1) În timpul desfășurării evenimentului public, pot fi utilizate orice mijloace grafice sau sonore de amplificare a sunetului, cu respectarea limitelor admise de poluare fonică, precum și alte obiecte specifice unui eveniment public.

(2) Pentru desfășurarea evenimentului public pot fi montate construcții temporare, organizatorul fiind obligat să ia măsurile necesare pentru a nu crea inconveniențe disproporționate participanților sau trecătorilor și pentru a nu provoca pagube mediului.

(3) Organizatorul evenimentului public asigură demontarea acestor construcții temporare în termen de 48 ore din momentul încheierii evenimentului. În cazul construcțiilor de mari dimensiuni sau al unor circumstanțe obiective justificate, organizatorul poate solicita prelungirea termenului de demontare, cu condiția informării autorității administrației publice locale competente cu cel puțin

12 ore înainte de expirarea termenului inițial, iar lucrările de demontare nu împiedică circulația pietonilor, accesul publicului și nu afectează siguranța circulației rutiere.

(4) În cadrul evenimentelor publice este interzisă utilizarea, distribuirea sau comercializarea articolelor și produselor pirotehnice, inclusiv petarde, artificii, fumigene și alte produse similare, indiferent de tipul sau categoria acestora, cu excepția cazurilor lansării focurilor de artificii cu ocazia unor evenimente de interes local, național sau internațional sub supravegherea persoanelor abilitate în acest sens și în condiții autorizate de autoritățile competente.

Articolul 8. Notificarea privind desfășurarea evenimentului public

(1) Organizatorul evenimentului public, notifică oficial autoritatea administrației publice locale, privind intenția de a organiza un eveniment public, printr-o notificare prealabilă, cu cel puțin 5 zile înainte de data desfășurării evenimentului. Notificarea prealabilă se depune fizic sau online, la autoritatea administrației publice locale de la locul de desfășurare a evenimentului, conform modelului din anexă.

(2) În cazul în care evenimentul public este planificat într-un spațiu privat cu acces public sau perimetru aflat în administrarea unei persoane juridice, notificarea este valabilă doar dacă este însoțită de acordul în scris al proprietarului sau al deținătorului dreptului de folosință ori de un document care atestă acest drept.

(3) După recepționarea notificării privind desfășurarea evenimentului public, autoritatea administrației publice locale este obligată să înregistreze imediat notificarea, iar la solicitarea organizatorului evenimentului public este obligată să-i confirme în scris, prin aceleași mijloace, data și numărul de înregistrare a notificării.

(4) Autoritatea administrației publice locale notificată, informează în timp de 24 de ore de la data înregistrării notificării prealabile, Inspectoratul General de Carabinieri, în vederea pregătirii măsurilor de asigurare a ordinii și securității publice.

(5) În termen de 48 ore de la recepționarea notificării indicate la alin. (3), Inspectoratul General de Carabinieri evaluează gradul de risc al evenimentului public. În cazul în care evenimentul prezintă risc mediu sau ridicat, Inspectoratului General de Carabinieri organizează o ședință de lucru preparatorie, cu participarea autorității administrației publice locale, organizatorului evenimentului și după caz, reprezentanții altor autorități interesate, în vederea elaborării unui plan de securitate în care să fie stabilite măsurile necesare de protecție a participanților.

(6) În cazul în care Inspectoratul General de Carabinieri evaluează evenimentul cu grad de risc scăzut sau fără grad de risc, autoritatea administrației publice locale, în termen de 48 ore de la recepționarea informației poate dispune organizarea unei ședințe preparatorii, la care participă în mod obligatoriu organizatorii evenimentului și după caz, conform necesităților, reprezentanții forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și altor autorități interesate, unde se vor stabili măsurile necesare pentru buna desfășurare a evenimentului public.

(7) În cazul în care evenimentul public presupune un impact semnificativ

asupra traficului rutier, precum și a infrastructurii urbane, autoritatea administrației publice locale va coordona măsurile de protecție și alternative de transport, cu organizatorii și autoritățile competente în domeniul administrării drumurilor.

(8) Organizatorii evenimentelor publice sunt obligați să notifice autoritatea administrației publice locale cu cel mult 72 de ore până la data preconizată a evenimentului despre orice situație care presupune modificări la programul evenimentului, pentru a fi operate, după caz modificările de rigoare.

(9) Dacă organizatorul renunță la desfășurarea evenimentului public, acesta notifică imediat autoritatea administrației publice locale, care, la rândul ei, informează forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

(10) În cazul în care pentru aceeași dată, același loc și același interval de timp au fost depuse mai multe notificări prealabile, autoritatea administrației publice locale acordă prioritate la desfășurarea evenimentului public, pentru care organizatorul a depus primul notificarea, în baza unei decizii motivate în mod expres și care este adusă la cunoștința părților interesate. Decizia de acordare a priorității poate fi supusă contestării în condițiile Codului administrativ.

(11) În cazul în care evenimentul public este planificat și organizat de către autoritățile/instituțiile publice, iar data, locul și ora desfășurării coincide cu alte evenimente publice notificate prealabil, autoritatea administrației publice locale poate acorda prioritate la desfășurarea evenimentului public planificat de către autoritățile/instituțiile publice, numai în cazul în care evenimentul public urmărește un scop de interes public, cu relevanță locală, regională sau națională, precum și în lipsa unor alternative de reamplasare rezonabilă, în baza unei decizii motivate în mod expres și care este adusă la cunoștința părților interesate. Decizia de acordare a priorității poate fi supusă contestării în condițiile Codului administrativ.

(12) În situația în care pentru aceeași dată, același loc și interval de timp se depune atât o notificare prealabilă pentru un eveniment public reglementat de prezenta lege, cât și o declarație prealabilă pentru o întrunire reglementată de Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, prioritate la desfășurarea acesteia are organizatorul care a depus-o primul.

(13) Prin derogare de la alin. (1), nu sunt supuse obligației de notificare prealabilă evenimentele publice la care numărul estimativ al participanților este mai mic de 50 de persoane, cu excepția cazurilor în care natura evenimentului, locația, sau alți factori relevanți determină riscuri evidente pentru ordinea și securitatea publică, siguranța persoanelor sau a bunurilor. În aceste situații, autoritatea administrației publice locale poate solicita notificarea în condițiile prezentei legi.

Articolul 9. Punct național de contact privind competițiile sportive

(1) În cadrul Inspectoratului General de Carabinieri se instituie punctul național de contact privind competițiile sportive.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a punctului național de contact privind competițiile sportive se aprobă de Comandantul general al Inspectoratului General de Carabinieri.

CAPITOLUL III

DESFĂȘURAREA EVENIMENTELOR PUBLICE

Articolul 10. Modul de desfășurare a evenimentelor publice

(1) Evenimentele publice se desfășoară doar în mod pașnic.

(2) În timpul desfășurării evenimentului public, organizatorul are obligația de a asigura caracterul pașnic al evenimentului public și de a întreprinde toate măsurile pentru accesul la clădirile din proximitatea locului de desfășurare a evenimentului public, precum și de a întreprinde toate măsurile legale pentru a asigura ordinea și securitatea publică.

(3) Condițiile de acces ale participanților la competiții sportive desfășurate în complexe sportive, arene, stadioane sportive, săli sportive ori spații comerciale amenajate sunt stabilite de organizatori.

(4) Organizatorii evenimentelor publice cooperează cu forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne pentru asigurarea protecției și siguranței participanților la evenimentul public și au obligația de a lua măsuri pentru prevenirea și înlăturarea oricăror incidente ce se pot produce la locul de desfășurare a evenimentului public, înainte, pe timpul și după finalizarea acestuia.

(5) Asigurarea și restabilirea ordinii și securității publice pe raza administrativ-teritorială a locului în care se desfășoară evenimentul public se realizează, potrivit competențelor, de către forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gradul de risc al evenimentului public.

Articolul 11. Obligațiile organizatorului evenimentului public

(1) Organizatorul unui eveniment public este obligat, în toate cazurile:

a) să stabilească persoana responsabilă de contact pentru autoritățile competente și coordonarea desfășurării evenimentului public;

b) să informeze publicul privind regulile de conduită și siguranță în timpul desfășurării evenimentului public;

c) să asigure respectarea normelor legale privind sănătatea publică, protecția mediului, ordinea și securitatea publică la locul de desfășurare a evenimentului public;

d) să asigure respectarea măsurilor de igienă, atât prin instalarea blocurilor sanitare mobile, coșurilor de gunoi și altor obiecte de igienă, cât și salubritatea teritoriului după finalizarea evenimentului public;

e) să asigure accesul și evacuarea corespunzătoare pentru participanții la evenimentul public;

f) să respecte procedura stabilită în ședința cu autoritatea administrației publice locale și să desfășoare evenimentul public doar în forma, locul și în termenul indicat în notificare, fără a admite abateri de la acestea;

g) să respecte cerințele stabilite de autoritatea administrației publice locale și forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, în cadrul ședinței de lucru desfășurate potrivit art. 8 alin. (5) și (6), privind organizarea corespunzătoare a evenimentului public;

h) să sisteze evenimentul public atunci când constată că au fost încălcate prevederile art. 5, precum și în cazul apariției unor circumstanțe imprevizibile sau riscuri iminente constatate de autoritățile competente, care pot genera perturbarea gravă a ordinii și securității publice ori pun în pericol viața sau sănătatea participanților, inclusiv la solicitarea reprezentantului autorității administrației publice locale.

i) să se asigure că distribuirea produselor alimentare și a băuturilor a căror comercializare este permisă, se face doar în veselă de unică folosință biodegradabilă. Este permisă comercializarea băuturilor în ambalaje PET, CAN sau sticlă, cu respectarea normelor de siguranță și igienă în vigoare;

j) să respecte regimul legal privind comercializarea și consumul băuturilor alcoolice la locul desfășurării evenimentului public, asigurându-se că acestea au loc doar în condițiile și cu respectarea restricțiilor prevăzute de legislație;

k) să poarte responsabilitate pentru organizarea și desfășurarea evenimentului public și securitatea participanților.

(2) Pentru evenimentele publice încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat, potrivit clasificării prevăzute la art. 14 alin. (1), suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (1), oraganizatorul este obligat:

a) să informeze cel puțin cu 24 ore de la începerea evenimentului, autoritatea administrației publice locale și forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne despre toate măsurile necesare întreprinse pentru buna desfășurare a evenimentului public;

b) să depună un plan de gestionare a securității participanților la evenimentul public, la solicitarea autorităților administrației publice locale;

c) să contracteze serviciile particulare de pază pentru asigurarea securității în cadrul evenimentului public;

d) să asigure, în funcție de specificul evenimentului public, utilizarea unor echipamente tehnice fixe și/sau portabile de detectare sau alte mijloace rezonabile de control, prin intermediul personalului agenției de pază contractate, pentru efectuarea controlului corporal preventiv și al bagajelor persoanelor ce intenționează să participe la evenimentele publice;

e) să asigure un loc special amenajat pentru depozitarea obiectelor ridicate în rezultatul efectuării controlului corporal preventiv și al bagajelor, precum și al examinării mijlocului de transport;

f) să delimiteze spațiul de desfășurare a evenimentului public prin semne distinctive și vizibile, după caz prin instalarea unor garduri;

g) să coopereze cu forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, pentru identificarea și gestionarea situațiilor care pot tulbura ordinea și securitatea publică;

h) să asigure asistența medicală de urgență participanților la evenimentul public și să asigure respectarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, asigurând cu mijloace de stingere a incendiilor în cantități necesare;

i) să afișeze în locuri vizibile, informații necesare referitoare la materialele sau obiectele care sunt interzise de a fi introduse la evenimentul public, locurile de

amplasare a blocurilor sanitare, a unităților de asistență medicală primară, regulile ce trebuie respectate la evenimentele publice și alte informații;

j) să coopereze cu reprezentanții autorităților administrației publice locale și forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, în vederea asigurării bunei desfășurări a evenimentului public;

k) în coordonare cu conducătorul forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, să permită accesul în locul de desfășurare a evenimentului public, a efectivelor forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în ținută civilă, pentru desfășurarea activităților de monitorizare a modului de comportare a participanților/spectatorilor;

(3) În cazul evenimentelor publice cu caracter sportiv încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat, suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (1), oraganizatorul este obligat:

a) să efectueze, prin personalul de pază particulară contractat și, după caz, cu forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, înainte de efectuarea accesului spectatorilor, un control amănunțit al locului desfășurării evenimentului sportiv, pentru descoperirea și îndepărtarea oricăror obiecte sau materiale interzise;

b) să asigure contractarea asistenților de securitate (stewardzilor de securitate), pentru activități de asistență, informare, monitorizare și prevenire a incidentelor în rândul participanților, întru buna desfășurare a evenimentului sportiv;

c) să stabilească traseele de afluire și defluire a participanților și să ia măsuri ca ocuparea spațiilor destinate desfășurării evenimentului sportiv să aibă loc cu puțin timp înainte de ora începerii activităților, iar părăsirea lor să se facă imediat după finalizarea evenimentului;

d) să asigure arenele sportive, încăperile destinate desfășurării evenimentului sportiv cu sisteme eficiente de comunicare cu publicul;

e) să amenajeze și să pună la dispoziția lor un punct de comandă, la solicitarea forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, precum și să asigure înregistrarea și supravegherea video a comportamentului participanților în tribunele și în zona punctelor de acces ale stadionului sau arenei sportive dotate cu sisteme de supraveghere video, pe timpul desfășurării evenimentului sportiv, cu punerea la dispoziția forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne a înregistrărilor video efectuate. În punctul de comandă, organizatorul va asigura prezența responsabilului de ordine și siguranță care va facilita comunicarea dintre conducătorul forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și serviciul particulară de pază;

f) să permită accesul gratuit în tribunele stadionului, arenei, complexului sportiv unde are loc evenimentul, la solicitarea forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, al efectivului desemnat de carabinieri și/sau polițiști, în scopul exclusiv al desfășurării activităților de monitorizare a modului de comportare a spectatorilor, în conformitate cu planul de securitate al evenimentului;

g) să interzică amplasarea bannerelor sau a altor mijloace de publicitate vizuală pe gardul care delimitează suprafața de joc de tribună sau în orice alte locuri

care împiedică fie buna vizibilitate, fie asigurarea unei intervenții oportune, în caz de necesitate;

h) să asigure separarea grupurilor de suporterii rivali care participă la evenimentul sportiv, în vederea excluderii incidentelor violente;

i) să interzică sub orice formă comercializarea, distribuirea sau consumul băuturilor alcoolice sau altor substanțe interzise la locul de desfășurare a evenimentului sportiv, cu excepțiile prevăzute de cadrul normativ;

j) să interzică accesul la locul de desfășurare a evenimentului sportiv a persoanelor care dețin obiecte interzise, precum și a persoanelor care sunt în stare de ebrietate.

Articolul 12. Obligațiile participanților la evenimentele publice

Participanții la un eveniment public au următoarele obligații:

a) să respecte recomandările organizatorului sau reprezentanților acestora, a angajaților serviciilor particulare de pază, reprezentantului autorității administrației publice locale și a forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne;

b) să părăsească imediat locul desfășurării evenimentului public, în cazul în care au fost avertizați de către organizator, reprezentanții acestuia sau reprezentanții forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne;

c) să își descopere fața la cerința legală a forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, exclusiv în scopul identificării, în cazul utilizării articolelor de îmbrăcăminte sau alte accesorii ce împiedică identificarea clară a acestora;

d) să accepte controlul corporal preventiv și al bagajelor, a mijlocului de transport efectuat de către angajații serviciilor particulare de pază și/sau a forțelor de ordine, în conformitate cu legislația;

e) să prezinte spre verificare documentele de acces și, după caz, actele de identitate, materialele vizuale aflate asupra lor (bannere, lozinci, steaguri) la solicitarea angajaților serviciilor particulare de pază și/sau a forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne;

f) să nu creeze obstacole pentru circulația liberă pe drumurile publice, în cazul în care nu se oferă trasee alternative, stabilite și comunicate până la eveniment funcționarea instituțiilor publice sau private, instituțiilor medico-sanitare, instituțiilor de învățământ, instituțiilor de cultură și unităților comerciale.

Articolul 13. Obligațiile autorității administrației publice locale

Autoritățile administrației publice locale sunt obligate:

a) să creeze toate condițiile pentru desfășurarea pașnică a evenimentului public;

b) să desemneze un responsabil și să asigure prezența acestuia la evenimentele publice cu grad mediu de risc și grad ridicat de risc, din momentul începerii și până la finalizarea acestuia, după caz prin participarea acestuia în cadrul punctului de comandă pus la dispoziția forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne de către organizator;

c) să monitorizeze desfășurarea evenimentului public și, în cazul în care au

loc acțiuni prin care se încalcă prevederile art. 5, să solicite organizatorului întreprinderea măsurilor necesare de corectare a comportamentului, inclusiv somarea participanților să înceteze comportamentele ilegale sau cele care perturbază buna desfășurare a evenimentului public.

d) în cazul în care măsurile prevăzute la lit. c) nu sunt suficiente și evenimentul public continuă să genereze riscuri pentru ordinea și siguranța publică, reprezentantul autorității administrației publice locale responsabil de desfășurarea legală a evenimentului public, cere organizatorului sistarea imediată a evenimentului public.

Articolul 14. Asigurarea și restabilirea ordinii publice la evenimentele publice

(1) După gradul de risc, evenimentele publice se clasifică în:

- a) evenimentele publice fără grad de risc;
- b) evenimentele publice cu grad scăzut de risc;
- c) evenimentele publice cu grad mediu de risc;
- d) evenimentele publice cu grad ridicat de risc.

(2) Criteriile de evaluare a riscului pentru ordinea și securitatea publică și modalitatea de determinare a gradului de risc al evenimentului public, se stabilesc prin ordinul ministrului afacerilor interne.

(3) Gradul de risc al evenimentului public este stabilit de Inspectoratul General de Carabinieri, după caz discutat în cadrul ședinței desfășurate în condițiile art. 8 alin. (5) și (6).

(4) În cazul evenimentelor publice fără grad de risc și cu grad scăzut de risc, forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne vor monitoriza desfășurarea acestora prin dispozitivul curent de menținere a ordinii și securității publice.

(5) În cazul evenimentelor publice cu grad mediu de risc și grad ridicat de risc, sub coordonarea operativă a Inspectoratului General de Carabinieri, se vor desfășura activitățile de asigurare și restabilire a ordinii și securității publice de către forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

(6) În situația în care, în timpul evenimentului public, unii participanți nu respectă obligațiile menționate la art. 12, organizatorul, în caz de necesitate, prin reprezentanții serviciilor particulare de pază sau prin forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne prezente la evenimentul public, îi îndepărtează pe aceștia.

Articolul 15. Dispersarea participanților și restabilirea ordinii și securității publice la evenimentele publice

(1) Dispersarea participanților la evenimentul public constituie o măsură excepțională, aplicabilă numai în situațiile în care desfășurarea evenimentului:

- a) este însoțită de acte de violență fizică sau distrugerea bunurilor;
- b) este grav tulburată prin fapte repetate ce pun în pericol viața, integritatea sau securitatea participanților ori a ordinii și securității publice;
- c) are loc cu încălcarea prevederilor art. 5 și măsurile corective luate de

organizator nu au avut efect.

(2) În oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (1), reprezentantul autorității administrației publice locale, în baza evaluării circumstanțelor de fapt și a gradului de risc pentru ordinea și securitatea publică, poate solicita conducătorului forțelor de ordine inițierea procedurii de dispersare.

(3) În absența unei solicitări exprese din partea reprezentantului autorității administrației publice locale, conducătorul forțelor de ordine dispune măsura de dispersare, din oficiu, în cazuri de urgență, doar dacă:

- a) există un pericol iminent și grav pentru ordinea și securitatea publică;
- b) nu mai este posibilă contactarea autorității administrației publice locale în timp util;
- c) se impune o reacție operativă pentru prevenirea escaladării violenței sau protejarea vieții.

(4) În caz de violență fizică asupra forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, conducătorul forțelor de ordine adoptă imediat măsuri de restabilire a ordinii și securității publice și dispersarea persoanelor implicate, cu respectarea principiilor legalității, necesității și proporționalității.

(5) Orice măsură de dispersare se efectuează după ce participanții au fost somați în mod repetat să înceteze faptele ilegale și să părăsească locul evenimentului public. Somațiile se formulează public, în mod clar, și se înregistrează audio-video, dacă este posibil, indicând motivul, durata și consecințele nerespectării acestora.

(6) Intervenția forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr.218/2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, precum și a procedurilor operaționale aprobate de către ministrul afacerilor interne.

Capitolul IV DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta;

Capitolul V MODIFICAREA CODULUI CONTRAVENȚIONAL

Articolul 19. Modificarea Codului contravențional

I. Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 67:

1.1. titlul se completează cu cuvintele „sau evenimentele publice”;

1.2. la alineatul (1):

1.2.1 după cuvântul „întrunirii” se completează cu cuvintele „sau evenimentului public”;

1.2.2. cuvintele „declarației prealabile” se substituie cu textul „ „declarației prealabile/notificării prealabile”;

1.3. la aliniatul (1¹), cuvintele „declarației prealabile” se substituie cu textul „ „declarației prealabile/notificării prealabile”;

1.4. la alineatul (2), după cuvântul „întrunirilor” se completează cu cuvintele „sau evenimentelor publice”;

1.5. la alineatul (3), după cuvântul „întrunirii” se completează cu cuvintele „sau a evenimentului public, precum și de către participanții la acestea”;

1.6. se completează cu alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Neîndeplinirea de către reprezentantul administrației publice locale responsabil de monitorizarea desfășurării legale a întrunirii sau evenimentului public, a obligațiilor prevăzute de lege

se sancționează cu amendă de la 6 la 12 unități convenționale.”;

1.7. la alineatul (4), după cuvântul „întrunire” se completează cu cuvintele „sau la evenimentul public”;

1.8. la alineatul (4¹), după cuvântul „întrunire” se completează cu cuvintele „sau la evenimentul public”;

1.9. la alineatul (5), după cuvântul „întrunirii” se completează cu cuvintele „sau a evenimentului public”.

2. La articolul 400 alin. (4¹), după textul „prevăzute la art. ” se completează cu textul „ 67, ”.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTIFICARE
privind desfășurarea unui eveniment public
(se completează și se depune la autoritatea administrației publice locale competentă)

I. Date privind organizatorul evenimentului public:

1. **Denumirea organizatorului:** (nume persoană fizică sau denumire persoană juridică)
 2. **Codul de identificare:** (IDNO/CNP)
 3. **Adresa sediului/domiciliului:**
 4. **Telefon de contact:**
 5. **Adresă de e-mail:**
 6. **Reprezentant desemnat (nume, prenume):**
 7. **Telefon de contact al reprezentantului:**
-

II. Date privind evenimentul public notificat:

1. **Denumirea evenimentului:**
 2. **Categoria evenimentului:**
 - ☐ Cultural-artistic
 - ☐ Religios
 - ☐ Sportiv
 - ☐ Comercial
 - ☐ Expozițional
 - ☐ De divertisment
 - ☐ Alt tip (specificați): _____
 3. **Locul desfășurării:** (adresă exactă, inclusiv denumirea spațiului public/privat)
 4. **Data și ora începerii:**
 5. **Data și ora încheierii:**
 6. **Numărul estimat de participanți:**
 7. **Descriere succintă a activităților planificate:**
-

8. **Mijloace tehnice utilizate** (sisteme de sunet, lumini, ecrane etc.):
-

9. **Solicitare de restricționare temporară a traficului pietonal/rutier (dacă este cazul):**

☐ Da ☐ Nu

(Se anexează schiță cu perimetrul afectat)

III. Măsuri de asigurare a bunei desfășurări a evenimentului:

1. **Servicii de pază contractate (dacă este cazul):**
 2. **Responsabil de securitate (nume, telefon):**
 3. **Măsuri privind igiena, curățenia, gestionarea deșeurilor:**
-

4. **Alte măsuri relevante (opțional):**
-

IV. Anexe la notificare (obligatorii):

- ☐ Copie după actul de identitate/actul de înregistrare al organizatorului
 - ☐ Acordul scris al proprietarului/administratorului spațiului (pentru spații private)
 - ☐ Schiță cu perimetrul afectat
 - ☐ Alte documente justificative relevante
-

Data depunerii: _____

Semnătura organizatorului: _____

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de lege cu privire la organizarea și desfășurarea
unor evenimente publice

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de lege cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice este elaborat de către Ministerul Afacerilor Interne.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Elaborarea proiectului de lege cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice este justificată de necesitatea asigurării unui cadru legal coerent și actualizat, care să reglementeze în mod clar măsurile de securitate și prevenire a riscurilor, mecanismele de prevenire și combatere a faptelor ilegale în cadrul evenimentelor publice, obligațiile organizatorilor și autorităților publice, protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor și reglementarea cadrului procedural pentru buna desfășurare a evenimentelor publice. Temeiul legal de inițiere al acestui proiect de lege, derivă din acțiunea nr. 2.2.2 prevăzută în Programul de ordine și securitate publică pentru anii 2022-2025, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 913/2022, acțiunea nr. 175 din Planul național de reglementări pentru anul 2025, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 841/2024.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
Potrivit art. 20 al Declarației universale a drepturilor omului, adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 10 decembrie 1948, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 217/1990, orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire și de asociere pașnică. Acest drept este consfințit și în art. 21 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, adoptat și deschis spre semnare de Adunarea generală a Națiunilor Unite la 16 decembrie 1966, potrivit căruia, dreptul de întrunire pașnică este recunoscut. Exercitarea acestui drept nu poate fi supusă decât restricțiilor, conforme cu legea și necesare într-o societate democratică, în interesul securității naționale, al securității publice, al ordinii publice ori pentru a ocroti sănătatea sau moralitatea publică sau drepturile și libertățile altora. Mai mult, potrivit art. 27 al Pactului, drepturile persoanelor ce aparțin minorităților etnice, religioase sau lingvistice de a se bucura de propria lor cultură, de a profesa și practica propria religie, sau de a folosi propria limbă, sunt protejate. În același timp, art. 2 garantează faptul că, drepturile apărute de acest Pact se aplică tuturor indivizilor, fără deosebire. Totodată, conform pct. 25 din Comentariul general nr. 37 (2020) privind dreptul la întrunire pașnică (articolul 21) emis de Comitetul pentru drepturile omului al ONU în 17 septembrie 2020, statele trebuie să se asigure că legile, interpretarea și aplicarea acestora nu duc la discriminare în ceea ce privește realizarea dreptului la întrunire pașnică, de exemplu pe criterii de rasă, culoare, etnie, vârstă, sex, limbă, bunuri, religie sau credință, origine națională sau socială, naștere, minoritate, statut de indigen sau alt statut, dizabilitate, orientare sexuală sau identitate de gen, sau alt statut. Mai mult, statele au datoria de a proteja participanții de orice formă de abuzuri sau atacuri discriminatorii. Art. 11 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale (Convenția europeană a drepturilor omului), semnată la Roma la 04.11.1950, garantează „Libertatea de întrunire și de asociere”, prevăzând faptul că „orice persoană are dreptul la libertate de întrunire pașnică și la libertate de asociere”, iar „exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât cele prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, siguranța publică,

apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei ori a drepturilor și a libertăților altora.”.

În vederea reafirmării poziției statului privitor la respectarea dreptului la libera întrunire, Constituția Republicii Moldova menționează la art. 40 că, mitingurile, demonstrațiile, manifestările, procesiunile sau orice alte întruniri sunt libere și se pot organiza și desfășura numai în mod pașnic, fără nici un fel de arme.

În aceeași ordine de idei, alin. (2) al art. 54 din Constituție stipulează că exercitiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Astfel, la 22.02.2008 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, care are drept scop garantarea exercitării de oricare persoană a libertății întrunirilor în modul prevăzut de Constituția Republicii Moldova și de actele internaționale la care Republica Moldova este parte. Această lege a creat unul din cele mai bune medii din regiune pentru exercitarea dreptului la libertatea de întrunire.

Cu toate acestea, potrivit art. 2 alin. (2) al actului normativ respectiv, legea în cauză nu reglementează modul de organizare și desfășurare:

- a) a întrunirilor cu caracter religios, sub formă de oficiere a unor servicii divine, sau a altor manifestări tradiționale;
- b) a manifestărilor sportive, cultural-artistice și a altor activități de divertisment;
- c) a acțiunilor cu caracter comercial.

Mai mult, conform prevederilor art. 24 alin. (2) al Legii nr. 26/2008, până la adoptarea unor acte normative speciale, acțiunile prevăzute la art. 2 alin. (2) se vor desfășura conform prevederilor prezentei legi.

Subsidiar, Comisia Europeană pentru democrație prin lege (Comisia de la Veneția) de comun cu Biroul OSCE pentru instituții democratice și drepturi omului (ODIHR), în Ghidul privind libertatea întrunirilor pașnice, elaborat în anul 2020 ([https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2019\)017rev-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2019)017rev-e)), a menționat la pct. 14 că, Ghidul nu se adresează direct adunărilor organizate, în principal, în alte scopuri decât exprimarea de emoții, idei sau opinii cu privire la chestiuni de interes public sau de îngrijorare (de exemplu, adunări organizate exclusiv în scopuri de divertisment și/sau pentru a obține profit, cum ar fi evenimente sportive sau concerte cu scop de profit).

În atare situație, necesitatea elaborării și adoptării unui proiect de act normativ care să reglementeze expres și detaliat modalitatea și condițiile de organizare și desfășurare a evenimentelor publice prevăzute la art. 2 alin. (2) din legea sus-menționată este imperios necesară.

Mai mult, se remarcă că necesitatea aprobării proiectului de lege care să reglementeze organizarea și desfășurarea evenimentelor publice stipulate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 26/2008, rezidă și din acțiunea nr. 175 din Planul național de reglementări pentru anul 2025, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 841/2024.

Necesitatea elaborării unui nou cadru juridic pentru organizarea evenimentelor publice derivă din creșterea semnificativă a numărului, diversității și complexității acestor manifestări, care nu se încadrează în sfera de aplicare a Legii nr. 26/2008 privind întrunirile. Spre deosebire de întrunirile pașnice – care exprimă un drept constituțional fundamental de exprimare colectivă a opiniei – evenimentele publice reglementate prin prezentul proiect sunt activități preponderent culturale, religioase, sportive, comerciale sau de divertisment, organizate în mod programat, logistic și adesea cu implicarea unor operatori economici.

Legea nr. 26/2008 a fost concepută cu scopul de a garanta libertatea de întrunire, în forme simple și necomerciale (proteste, marșuri, mitinguri, comemorări), fără a institui un cadru procedural adecvat pentru gestionarea riscurilor asociate cu evenimentele publice de amploare. În lipsa unei reglementări proprii, organizarea acestor evenimente cade într-un vid legislativ sau este reglementată necorespunzător, ceea ce creează incertitudine juridică și o suprapunere nejustificată a regimurilor legale.

Prin urmare, prezentul proiect de lege urmărește complementarea cadrului juridic existent, printr-o reglementare adaptată specificului evenimentelor publice, cu norme de procedură, responsabilități clare pentru autorități și organizatori, precum și măsuri diferențiate în funcție de gradul de risc. Aceasta contribuie la claritate legislativă, coerență instituțională și protejarea efectivă a interesului public.

În context, se relevă că, Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, stabilește un set de reguli, drepturi și obligații pentru organizatori, participanți, administrația publică locală și forțele de ordine în procesul de organizare și desfășurare a întrunirilor publice.

De menționat că, pe parcursul anilor, Legea nr. 26/2008 a fost modificată doar de două ori, fiind considerată de instituțiile europene ca una dintre cele mai eficiente acte normative din zona Europei Centrale și de Est, care asigură respectarea drepturilor omului, în speță, a dreptului la întruniri pașnice.

Referindu-ne la conținutul alin. (2) al art. 24 din legea precitată, constatăm că, într-un termen rezonabil de la data adoptării actului normativ, urma să fie elaborat și adoptat un alt act normativ care să reglementeze organizarea și desfășurarea evenimentelor publice, la caz, a celor menționate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 26/2008 privind întrunirile.

Cu toate acestea, un proiect de lege în acest sens nu a fost elaborat, în pofida faptului că au trecut mai mult de 16 ani din momentul adoptării legii menționate.

Proiectul de lege definește clar obiectul său de reglementare, delimitându-se în mod expres de sfera de aplicabilitate a Legii nr. 26/2008 privind întrunirile. În timp ce Legea nr. 26/2008 reglementează formele de exercitare a dreptului la întrunire și exprimare (proteste, marșuri, mitinguri etc.), proiectul actual vizează manifestările cu caracter organizatoric, logistic și instituțional care implică participarea publicului larg în scopuri recreative, culturale, comerciale sau religioase – și care necesită măsuri de planificare, siguranță și cooperare interinstituțională.

Distincția este necesară întrucât în practică, evenimentele precum „Drumul Crucii”, „Ziua Vinului”, „Festivalul de muzică X” sau „Târgul de Crăciun” nu pot fi considerate întruniri în sensul strict al art. 2 din Legea nr. 26/2008, dar generează un volum substanțial de responsabilități pentru autorități în termeni de ordine și siguranță publică, precum și viașa și sănătatea persoanelor.

În prezent, se aplică în mod necorespunzător dispozițiile Legii nr. 26/2008 privind întrunirile, deși această lege are ca obiect exclusiv reglementarea libertății de întrunire cu caracter civic, politic, sau de protest și nu reglementează:

- măsurile de securitate fizică și logistică;
- responsabilitățile specifice ale organizatorilor și cooperarea acestora cu autoritățile;
- condițiile de acces, control și evacuare;
- prevenirea comportamentelor periculoase în zone închise (arene, săli, cluburi etc.);

Extinderea pur formală a Legii nr. 26/2008 asupra altor tipuri de evenimente nu este posibilă fără a compromite principiile de aplicabilitate a legii, fără a crea confuzii de competențe între autorități și fără a suprasolicita mecanismul administrativ actual, care nu a fost conceput pentru asemenea scopuri.

În plus, numărul evenimentelor publice cu caracter non-protestatar (cultural, sportiv, artistic, economic) depășește în prezent numărul întrunirilor civice și protestatate, însă nu există un cadru normativ dedicat acestor manifestări. Aceasta duce la vid de reglementare în ceea ce privește:

- identificarea responsabililor de siguranță;

- planificarea evacuării;
- măsurile împotriva violenței de grup;
- responsabilizarea juridică a organizatorului etc..

Actualmente, în localitățile din țară sunt organizate tot mai multe evenimente publice cu caracter divers – târguri tematice, festivaluri, zile dedicate anumitor sărbători, evenimente cu tentă religioasă, evenimente sportive, cultural-artistice etc. Astfel, asupra acestor categorii de evenimente publice sunt impuse cerințele stabilite în Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, fapt ce nu este judicios, având în vedere dispoziția tranzitorie reliefată la art. 24 alin. (2) din legea respectivă.

Potrivit Raportului privind practicile referitoare la respectarea Drepturilor omului în Republica Moldova pentru anul 2023, elaborat de Departamentul de Stat al SUA (2023 *Country Reports on Human Rights Practices: Moldova* <https://www.state.gov/reports/2023-country-reports-on-human-rights-practices/moldova/>), s-a concluzionat că statul asigură respectarea dreptului la libertatea de întrunire în Republica Moldova.

De menționat că, potrivit datelor statistice deținute, situația la capitolul întrunirilor și evenimentelor publice desfășurate în Republica Moldova în ultima perioadă poate fi reflectată în tabelul de mai jos:

	2022	2023	2024
Total întruniri	16140	23469	18521
Social-politice	6270	12099	9966
Proteste și pichetări	1230	1142	489
Culturale și artistice	3304	3975	3543
Sportive	782	812	653
Religioase	4554	5441	4359
Numărul de participanți	3372678	5682746	6352391

Astfel, se atestă că evenimentele publice care nu cad sub incidența Legii nr. 26/2008 privind întrunirile, depășesc cu mult numărul întrunirilor care sunt reglementate de actul normativ în cauză.

Cu toate acestea, reprezentanții forțelor de ordine din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au asigurat ordinea și securitatea publică la toate evenimentele desfășurate, indiferent de scopul urmărit de organizatori.

Principalele deficiențe ale cadrului normativ actual sunt:

- Lipsa unei definiții clare cu privire la categoriile evenimentelor publice, ceea ce duce la interpretări diferite și aplicări inegale ale normelor existente;
- Absența unor proceduri unitare pentru notificarea și autorizarea evenimentelor publice, ceea ce creează dificultăți atât pentru organizatori, cât și pentru autoritățile publice responsabile;
- Lipsa unor standarde de siguranță clar definite, inclusiv în ceea ce privește prevenirea violenței, gestionarea mulțimilor și intervenția în caz de urgență;
- Reglementarea insuficientă a obligațiilor organizatorilor și participanților, ceea ce duce la o aplicare ineficientă a măsurilor de securitate și prevenire;
- Neconcordanța cu normele și practicile Uniunii Europene, ceea ce poate afecta colaborarea internațională în materie de securitate publică și gestionare a evenimentelor de amploare.

Studiile analizate în procesul de elaborare a acestui proiect de lege evidențiază faptul că statele membre ale Uniunii Europene au adoptat reglementări specifice pentru gestionarea evenimentelor publice, bazate pe prevenire, securitate și cooperare interinstituțională. De exemplu, în România, Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și jocurilor sportive oferă un cadru clar pentru organizarea acestor evenimente, fiind considerată un model de bună practică.

Prin urmare, intervenția normativă propusă prin acest proiect de lege este esențială pentru a elimina aceste deficiențe și a asigura un cadru normativ coerent, predictibil și eficient pentru organizarea și desfășurarea evenimentelor publice în Republica Moldova.

Odată cu definirea clară a evenimentelor publice, va fi posibilă stabilirea la nivel intern al forțelor de ordine din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a procedurilor dedicate și clare privind gestionarea acestor evenimente, cât și, va fi posibil de planificat managementul crizelor ce pot apărea în cadrul desfășurării diverselor evenimente publice, altele decât întrunirile.

În lumina celor conchise, în scopul sistematizării unor condiții legale, clare și explicite pentru organizarea și desfășurarea evenimentelor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 26/2008, precum și întru asigurarea respectării art. 24 alin. (2) din legea prenotată se intervine cu un proiect de act normativ care să reglementeze expres domeniul evenimentelor publice care nu cad sub incidența cadrului legal din sfera întrunirilor.

Totodată, se menționează că, riscurile derivă din lipsa unui cadru aliniat la legislația UE privind combaterea violenței cu ocazia evenimentelor sportive în principal, dar nu pot fi neglijate celelalte categorii de evenimente. Violențele pe stadioane sau în zona adiacentă existente în unele țări, pot fi ușor importate cu ocazia meciurilor sau competițiilor internaționale. Sunt necesare reglementări similare cu cele europene, (reglementări care au redus mult violența pe stadioane) și un sistem de responsabilizare a organizatorilor de astfel de evenimente – pentru a reduce riscul apariției unor incidente grave.

Această lacună legislativă generează vulnerabilități semnificative pentru ordinea și securitatea publică, mai ales în contextul în care Republica Moldova găzduiește tot mai frecvent:

- competiții sportive internaționale,
- evenimente de mare amploare în spații închise (arene, săli polivalente),
- festivaluri muzicale sau manifestări comerciale cu acces masiv al publicului.

Țări precum Italia, Franța, Olanda, Germania și Polonia s-au confruntat în trecut cu forme grave de violență pe stadioane și în zonele adiacente, în special în cadrul meciurilor internaționale, ceea ce a determinat adoptarea unor reglementări speciale privind controlul accesului, monitorizarea comportamentului spectatorilor, responsabilitatea organizatorilor și cooperarea cu forțele de ordine, precum și instituirea unor mecanisme stricte de prevenire a riscurilor și sancțiuni.

Evenimentele din România (tragedia de la Colectiv) deși nu a fost un eveniment sportiv, a evidențiat pericolul unor evenimente publice necontrolate și rolul crucial al respectării cerințelor minime de securitate de către organizatori. și, recent din Muntenegru s-au datorat și nerespectării de către organizatori a unor minime cerințe de securitate. Scopul legii este de a crea un climat de securitate minim în organizarea acestor evenimente și de a preveni sau a reduce cât mai mult aceste riscuri.

Republica Moldova nu trebuie să adopte o abordare reactivă în domeniul asigurării ordinii și securității publice la evenimentele publice. Este oportun și necesar ca statul să valorifice experiența statelor europene, să învețe din erorile acestora și să implementeze, în mod proactiv, un cadru normativ care să includă măsuri preventive, proporționale și adaptate realităților. Astfel de măsuri și-au demonstrat eficiența în reducerea violenței și în creșterea gradului de protecție a participanților la evenimente publice în alte state membre ale Uniunii Europene.

În perioada 2019–2023, în Republica Moldova au fost înregistrate peste **140 de incidente** cu impact asupra ordinii și securității publice în contextul organizării unor evenimente publice (culturale, comerciale sau sportive). Dintre acestea:

- 37 de cazuri au implicat tulburarea ordinii publice (bătăi, altercații între participanți);
- 19 cazuri au implicat distrugerii de bunuri;
- 7 incidente au implicat intoxicații cu alcool și/sau substanțe interzise;

- în 3 cazuri, a fost necesară evacuarea masivă a participanților din motive de siguranță (supraaglomerare, incendiu, panică).

Valoarea totală a prejudiciilor estimate la momentul actual, nu poate fi calculată deoarece nu există un raport național public și consolidat care să reflecte centralizat prejudiciile directe și indirecte cauzate de incidente la evenimente publice, însă este evident că acestea există și includ:

- intervențiile operative ale forțelor de ordine și securitate publică,
- prejudiciile materiale provocate prin acte de violență sau vandalism,
- costurile de evacuare, asistență medicală și suport de urgență,
- cheltuieli administrative ulterioare (anchete, sancțiuni, infrastructură),
- pierderi comerciale sau de imagine pentru operatori economici afectați.

Aceste date demonstrează că în lipsa unui mecanism specializat de reglementare și supraveghere a securității evenimentelor publice, autoritățile se confruntă cu dificultăți majore în prevenirea și gestionarea riscurilor, în special în cazul evenimentelor publice cu participare masivă, în spații închise sau cu caracter competitiv (evenimente sportive).

Deși unele elemente procedurale din proiectul de lege (precum notificarea prealabilă, obligațiile de informare sau respectarea regulilor de ordine publică) pot părea similare celor prevăzute de Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, obiectul și finalitatea celor două acte normative sunt fundamental diferite.

Legea nr. 26/2008 reglementează formele de exercitare a libertății de întrunire în sens constituțional și vizează exclusiv manifestațiile pașnice, revendicative sau civice. În schimb, prezentul proiect de lege instituie un cadru normativ pentru evenimentele publice organizate cu scop cultural, sportiv, religios, comercial, artistic sau de divertisment, care implică participarea masivă a publicului și generează obligații suplimentare de natură logistică, medicală, sanitară, de pază și protecție civilă, ce nu sunt abordate de Legea nr. 26/2008.

Proiectul de lege **nu dublează reglementarea existentă**, dar vine să **completeze lacunele legislative existente** în ceea ce privește alte tipuri de manifestări colective, care au devenit predominante în realitatea contemporană și care implică riscuri reale pentru ordinea publică, sănătatea și securitatea participanților. Aceste manifestări nu pot fi reglementate în mod corespunzător prin Legea privind întrunirile, care nu conține prevederi adaptate pentru situații precum:

- desfășurarea de meciuri și competiții sportive;
- organizarea de festivaluri, târguri comerciale sau activități promoționale;
- procesiuni religioase de amploare;
- concerte și spectacole în aer liber cu zeci de mii de participanți.

În concluzie, proiectul de lege creează **un cadru juridic distinct, complementar și necesar**, care oferă claritate instituțională, instrumente moderne de planificare și coordonare, precum și un mecanism de responsabilizare proporțională a organizatorilor, fără a aduce atingere domeniului de aplicare al Legii nr. 26/2008.

Prin urmare, necesitatea elaborării unei legi distincte privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice rezultă din lipsa unui cadru normativ adecvat pentru activitățile cu caracter organizat și programat care nu intră sub incidența Legii nr. 26/2008 privind întrunirile. Proiectul de lege răspunde unei realități în schimbare, în care organizarea de evenimente publice implică riscuri de securitate, provocări logistice și responsabilități partajate între organizatori și autorități, ce nu pot fi reglementate în mod eficient prin legea cadrului privind întrunirile pașnice. Astfel, prezentul proiect nu dublează legislația existentă, însă o completează într-o manieră funcțională și proporțională, asigurând o delimitare clară între categoriile de manifestări publice, și un cadru coerent de organizare a acestora, în conformitate cu standardele de calitate a legii și cerințele statului de drept.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Obiectivul general al proiectului de lege constă în crearea unui cadru normativ coerent, predictibil și unitar pentru organizarea și desfășurarea evenimentelor publice care nu sunt reglementate de Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, asigurând un echilibru între exercitarea libertății de întrunire, activitatea agenților economici și necesitatea garantării ordinii și siguranței publice.

Obiectivele specifice urmărite prin promovarea acestui proiect de lege sunt:

1. Crearea unui mecanism standardizat de notificare pentru evenimentele publice, în vederea asigurării transparenței și comunicării anticipate între organizatori și autoritățile competente;

2. Clasificarea evenimentelor publice în funcție de gradul de risc estimat (scăzut, mediu, ridicat) și instituirea unui sistem diferențiat de măsuri preventive pentru fiecare categorie, inclusiv prin utilizarea unui plan de securitate ;

3. Clarificarea și delimitarea responsabilităților organizatorului, autorităților publice și agențiilor de pază în procesul de organizare a evenimentului public, pentru evitarea suprapunerilor și a lacunelor de competență, cu impact direct asupra eficienței intervenției;

4. Instituirea regimului de contractare a serviciilor de pază specializate și definirea rolului asistentului de securitate (stewardului de securitate), în cadrul evenimentelor publice cu grad de risc;

5. Creșterea capacității de prevenire și reacție în situații de risc pentru ordinea publică, prin reglementarea expresă a unor măsuri precum amenajarea punctului de comandă, supravegherea video în locațiile închise, facilitarea colaborării MAI–organizatori–pază privată;

6. Alinierea la bunele practici din statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește prevenirea violenței cu ocazia competițiilor sportive și a altor tipuri de evenimente publice, în scopul susținerii procesului de integrare europeană a Republicii Moldova. În acest context, se urmărește apropierea de standardele prevăzute de legislația statelor membre (ex. România – Legea nr. 4/2008), fără a impune obiective măsurabile și cuantificate obligatorii.

Una dintre inovațiile esențiale ale proiectului de lege constă în reglementarea distinctă a evenimentelor publice, în scopul asigurării unui cadru juridic clar, predictibil și adaptat specificului acestora, în contextul unei diversificări semnificative a manifestărilor publice în spațiul urban.

Proiectul de lege nu dublează și nici nu interferează cu regimul juridic al întrunirilor pașnice consacrat prin Legea nr. 26/2008, ci reglementează o altă categorie de activități colective desfășurate în spații publice sau în spații private cu acces public – cum sunt evenimentele cultural-artistice, religioase, sportive, comerciale sau de divertisment – care implică un grad sporit de organizare, infrastructură și logistică.

Noțiunea de „eveniment public” a fost definită într-un mod clar și obiectiv, stabilindu-se un prag minim de participanți, caracterul programat și organizat al activității, precum și scopul non-protestatar al acestor manifestări. Această delimitare exclude suprapunerea cu dreptul la întrunire garantat de Constituție și tratatele internaționale, păstrând în vigoare regimul aplicabil întrunirilor pașnice.

Stabilirea unui prag minim de 50 de persoane pentru a considera activitatea ca fiind un eveniment public, oferă un reper obiectiv și previzibil pentru delimitarea clară între evenimentele publice și activitățile private sau ocazionale cu participare restrânsă.

Impunerea unor obligații de notificare, securitate și cooperare interinstituțională devine justificată numai în cazul în care numărul estimativ de participanți depășește un prag rezonabil, dincolo de care pot apărea riscuri pentru ordinea și securitatea publică.

Acest prag numeric este inspirat din prevederile Legii nr. 26/2008 privind întrunirile, asigurând coerența regimului juridic al manifestărilor colective în spațiul public. Alegerea pragului de 50 de persoane are la bază considerente de ordin practic și administrativ, precum și necesitatea proporționalității în aplicarea obligațiilor de notificare și implementare a măsurilor de securitate publică.

La nivel european, multe regimuri de autorizare sau notificare a evenimentelor publice stabilesc un prag minim orientativ între 30 și 100 de persoane, în funcție de specificul fiecărei țări (ex.: România – 50 persoane, Germania – variabil între 30 și 100, Franța – 50 în unele regiuni).

În proiectul de lege, a fost deja introdusă o prevedere care permite autorității administrației publice locale să solicite notificarea unui eveniment public chiar și pentru un număr mai mic de 50 de persoane, în cazuri justificate, dacă natura evenimentului sau locația determină riscuri evidente pentru ordinea publică sau siguranța cetățenilor (conform art. 7 alin. (13) din proiect).

În consecință, s-a considerat oportună menținerea a două regimuri juridice distincte pentru gestionarea diferitelor forme de reuniuni publice:

- Legea nr. 26/2008 continuă să reglementeze întrunirile pașnice cu caracter civic, politic, revendicativ;
- Proiectul de lege propus reglementează evenimentele publice cu alt caracter (cultural, religios, sportiv, comercial, etc.), printr-un regim diferențiat și proporțional cu specificul activităților.

Această abordare este în linie cu practica statelor europene și cu recomandările OSCE/ODIHR, contribuind la consolidarea securității juridice, evitarea abuzurilor de calificare și garantarea drepturilor fundamentale într-un cadru normativ adecvat.

Elementele de noutate esențiale cuprinse în proiect:

- Stabilirea unui regim juridic distinct pentru evenimentele publice, cu delimitare clară față de regimul întrunirilor reglementat prin Legea nr. 26/2008;
- Definirea clară a conceptului de „evenimentului public”;
- Introducerea clasificării evenimentelor în funcție de gradul de risc (scăzut, mediu, ridicat), cu obligații diferențiate pentru organizatori, în corelație cu amploarea și specificul evenimentului;
- Interzicerea evenimentelor care contravin securității naționale, ordinii publice, integrității corporale sau sănătății publice;
- Instituirea Punctului național de contact privind competițiile sportive, în cadrul Inspectoratului general de Carabinieri;
- Definirea unor obligații clare pentru organizatori, inclusiv în ceea ce privește colaborarea cu autoritățile, siguranța participanților, protecția mediului și igiena publică;
- Reglementarea unei proceduri transparente de notificare, inclusiv termene, conținutul declarației prealabile, proceduri simplificate pentru evenimente de mică amploare și mecanisme de gestionare a suprapunerilor între evenimente;
- Reglementarea criteriilor și procedurii de evaluare a riscului, precum și a organizării sedințelor preparatorii între organizator și autoritățile implicate;
- Introducerea unei proceduri clare de interzicere judiciară a evenimentului, cu termene accelerate și posibilitate de contestare;
- Stabilirea procedurii de sistare sau dispersare a evenimentului public, în cazuri bine justificate, cu delimitarea atribuțiilor autorităților;
- Precizarea responsabilităților autorităților publice și a forțelor de ordine în procesul de supraveghere, intervenție și restabilire a ordinii publice;
- Introducerea unui set de interdicții privind echipamentele și obiectele periculoase la locul evenimentelor, cu accent pe siguranța publică și protecția mediului;
- Reglementarea explicită a drepturilor și obligațiilor participanților, inclusiv în ceea ce privește identificarea și comportamentul în spațiul public.

Prin aceste prevederi, proiectul creează un cadru normativ modern, funcțional și diferențiat, adaptat realităților organizării de evenimente publice și compatibil cu standardele europene în materie de libertăți fundamentale, securitate publică și buna administrare.

Principalul obiectiv al proiectului de lege îl constituie crearea cadrului normativ care să reglementeze organizarea și desfășurarea evenimentelor publice care nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 26/2008 privind întrunirile.

Capitolul I stabilește scopul, obiectul de reglementare, domeniul de aplicare și definițiile de bază ale noii reglementări.

Obiectul reglementării constă în stabilirea cadrului juridic general privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice care nu constituie forme de întrunire reglementate de Legea nr. 26/2008, precum și alte categorii de evenimente care vor fi exceptate de la aplicare prevederilor prezentei legi cum ar fi: evenimentelor private; activităților culturale, artistice, didactice, de instruire ori de divertisment organizate de persoane juridice, în spații proprii și în limita programului public de funcționare; serviciilor religioase și adunărilor cu caracter religios desfășurate în incinta lăcașurilor de cult. Se reglementează măsurile de securitate și prevenire a riscurilor, responsabilitățile organizatorilor și autorităților, precum și mecanismele de cooperare interinstituțională.

Domeniul de aplicare este clar delimitat prin enumerarea expresă a categoriilor de evenimente publice, și anume: evenimente cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, de divertisment sau comercial, desfășurate în spații publice ori cu acces public. Se exclude aplicabilitatea asupra întrunirilor politice sau civice protejate de Legea nr. 26/2008.

Se introduce pentru prima dată în legislația națională o definiție legală a „evenimentului public”, înțeles ca o activitate programată și organizată, cu participarea fizică simultană a cel puțin 50 de persoane, desfășurată într-un spațiu accesibil publicului, indiferent dacă accesul este liber sau condiționat.

Capitolul include o listă de termeni definiți, care fundamentează aplicarea coerentă a legii și reduc riscul de interpretări arbitrare. Printre aceștia: *organizator, responsabil de ordine și securitate, echipamente interzise, zonă apropiată evenimentului, asistent de securitate (steward de securitate), obiecte utilizate în calitate de armă* etc.

La fel, proiectul prevede interdicții/restricții privind desfășurarea evenimentelor publice, prin care se urmărește: chemarea la acțiuni militare de agresiune; instigarea la acțiuni violente sau la discriminare pe motive de prejudecată; chemarea la subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a Republicii Moldova; comiterea sau instigarea la comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor care pot pune în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea sau ordinea și securitatea publică.

Capitolul II reglementează condițiile generale de organizare, locul, ora și durata evenimentelor, procedura de notificare și evaluare a riscului, stabilind responsabilitățile instituționale și coordonarea interinstituțională.

Cu privire la locul, ora și durata evenimentelor, se stabilește intervalul orar general pentru desfășurarea evenimentelor în spațiile publice (07:00–23:00), cu posibilitatea prelungirii în cazul evenimentelor speciale, iar administrația publică locală poate restricționa temporar accesul în anumite spații pentru acțiuni oficiale, dar doar în condiții documentate și justificate.

În ceea ce privește modul de anticipare a numărului de participanți de către organizator, se precizează că organizatorul are, în mod obiectiv, posibilitatea de a estima participarea la eveniment, având în vedere:

- Caracterul și specificul evenimentului planificat (ex.: adunări tematice restrânse, întâlniri comemorative, acțiuni religioase sau culturale cu public-țintă limitat);
- Numărul de invitații distribuite sau participanți anunțați în prealabil;
- Datele istorice privind participarea la evenimente similare organizate anterior de aceeași persoană sau entitate;
- Locația și spațiul disponibil, care prin capacitatea sa limitată restrânge numărul maxim posibil de participanți.

Organizatorul nu are obligația legală de a notifica din proprie inițiativă un astfel de eveniment, însă în cazul în care, pe baza acestor factori, apreciază că numărul estimat va fi

sub pragul de 50 de persoane, poate, ca măsură de prudență și bună cooperare cu autoritățile, să comunice intenția organizării evenimentului.

În orice caz, obligația formală de notificare pentru evenimente cu mai puțin de 50 de participanți nu va reveni organizatorului decât dacă autoritatea administrației publice locale formulează în mod oficial o solicitare în acest sens, în baza unei evaluări de risc obiective.

Această soluție asigură un echilibru între dreptul la libera organizare a evenimentelor private de mică amploare și necesitatea menținerii ordinii și securității publice în cazuri excepționale.

Totodată, organizatorul este obligat să notifice autoritatea publică locală cu cel puțin 5 zile înainte de desfășurarea evenimentului public și se instituie un model unic de notificare prealabilă, ceea ce standardizează și eficientizează procedura administrativă.

Se introduce o procedură oficială de evaluare a gradului de risc, realizată de Inspectoratul General de Carabinieri în termen de 48 de ore de la notificare. În funcție de risc, se organizează ședințe de lucru interinstituționale pentru stabilirea planului de securitate. Se clasifică evenimentele în funcție de gradul de risc (scăzut, mediu, ridicat), în vederea stabilirii măsurilor proporționale de ordine publică.

De asemenea, se stabilesc criterii obiective pentru prioritizarea evenimentelor în cazul suprapunerii, cu garanții privind motivarea, transparența deciziilor și posibilitatea de contestare.

La fel, consolidează mecanismele de cooperare între autoritățile publice locale, Inspectoratul General de Carabinieri și alte structuri relevante, și se reglementează atribuțiile și obligațiile explicite ale acestora în perioada pregătitoare.

Un element de noutate introdus de proiectul de lege este reglementarea expresă a instituirii Punctului național de contact privind competițiile sportive, în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri. Acesta va funcționa ca o structură națională responsabilă de colectarea, evaluarea și schimbul de informații privind riscurile asociate evenimentelor sportive, precum și de cooperarea interinstituțională și internațională în acest domeniu.

Această măsură este în concordanță cu standardele europene privind siguranța la evenimentele sportive și vizează consolidarea mecanismelor naționale de prevenire și reacție la incidente de ordine publică generate în contextul competițiilor sportive. Punctul național de contact va avea atribuții în monitorizarea riscurilor, elaborarea planurilor de securitate, coordonarea cu organizatorii și comunicarea operativă cu punctele similare din alte state.

Pentru a asigura proporționalitatea intervenției judiciare în organizarea evenimentelor publice și pentru a garanta securitatea juridică a părților implicate, au fost prevăzute în proiect proceduri judiciare. Acesta prevede un cadru procedural clar și eficient pentru examinarea de către instanță a cererilor privind interzicerea evenimentelor publice, cu termene de judecată, criterii clare de admisibilitate și o cale de atac limitată doar părților cu calitate procesuală recunoscută. Reformularea asigură respectarea standardelor internaționale în materie de drepturi fundamentale și eficiență procedurală.

Capitolul III al proiectului de lege stabilește modalitatea de desfășurare a evenimentelor publice, obligațiile participanților și a autorităților publice.

Proiectul reglementează pentru prima dată în mod complex obligațiile organizatorilor de evenimente publice, printr-o structurare graduală și diferențiată a cerințelor, în funcție de:

- aplicabilitatea generală, pentru toate evenimentele;
- natura și amploarea evenimentului, raportată la gradul de risc;
- specificul activităților cu grad sporit de risc, în special cele sportive.

Această structurare se bazează pe principiul proporționalității, evitând impunerea unor măsuri administrative, tehnice sau financiare nejustificate pentru evenimentele cu risc redus, asigurând în același timp o protecție sporită pentru evenimentele cu impact major asupra ordinii și securității publice.

De asemenea, obligațiile stabilite pentru organizator sunt complementare atribuțiilor autorităților publice și ale structurilor de ordine, fără a le substitui, dar orientate spre cooperare și prevenirea riscurilor.

De asemenea, capitolul conține mențiuni referitoare la asigurarea ordinii publice de către forțele de ordine, clasificarea evenimentelor publice în funcție de gradul de risc, stabilirea criteriilor de evaluare a riscului, precum și corelarea gradului de risc cu obligațiile organizatorului și implicarea autorităților publice, procedura de sistare a evenimentelor publice, precum și modalitatea de dispersare forțată a participanților și restabilirea ordinii publice.

Proiectul de lege introduce un mecanism diferențiat, adaptat fiecărui grad de risc și fiecărei categorii de eveniment, care stabilesc obligații proporționale și condiții clare pentru colaborarea dintre organizatori și autorități. Astfel, obligațiile legale sunt aplicabile doar în măsura în care natura evenimentului și gradul de risc o impun, fiind excluse măsurile inutile pentru evenimentele de mică amploare.

Capitolul IV al proiectului de lege stabilește momentul intrării în vigoare a prevederilor legii și obligația Guvernului de a pune în concordanță actele sale normative cu prezenta lege.

Pentru asigurarea conformității cu art. 47 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 privind actele normative, proiectul a fost restructurat astfel încât modificările aduse Codului contravențional să constituie un capitol distinct, separat de dispozițiile finale. Această separare contribuie la creșterea transparenței, clarității și coerenței actului normativ, consolidând aplicabilitatea sa practică și respectarea cerințelor de tehnică legislativă.

Totodată, se propune modificarea articolului 67 din Codul contravențional în partea ce ține de sancționarea încălcărilor stabilite de prezentul proiect de lege, precum și atribuirii competenței de constatare și examinare a contravenției respective Inspectoratului General de Carabinieri.

De asemenea, se propune stabilirea modelului de notificare care urmează a fi adresată de către organizatorul evenimentului public în adresa autorității administrației publice locale.

Rezultatele scontate după adoptarea și implementarea legii includ:

- Creșterea siguranței la evenimentele publice printr-un control mai strict al organizării;
- Reducerea riscului de incidente printr-o mai bună coordonare dintre organizatori și autoritățile publice;
- Simplificarea procedurilor administrative pentru organizatorii de evenimente;
- Îmbunătățirea colaborării internaționale în materie de securitate a evenimentelor publice.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Opțiunea 1: Menținerea status quo-ului normativ („a nu face nimic”)

Această opțiune presupunea continuarea aplicării parțiale a dispozițiilor Legii nr. 26/2008 privind întrunirile pentru unele tipuri de evenimente publice și reglementarea fragmentată sau lipsa de reglementare pentru altele (ex: festivaluri, târguri, competiții sportive, evenimente comerciale în spații publice).

În procesul de aplicare a legislației curente au fost identificate următoarele riscuri:

- persistența unui vid legislativ pentru o gamă largă de evenimente care implică aglomerări umane și posibile riscuri de securitate;
- imposibilitatea de a responsabiliza organizatorii privind măsurile de siguranță;
- lipsa unor proceduri uniforme de notificare, intervenție și coordonare cu autoritățile publice;
- incoerență administrativă între autoritățile locale, poliție, carabinieri, și lipsa de previzibilitate pentru agenții economici.

Această opțiune nu a fost reținută, întrucât nu răspunde nevoilor de reglementare unitară și clară și nu oferă un cadru suficient pentru prevenirea riscurilor de ordine publică.

Opțiunea 2: Reglementarea prin acte normative subordonate legii

Această opțiune presupunea elaborarea unui cadru de reglementare prin acte normative/administrative secundare, în baza unor prevederi generale deja existente (ex: ordine MAI, hotărâri), fără o lege distinctă.

În acest proces de reglementare au fost identificate următoarele dezavantaje:

- lipsa unui temei legal expres pentru impunerea unor obligații clare organizatorilor de evenimente (ex: contractarea pazei, planul de securitate, monitorizarea video);
- imposibilitatea de a reglementa unitar și predictibil întregul ciclu de organizare a evenimentului;
- reglementarea prin acte administrative nu permite intervenția asupra drepturilor fundamentale (ex. limitarea accesului, controlul corporal, filmarea participanților), ceea ce impune reglementare prin lege organică;
- soluția este instabilă și vulnerabilă la contestări, în lipsa unei baze legale primare.
- imposibilitatea de a asigura suport juridic suficient pentru intervenția forțelor de ordine sau cooperarea cu autoritățile locale;
- vulnerabilitate în fața contestărilor în instanță privind lipsa unei reglementări primare.

Această opțiune nu a fost reținută, întrucât este contrară principiilor legalității și proporționalității reglementării prevăzute de Legea nr. 100/2017, iar aspectele esențiale precum limitarea temporară a unor drepturi (ex: controlul corporal, acces condiționat, înregistrare video) trebuie stabilite prin lege.

Opțiunea 3: Integrarea dispozițiilor privind evenimentele publice în Legea nr. 26/2008 privind întrunirile

În etapa de elaborare a proiectului de lege, a fost analizată opțiunea integrării dispozițiilor privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice în Legea nr. 26/2008 privind întrunirile. Această opțiune a fost considerată inoportună din următoarele motive fundamentate juridic și funcțional.

Diferență de natură juridică între întruniri și evenimente publice - Legea nr. 26/2008 reglementează întrunirile ca formă de exprimare colectivă a opiniilor, garantată de art. 11 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În schimb, evenimentele publice vizate de proiectul de lege nu presupun acest element esențial de exprimare, dar includ activități cu caracter cultural, religios, sportiv, comercial sau de divertisment, care au alte finalități decât manifestarea convingerilor civice sau politice.

Spre deosebire de întruniri, evenimentele publice pot implica acțiuni comerciale, bilete de acces, consum de produse, utilizarea infrastructurii temporare, cerințe de autorizare, amenajări scenotehnice și responsabilități sporite pentru organizator. Aceste elemente presupun un regim procedural adaptat specificului fiecărui tip de eveniment, inclusiv obligații de coordonare și evaluare de risc.

Menținerea separată a celor două reglementări permite o mai bună claritate juridică în aplicarea legii. Încercarea de a integra evenimentele publice în cadrul Legii nr. 26/2008 ar conduce la o aglomerare normativă, cu riscul aplicării eronate a regimului juridic aferent întrunirilor la evenimente care nu urmăresc scopuri civice sau politice.

În majoritatea statelor europene, inclusiv România, Germania, Franța, Polonia, legislația prevede reglementări separate pentru întruniri publice și pentru evenimente de altă natură (sportive, religioase, culturale). Această abordare permite o administrare eficientă, proporțională și predictibilă a manifestărilor publice, în funcție de specificul fiecărei categorii.

Reglementarea evenimentelor publice printr-un act normativ distinct permite o mai bună adaptare la evoluțiile sociale, tehnologice și de securitate, fără a afecta cadrul normativ al întrunirilor pașnice.

În concluzie, soluția normativă propusă – adoptarea unei legi speciale privind organizarea și desfășurarea unor evenimentelor publice – răspunde atât exigențelor de claritate și calitate a legii, cât și necesității de evitare a confuziilor, suprapunerilor și ingerințelor nejustificate în exercitarea drepturilor fundamentale. Această soluție permite

instituirea unui regim juridic proporțional, previzibil și diferențiat, adaptat nevoilor reale ale societății și organizatorilor de evenimente.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Adoptarea proiectului de lege va avea un impact pozitiv, pe termen mediu și lung, asupra sectorului public, în special asupra autorităților administrației publice locale și a subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne. Proiectul nu implică modificări structurale ale autorităților publice existente, dar determină o remodelare a proceselor de cooperare între instituții și o clarificare a responsabilităților în organizarea și supravegherea evenimentelor publice.

a) Distribuirea sarcinilor și atribuțiilor

Proiectul de lege propune delimitarea clară a funcțiilor și responsabilităților între:

- organizatorii evenimentelor publice (inclusiv agenți economici);
- autoritățile administrației publice locale, în special în procesul de notificare;
- Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul

General de Carabinieri, în ceea ce privește participarea la planificarea și monitorizarea măsurilor de ordine publică.

Această distribuție clară evită dublarea competențelor și reduce riscul conflictelor instituționale, inclusiv, se promovează utilizarea unui model cooperativ între autorități și sectorul privat.

b) Reingineria proceselor instituționale

Proiectul de lege introduce un proces uniform de notificare și evaluare a riscului evenimentelor, ceea ce va conduce la:

- optimizarea fluxurilor de lucru între autoritățile publice și organizatori;
- utilizarea criteriilor obiective pentru clasificarea riscurilor, reducând arbitrarul decizional;
- promovarea digitalizării documentației (notificări, planuri de securitate etc.), în corelare cu eforturile de transformare digitală a administrației.

c) Consolidarea capacităților instituționale

Aplicarea proiectului de lege nu necesită alocări bugetare pentru noi structuri sau funcții în cadrul MAI ori al APL, însă va impune:

- pregătirea personalului pentru aplicarea criteriilor de risc și evaluarea documentației;
- adaptarea procedurilor interne pentru asigurarea unei reacții rapide în cazul evenimentelor cu risc ridicat;
- coordonare cu serviciile de pază și cu organizatorii, în baza planului de securitate.

Pe termen lung, se estimează că uniformizarea procedurilor va reduce solicitările ad-hoc adresate MAI și autorităților publice și permite o gestionare mai eficientă a resurselor umane și logistice.

d) Reformă instituțională

Proiectul de lege nu prevede crearea, dizolvarea sau reorganizarea instituțiilor publice. Reformele instituționale sunt funcționale și procedurale, dar nu implică reforme structurale.

e) Estimarea volumului de activitate

Volumul de activitate suplimentar pentru autoritățile implicate este moderat și va fi absorbit în limitele actuale ale efectivului de personal. Nu se preconizează suplimentarea personalului, însă este necesară:

- elaborarea unui ghid metodologic de aplicare a legii;
- instruirea personalului APL și MAI privind noile proceduri și formulare standardizate;
- desemnarea unor persoane responsabile pentru recepționarea notificărilor și coordonarea locală a măsurilor de ordine.

f) Relevanța UE

În contextul alinierii la bunele practici europene privind guvernarea evenimentelor publice, se constată că reforma procedurală propusă este în deplină concordanță cu tendințele europene, fără a impune restructurări instituționale sau cheltuieli suplimentare.

Pe termen mediu și lung, implementarea acestui proiect de lege va contribui la optimizarea utilizării resurselor sectorului public și la reducerea riscurilor asociate evenimentelor publice, asigurând totodată respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și asigurarea ordinii și securității publice.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea prevederilor proiectului de lege nu implică alocări bugetare suplimentare din bugetul de stat sau din bugetele autorităților administrației publice locale. Eforturile financiare necesare pentru aplicarea legii sunt limitate, distribuite gradual și absorbite din resursele disponibile, fără a necesita crearea unor instituții noi sau restructurări instituționale.

a) Costuri și economii estimate

Costurile potențiale se referă în principal la:

- adaptarea procedurilor interne și instruirea personalului autorităților competente (APL, MAI, Poliție, Carabinieri);
- elaborarea ghidurilor metodologice și modelelor de documente (formulare de notificare, planuri de securitate etc.);
- organizarea sesiunilor de instruire și informare pentru organizatorii de evenimente publice;
- dezvoltarea și operarea unei evidențe electronice a notificărilor și clasificărilor de risc (eventual prin integrarea cu platformele existente ale autorităților publice).

Totodată, aplicarea prevederilor va genera, în perspectivă:

- economii bugetare indirecte prin prevenirea incidentelor, intervenții costisitoare și afectarea infrastructurii publice;
- reducerea sarcinilor necoordonate asupra forțelor de ordine, prin stabilirea de responsabilități clare pentru organizatori și organizațiile private de pază;
- creșterea eficienței administrative în gestionarea manifestărilor publice de amploare.

b) Estimarea impactului financiar

Având în vedere caracterul general de reglementare procedurală și organizatorică, proiectul nu implică costuri recurente pentru autoritățile publice centrale și locale. Se estimează că eventualele cheltuieli inițiale (legate de instruire și elaborarea normelor de aplicare) vor fi moderate, în limita bugetelor aprobate anual și fără impact asupra cadrului bugetar pe termen mediu.

Pentru componenta de instruire și adaptare a proceselor interne, costurile pot fi susținute:

- din alocațiile prevăzute în bugetele instituțiilor implicate (MAI, autorități locale);
- prin proiecte susținute de partenerii de dezvoltare internaționali, inclusiv prin sprijin UE în contextul armonizării legislației.
- contribuții voluntare ale organizatorilor sau structurilor asociative din domeniul evenimentelor publice (pentru ghiduri sau instruire).

c) Relevanța UE

Deși proiectul de lege nu transpune direct un act normativ al Uniunii Europene, el se aliniază la bunele practici europene (ex. România – Legea nr. 4/2008) și este parte a procesului de armonizare progresivă a standardelor de siguranță publică și guvernare participativă, ceea ce poate justifica eventuale investiții externe orientate către capacitățile instituționale și digitale.

e) Lipsa unor cheltuieli directe pentru cetățeni

Implementarea proiectului de lege nu generează costuri directe suplimentare pentru cetățeni, iar responsabilitățile financiare revin organizatorilor de evenimente, proporțional cu natura și amploarea activităților desfășurate.

În concluzie, se apreciază că impactul financiar asupra bugetului public național este redus și poate fi acoperit din bugetele curente ale instituțiilor implicate și nu necesită alocări bugetare suplimentare pentru punerea în aplicare a prevederilor proiectului de lege.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Proiectul de lege are un impact moderat și diferențiat asupra sectorului privat, în special asupra următoarelor categorii de agenți economici:

1. Organizatorii de evenimente publice (agenții de producție, companii de evenimente, structuri private implicate în promovarea culturală, sportivă, religioasă sau comercială):

➤ Se instituie cerințe suplimentare legate de notificare, planificarea măsurilor de ordine publică și în unele cazuri, contractarea serviciilor de pază și supraveghere.

➤ Aceste obligații sunt proporționale cu dimensiunea, durata și gradul de risc al evenimentului, neaplicându-se în mod uniform tuturor evenimentelor.

➤ Pentru evenimente de mică amploare, fără risc, regimul este simplificat și nu presupune sarcini financiare sau administrative relevante.

2. Companiile de pază și protecție licențiate:

➤ Se estimează un impact economic pozitiv, prin creșterea cererii pentru serviciile de pază autorizată, inclusiv pentru personal specializat în domeniul sportiv sau cultural (ex. stewarzi de securitate).

➤ Acest fapt poate contribui la profesionalizarea domeniului și la consolidarea colaborării dintre sectorul privat și autoritățile de ordine publică.

3. Operatorii economici care oferă infrastructură pentru evenimente publice:

➤ Reglementările clarifică obligațiile în cazul desfășurării evenimentelor pe teritorii administrate de persoane juridice (centre comerciale, săli private, arene etc.), stabilind condițiile de notificare și responsabilitățile organizatorului.

➤ Această claritate normativă este de natură să reducă riscurile de conflict sau dublă rezervare a aceluiași spațiu.

4. Furnizorii de echipamente tehnice și tehnologii de supraveghere:

➤ Cerințele minime privind supravegherea video pentru evenimentele cu risc mediu și ridicat pot stimula investițiile în echipamente moderne de securitate, deschizând noi oportunități comerciale în domeniul tehnologiilor de monitorizare.

În concluzie, impactul asupra sectorului privat este pozitiv pentru anumite categorii (servicii de pază, echipamente tehnice) și moderat pentru organizatorii de evenimente, fără a crea bariere disproporționate. Reglementările sunt proporționale și diferențiate în funcție de riscuri și mărimea evenimentului, *iar unele sarcini deja existau în practică, fiind formalizate doar juridic*.

În lipsa reglementării propusă, organizatorii rămân expuși incertitudinii administrative, riscuri legate de responsabilitatea pentru incidente, iar autoritățile nu dispun de instrumente legale coerente pentru prevenirea și combaterea incidentelor în cadrul evenimentelor publice.

Opțiunea preferată – adoptarea unui act normativ distinct privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice – presupune anumite costuri de conformare pentru sectorul privat, diferențiate în funcție de tipul și nivelul de risc al evenimentului. Aceste costuri pot fi clasificate astfel:

1. Costuri de conformare sub formă de plăți

➤ Servicii contractate: organizatorii de evenimente cu grad de risc mediu sau ridicat vor contracta servicii specializate de pază și, în unele cazuri, de supraveghere video.

➤ Estimare: pentru evenimentele mari, aceste costuri pot varia între 3.000 și 50.000 lei, în funcție de numărul de participanți, durata și locația evenimentului.

➤ Reduceri de costuri: pentru evenimentele de mică amploare, cu risc scăzut sau fără risc, regimul este simplificat, neimpunând costuri directe de acest tip.

2. Costuri de conformare substanțiale

➤ Investiții în infrastructură temporară și echipamente: doar pentru operatorii care desfășoară evenimente în spații proprii sau în perimetre închise (ex: stadioane, săli, arene),

pot apărea cerințe de dotare minimă cu sisteme de supraveghere video *acolo unde acestea există deja*.

➤ Estimare: pentru locațiile care dispun deja de infrastructură tehnică, nu se impun investiții suplimentare, dar nu este o cerință impusă universal prin proiect.

3. Costuri de conformare administrative

➤ Notificarea evenimentului și coordonarea măsurilor de siguranță: organizatorii de comun cu structurile de forță din cadrul MAI vor trebui să elaboreze un plan de securitate, să desemneze responsabilul de ordine și să colaboreze cu autoritățile.

➤ Estimare: pentru majoritatea evenimentelor, costurile administrative constau în timp alocat, consultanță logistică și eventuale taxe aferente avizării în locațiile care o solicită.

➤ Simplificare: notificarea este standardizată, fără taxe suplimentare, și nu este necesară pentru anumite categorii de evenimente în spații proprii, reducând astfel birocratia.

În concluzie, proiectul instituie un sistem diferențiat de obligații, proporțional cu riscurile și specificul activității desfășurate. Costurile de conformare sunt predictibile, rezonabile și reflectă deja practica actuală a organizatorilor. Totodată, prin clarificarea regimului juridic și a obligațiilor, proiectul contribuie la reducerea riscurilor juridice și financiare pentru operatorii privați.

Pentru opțiunea alternativă (integrarea în Legea nr. 26/2008), costurile ar fi fost indirect mai mari, din cauza lipsei unui cadru procedural clar pentru evenimentele cu componente comerciale sau tehnice, ceea ce ar fi generat incertitudine și aplicare neuniformă.

Mai jos este detaliată estimarea costurilor de conformare sub formă de plăți pentru organizatorii de evenimente publice, în baza proiectului de lege. Aceasta include noile tipuri de cheltuieli, modificările posibile și estimarea impactului.

Categorie de cost	Plată nouă/modificare	Entități afectate	Mărimea plății (estimare MDL)
Servicii de pază specializată	Plată nouă	Organizatori de evenimente	3000–30000
Echipamente de control și acces (numai în cazul în care urmează a fi procurate)	Plată nouă	Organizatori de evenimente	5000–50000
Plan de securitate (consultanță)	Plată nouă	Organizatori de evenimente	2000–15000

Proiectul de lege conține prevederi gradate în funcție de riscul evenimentului (art. 11), astfel încât cerințele aplicabile organizatorilor să fie proporționale și diferențiate:

➤ Nu toate evenimentele presupun aplicarea măsurilor suplimentare;

➤ Organizatorii pot colabora în comun pentru contractarea de servicii (de exemplu, pentru festivaluri comune);

➤ Autoritățile locale pot facilita asistență logistică, în baza planurilor de cooperare interinstituțională.

Această abordare urmărește limitarea poverii administrative și financiare asupra mediului de afaceri, în special asupra agenților economici și organizațiilor fără scop lucrativ, asigurând în același timp standarde minime de siguranță publică.

Măsuri de minimizare a poverii administrative:

➤ Cerințele administrative sunt diferențiate în funcție de riscul evenimentului, conform art. 11;

➤ S-a păstrat procedura de notificare (nu autorizare) pentru evenimentele publice, reducând barierele birocratice;

➤ Se promovează utilizarea de formulare standardizate, proceduri electronice și cooperare interinstituțională;

➤ Obligațiile de raportare sunt minime și limitate la cazuri de incident sau evaluare post-eveniment.

Pentru a evita impactul disproporționat, proiectul de lege conține următoarele soluții:

- Diferențierea obligațiilor în funcție de riscul evenimentului (art. 11): agenții economici care organizează evenimente de mică amploare sunt scutiți de obligații suplimentare;

- Excluderea de la notificare a evenimentelor cu sub 50 de participanți (art. 5 alin. (6));
- Simplificarea procedurii de notificare și comunicare – fără autorizare, fără avize suplimentare pentru evenimentele publice;

- Posibilitatea colaborării între organizatori pentru costuri partajate privind logistica și securitatea;

- Sprijin consultativ oferit de APL și forțele de ordine din cadrul MAI la planificare.

Proiectul de lege nu introduce reglementări care să afecteze direct principiile concurenței loiale pe piață, iar impacturile identificate sunt analizate conform celor patru tipuri de efecte potențiale:

Limitarea numărului sau a categoriilor de întreprinderi

- Proiectul de lege nu acordă drepturi exclusive unor entități economice;
- Proiectul de lege nu instituie un regim de licențiere obligatoriu pentru activitatea de organizare a evenimentelor publice;

- Proiectul de lege nu impune bariere geografice sau sectoriale.

Limitarea capacității întreprinderilor de a concura

- Proiectul de lege nu stabilește prețuri sau plafoane tarifare pentru servicii de organizare;

- Proiectul de lege nu limitează metodele de promovare sau marketing;

- Proiectul de lege nu impune standarde tehnice arbitrare care favorizează anumite întreprinderi.

Reducerea motivației de a concura

- Proiectul de lege nu creează un regim de reglementare sau de asociere profesională care să limiteze concurența;

- Proiectul de lege nu prevede publicarea de date sensibile privind costurile sau structura economică a organizatorilor;

- Proiectul de lege nu conține scutiri sectoriale de la normele generale privind concurența.

Prin urmare, nu sunt identificate riscuri de restrângere a inițiativei concurențiale.

Limitarea alegerii și informării consumatorilor

- Proiectul de lege nu limitează libertatea publicului de a alege între organizatori;

- Proiectul de lege nu impune sisteme de autorizare exclusivistă care să reducă accesul consumatorilor la o varietate de oferte;

- Proiectul de lege nu generează bariere de mobilitate sau de informare.

În concluzie, proiectul de lege va avea un impact pozitiv asupra sectorului privat, în special prin profesionalizarea și digitalizarea activităților din domeniul organizării evenimentelor. Totodată, este necesar ca autoritățile locale și centrale să monitorizeze aplicarea diferențiată a cerințelor în funcție de riscul și tipul evenimentelor publice, pentru a preveni efectele disproporționate asupra agenților economici.

4.4. Impactul social

Proiectul de lege reglementează modalitatea de organizare și desfășurare a evenimentelor publice, altele decât întrunirile, acest fapt va avea impact asupra comunității, iar organizarea târgurilor, concertelor, sărbătorilor naționale și tradiționale vor avea o reglementare strictă.

Totodată, proiectul vine să interzică evenimentele publice, altele decât întrunirile, prin care se urmărește (...) instigarea la acțiuni violente pe motive de prejudecată, (...) instigarea la discriminare pe motive de prejudecată.

Prevederile proiectului de lege va avea un impact social pozitiv asupra populației, asigurând un mediu mai sigur pentru desfășurarea evenimentelor publice. Printre principalele efecte benefice se numără:

- Măsurile impuse prin lege vor contribui la reducerea riscurilor asociate evenimentelor publice, protejând participanții de eventuale incidente.
- Clarificarea procesului de organizare va încuraja desfășurarea unui număr mai mare de evenimente culturale, sportive și divertisment.
- Implementarea noilor norme va genera oportunități de angajare în sectoarele organizării de evenimente, securității private și logisticii aferente, precum și crearea de locuri de muncă;
- Măsurile de securitate și regulile clare privind organizarea evenimentelor publice vor contribui la reducerea accidentelor și incidentelor în cadrul acestora.
- Îmbunătățirea capacității de prevenire, gestionare și intervenție în cazul incidentelor care pot surveni în contextul evenimentelor publice, în special a celor cu risc mediu sau ridicat;
- Sporirea capacității autorităților de a adopta măsuri proporționale și justificate, evitând abuzurile sau intervențiile excesive;
- Crearea unui mecanism eficient de colaborare instituțională între administrația publică locală, forțele de ordine și organizatori.

În concluzie, proiectul de lege va contribui semnificativ la îmbunătățirea calității vieții cetățenilor, oferind un cadru reglementat care să permită desfășurarea evenimentelor publice într-un mod sigur, organizat și accesibil pentru toți.

Spre exemplu tragedia din Clubul Colectiv (România, 2015) sau incidentul armat din Muntenegru (Cetinje, 2022) demonstrează în mod clar că lipsa unor obligații legale clare, atât pentru organizatori, cât și pentru autoritățile competente, poate genera riscuri majore pentru viața și siguranța participanților la evenimentele publice. Proiectul de lege propus urmărește să prevină astfel de situații prin instituirea unui cadru normativ coerent, predictibil și adaptat riscurilor specifice fiecărui tip de eveniment.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Proiectul în cauză nu va avea impact asupra datelor cu caracter personal.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul de act normativ urmărește asigurarea drepturilor și obligațiilor egale pentru oricine intenționează să organizeze, să desfășoare sau să participe la un eveniment public, indiferent de criteriile protejate deținute, specificate în art. 1 al Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, iar implementarea acestuia va contribui la promovarea echității și egalității de gen prin măsuri care asigură acces egal și protecție pentru toți cetățenii, indiferent de gen.

În concluzie, acest proiect de lege va contribui la crearea unui mediu incluziv și sigur pentru toate categoriile sociale, asigurând respectarea principiilor egalității de gen și promovarea echității în participarea la evenimente publice.

4.5. Impactul asupra mediului

În proiectul de lege este specificată posibilitatea utilizării de către organizatorii evenimentelor publice a oricăror mijloace sonore de amplificare a sunetului, cu respectarea limitelor admise de poluare fonică.

Totodată, conform proiectului, organizatorii evenimentelor publice pot monta construcții temporare (scene, gherete, pavilioane, garduri etc.), fiind obligați să ia măsurile necesare (...) pentru a nu provoca pagube mediului.

Promovarea unor măsuri de reducere a utilizării obiectelor pirotehnice, a plasticului de unică folosință și a altor articole poluante în cadrul evenimentelor publice.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Se consideră că, odată cu stabilirea unui cadru legal clar și concis privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice, se va facilita procesul de organizare și desfășurare a activităților culturale, sportive, divertisment, iar fiecare organizator, participant, reprezentant al administrației publice locale și al forțelor de ordine își vor cunoaște obligațiile în procesul organizării și desfășurării evenimentelor publice.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE
5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională
Prezentul proiect nu presupune armonizarea legislației naționale la prevederile legislației Uniunii Europene.
5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE
Nu este aplicabil.
6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ
În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional și Regulamentului cu privire la procedurile de consultare publică cu societatea civilă în procesul decizional, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 967/2016, anunțul de inițiere a elaborării proiectului a fost plasat pe platforma guvernamentală www.particip.gov.md și La fel, proiectul de lege a fost plasat pentru consultări publice pe pagina web oficială a Ministerului Afacerilor Interne www.mai.gov.md la compartimentul <i>Transparența/ Consultări publice</i> și este disponibil la link-ul: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/12447 Totodată, prin demersul MAI nr. 38/1533 din 02 mai 2025, proiectul de lege a fost supus consultărilor publice cu organizatorii de evenimente publice și cu asociațiile de profil din domeniile organizării evenimentelor, care urmează a fi reglementate de prezenta lege, iar propunerile și obiecțiile înaintate au fost luate în calcul la definitivarea proiectului de lege. Cu atât mai mult, la 27 mai 2025 a fost organizată ședința de consultare publică cu participarea părților interesate în cadrul căreia au fost discutate aspectele sensibile ale proiectului de lege, iar propunerile parvenite au fost luate în calcul la definitivarea proiectului de lege. Lista autorităților și instituțiilor care au avizat pozitiv proiectul fără obiecții și propuneri: 1. Ministerul Muncii și Protecției Sociale; 2. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării; Lista autorităților și instituțiilor care au prezentat obiecții, propuneri sau recomandări: 1. Ministerul Educației și Cercetării; 2. Ministerul Culturii; 3. Ministerul Sănătății; 4. Ministerul Afacerilor Externe; 5. Ministerul Finanțelor; 6. Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale; 7. Consiliul Superior al Magistraturii; 8. Procuratura Generală; 9. Asociația Promo-Lex Centrul de Politici și Reforme; 10. Centrul de Resurse Juridice din Moldova (CRJM); 11. Avocatul Poporului; 12. Consiliul Pentru Egalitate; 13. Congresul Autorităților Locale din Moldova; 14. Primăria Chișinău. Concluziile grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător: <i>Evaluarea proiectului de act normativ</i> <i>Concluzia:</i> Proiectul conține prevederi contradictorii cu principiile de reglementare a activității de întreprinzător. <i>Evaluarea notei de fundamentare (analizei impactului de reglementare)</i>

Concluzia: Nota de fundamentare nu conține suficiente informații pentru a stabili de principiu necesitatea și oportunitatea intervenției și expune insuficient impactul soluțiilor propuse, astfel nota în mare parte nu corespunde cu cerințele metodologice prevăzute de Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative.

Propunerile și obiecțiile parvenite din partea grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător au fost luate în considerare la definitivarea proiectului de lege și au fost reflectate în tabelul de sinteză a propunerilor și recomandărilor.

Procedura de avizare a fost realizată, iar autoritățile avizatoare au prezentat avizele. Suplimentar, autoritățile avizatoare au fost notificate la momentul expedierii proiectului de lege spre expertizare. Toate propunerile, recomandările și obiecțiile au fost compilate în sinteza propunerilor și recomandărilor.

7. Concluziile expertizelor

În conformitate cu expertiza anticorupție efectuată de către Centrul Național Anticorupție (raport de expertiză anticorupție nr. ELO25/10644 din 13.06.2025) s-a constatat că în procesul de promovare a proiectului, au fost respectate rigorile de asigurare a transparenței decizionale statuate de prevederile art.8 lit.a)-d) al Legii nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional. Nota informativă a proiectului a fost întocmită cu întrunirea exigențelor de tehnică legislativă statuate de prevederile art.30 lit.a)-f) al Legii cu privire la actele normative nr.100 din 22 decembrie 2017. Analiza prevederilor proiectului denotă unele deficiențe ce pot distorsiona procesele administrative reglementate și multiple riscuri aferente:

- insuficienței reglementării aspectelor procedurale ce țin de recepționarea notificării evenimentului public de către APL;

- utilizării formulelor permissive de reglementare a activității agenților publici;

Implementarea prevederilor propuse, poate contribui la realizarea interesului public vizat de proiect, fapt care nu este detrimentul interesului public general (în sensul prevăzut de prevederile Legii integrității nr.82 din 25 mai 2017), în condițiile respectării recomandărilor vizate de compartimentul.

În conformitate cu raportul de expertiză juridică Ministerul Justiției (nr. 04/1-6204 din 26.06.2025) a înaintat o serie de propuneri în privința proiectului, care vor fi luate în considerare la definitivarea proiectului de lege.

Prin urmare, toate propunerile și obiecțiile înaintate în procesul de expertizare au fost luate în considerare la definitivarea proiectului de lege și reflectate în tabelul de sinteză a propunerilor și recomandărilor.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Implementare proiectului de lege nu va implica elaborarea și adoptarea unor acte normative de către Guvern. Totodată, se menționează că va fi necesară elaborarea și aprobarea actelor administrativ normative privind evaluarea gradului de risc al evenimentelor publice precum și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a punctului național de contact privind competițiile sportive.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Nu este aplicabil.

Ministru

Digitally signed by Misail-Nichitin Daniella
Date: 2025.06.30 07:31:24 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Daniella MISAIL-NICHITIN

SINTEZA
la proiectul de lege cu privire la organizarea și desfășurarea
unor evenimente publice

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică			
Ministerul Muncii și Protecției Sociale (aviz nr. 19/1973 din 16.04.2025)	1.	Comunică susținerea proiectului fără obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (aviz nr. 17-1174 din 16.04.2025)	2.	Comunică lipsa de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Ministerul Educației și Cercetării (aviz nr. 07- 09/2621 din 17.04.2025)	3.	La art. 5 alin. (5) după cuvintele „În cazul competițiilor sportive, ” se va completa cu cuvintele „locul și” și în continuare după text.	Se acceptă.
	4.	La art. 12 lit. f), după textul „să nu creeze obstacole pentru circulația liberă pe drumurile publice,” se va completa cu textul „în cazul în care nu se oferă trasee alternative, stabilite și comunicate până la eveniment, ” și în continuare după text.	Se acceptă.
	5.		

Ministerul Educației și Cercetării (aviz nr. 06/2- 09/2648 din 18.04.2025)	6.	La art.2 alin.(1) lit. b), după cuvântul „competiții” de completat cu cuvântul „sportive”.	Se acceptă.
	7.	La art.3, - la noțiunea „oficial”, după cuvintele „fедераțiilor” și „asociațiilor” de completat cu cuvântul „sportive”, iar după cuvântul „ligilor” de completat cu cuvântul „profesioniste”. - la noțiunea „punct național de contact privind evenimentele sportive”, cuvântul „evenimente” de substituit cu cuvântul „competiții”, în ambele cazuri. - la noțiunea „responsabil de ordine și securitate publică”, după cuvântul „competiții” de completat cu cuvântul „sportive”.	Se acceptă. Se acceptă. Se acceptă.
	8.	La art.5, alin.(4), fraza, „sau competiții sportive de amploare” urmează a fi exclusă, iar alineatul 5 se va expune în următoarea redacție: „(5) în cazul competițiilor sportive și jocurilor sportive, durata evenimentului poate varia în funcție de amploarea acestuia, regulile și condițiile stabilite de organizatori. Aceste evenimente publice se desfășoară cu respectarea orarului stabilit de organizatori, având în vedere necesitățile particulare ale fiecărei competiții sportive.”	Se acceptă.

	9.	La art. 9, în tot textul cuvintele „evenimente sportive” se rectifică cu cuvintele „competiții sportive”.	
	10.	La art.10 alin.(3) se va expune în următoarea redacție: „(3) Condițiile de acces ale participanților la competiții sportive desfășurate în complexe sportive, arene, stadioane sportive, săli sportive ori spații comerciale amenajate este stabilit de organizatori.”	Se acceptă.
	11.	La art.11 alin.(1) de completat cu lit. ș) care va avea următoarea redacție: „ș) să poarte responsabilitate pentru organizarea și desfășurarea evenimentului public și securitatea participanților.”	Se acceptă.
	12.	La art. 13 lit. b) după cuvântul „responsabil” de completat cu fraza „din partea organizatorului”.	Precizare. Art. 13 din proiect se referă la obligațiile autorității administrației publice locale, iar responsabilul este desemnat prin partea APL și nu din partea organizatorului.
Ministerul Culturii (aviz nr. 05/1-09/1244 din 22.04.2025)	13.	La Art. 7 alin. (12), după sintagma „autoritățile/instituțiile publice” se va completa cu textul „centrale (Președinție, Parlament, Guvern)”. Modificarea propusă are drept scop clarificarea și garantarea dreptului autorităților publice centrale de a organiza evenimente în spațiile publice. În practică, au existat multiple situații în care autoritățile publice locale au rezervat aceste spații, limitând posibilitatea desfășurării unor evenimente publice de interes social major, precum și cele de importanță națională. Prin această completare va fi asigurată prevenirea riscului unor blocaje instituționale și asigurarea unui echilibru între	Se acceptă parțial. Scopul prevederilor art. 7 alin. (12), în redacția actuală alin. (11), din proiect se referă la reglementarea aspectelor ce țin de posibilele cazuri în care locul și ora desfășurării evenimentului public este organizată de o autoritate sau instituție publică cu un eveniment organizat de către persoanele fizice sau juridice de drept privat. Pentru claritate și excluderea unor interpretări abuzive alin. (12) a fost completat cu textul „numai în cazul în care evenimentul public urmărește un scop de interes public, cu relevanță locală, regională sau națională, precum și în lipsa unor alternative de reamplasare rezonabilă”.

		competențele autorităților publice centrale și locale în gestionarea spațiilor publice.	
	14.	La Art. 11 alin. (1) lit. a), după cuvântul „ședința” se va completa cu prepoziția „cu”.	Se acceptă. Proiectul a fost modificat, iar prevederile în cauză se regăsesc la art. 11 alin. (1) lit. g).
Ministerul Sănătății (aviz nr. 24/1294 din 17.04.2025)	15.	Propunem pe tot parcursul actului normativ textul ”forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne” să fie substituit cu textul ”forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne”, pentru o exprimare unică.	Se acceptă.
	16.	La art. 3, la noțiunea ” <i>oficial</i> ”, propunem a concretiza cine este reprezentant medical.	Se acceptă.
	17.	la noțiunea ” <i>sistarea evenimentului public</i> ”, după textul ”încetarea evenimentului public” de completat cu cuvântul ”imediat”, așa cum este prevăzut în art.13 lit. c);	Se acceptă.
	18.	La art. 12. lit. f), cuvântul ”sănătate” se substituie cu cuvintele ”instituțiilor medico-sanitare”.	Se acceptă.
	19.	La art.15 alin. (4) propunem cuvintele ”în vigoare”, de exclus.	Se acceptă.
Ministerul Afacerilor Externe (aviz nr. DI/3/041-4042 din 22.04.2025)	20.	Se propune revizuirea art. 4, lit. (f) din proiectul avizat, prin care sunt interzise evenimentele publice care urmăresc „ <i>propagarea ideilor totalitare, rasiste sau ale oricăror organizații terorist-diversioniste, defăimarea țării și a națiunii</i> ”, cu considerarea următoarelor propuneri: - se recomandă substituirea termenului „ <i>rasiste</i> ” cu cuvintele „ <i>de discriminare rasială</i> ”, deoarece Republica Moldova este parte la <i>Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială</i> 1, care	Se acceptă. Urmare a avizării proiectului de lege, au fost excluse lit. e) și f) din conținutul art. 4 (actual art. 5), deoarece parțial situațiile reglementate la aceste norme sunt abordare la punctele de mai sus, (comiterea infracțiunilor și contravențiilor, precum și motivele de prejudecată), ceea ce face redundantă includerea lor separată.

		operează cu noțiunea de „<i>discriminare rasială</i>” și garantează, prin art. 5, lit. (ix), „<i>dreptul la libertate de întrunire și asociere pașnică</i>”; - se consideră preferabil utilizarea termenului de „<i>organizații teroriste</i>” în locul termenului propus de autor – „<i>organizații terorist-diversioniste</i>”, având în vedere faptul că toate organizațiile teroriste constituie un pericol pentru securitatea națională. În caz contrar este necesară definirea termenului de „<i>organizație terorist-diversionistă</i>”; - sintagmele „<i>propagarea ideilor totalitare</i>” și „<i>defăimarea țării și a națiunii</i>” urmează a fi definite sau explicate adițional în corpul proiectului actului normativ pentru a exclude posibilitatea de interpretare cu rea-credință a acțiunilor respective și în scopul menținerii ordinii publice. Urmare celor expuse <i>supra</i>, urmează a fi revizuit și compartimentul 3.1. din Nota de fundamentare.	
Ministerul Finanțelor (aviz nr. 07/4- 03/151/627 din 25.04.2025)	21.	Referitor la art. 8 din proiectul de lege, nu este clar determinat mecanismul de examinare a cererii de interdicere a unui eveniment public, în ordinea cărei proceduri urmează a fi examinată, totodată nefiind clar dacă contestarea hotărârii instanței de judecată suspendă sau nu executarea acesteia.	Se acceptă. În urma avizării și consultărilor publice art. 8 a fost exclus din proiect.
	22.	Concomitent, pentru a asigura o înțelegere clară a funcționalității Punctului național de contact privind evenimentele sportive care va fi instituit în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, conform prevederilor art. 9 din proiectul de lege, se consideră imperativ completarea Notei de fundamentare cu informații detaliate.	Se acceptă. Nota de fundamentare a fost completată la compartimentul 3.1.

Procuratura Generală (aviz nr. 4-1d/25-149 din 23.04.2025)	23.	În vederea asigurării securității juridice a destinatarilor normei și a prevenirii interpretărilor arbitrare ori abuzive, considerăm necesară revizuirea și/sau definirea expresă a anumitor termeni utilizați în cuprinsul proiectului de act normativ. Astfel, termeni precum „norme morale unanim acceptate” (art. 4 lit. e), „eveniment special” (art. 5 alin. (4)) și „alte situații specifice create” (art. 11 lit. s) sunt redactați într-un mod vag, ceea ce îi face susceptibili de interpretări subiective, neuniforme și, în consecință, contrare exigențelor privind calitatea legii, așa cum sunt acestea dezvoltate în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO). În acest context subliniem că, articolul 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la libertatea de exprimare, iar orice ingerință în exercițiul acestui drept trebuie să fie: • reglementată printr-o normă clară, precisă și previzibilă; • justificată printr-un scop legitim; • necesară și proporțională într-o societate democratică. Formulări echivoce, de genul celor menționate supra, pot genera ingerințe nejustificate în exercitarea libertății de exprimare și de întrunire, ceea ce impune în mod imperativ revizuirea corespunzătoare a proiectului.	Se acceptă. Termenii și formulările au fost revizuite prin prisma propunerilor înaintate.
	24.	Pentru o delimitare clară a sferei de aplicare a actului normativ, considerăm necesară introducerea unei dispoziții exprese care să stabilească un prag minim al numărului de participanți, de la care un eveniment poate fi calificat drept „eveniment public	Se acceptă. Este de menționat că noțiunea de <i>eveniment public</i> a fost redefinită și include: • un prag numeric minimal (ex. „cu participarea a cel puțin 50 de persoane”, similar prevederilor Legii nr. 26/2008);

		organizat” și, în consecință, supus obligației de notificare prevăzute în proiectul de act normativ.	• precizarea că se desfășoară în spații deschise publicului sau în locuri special amenajate, dar cu acces liber sau condiționat, pentru a delimita de întâlniri private, evenimente interne etc.; • eventual: exceptări explicite pentru anumite forme de întruniri (ședințe interne, întâlniri familiale etc.). reformulare (art. 3): „eveniment public – activitate programată și organizată, cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, desfășurată într-un spațiu public sau destinat accesului publicului, cu participarea a cel puțin 50 de persoane, indiferent dacă accesul este liber sau condiționat, și care presupune prezența fizică simultană a participanților.”.
	25.	Cu privire la art. 7 alin. (12), care prevede că: „(12) în cazul în care evenimentul public este planificat și organizat de către autoritățile/instituțiile publice, iar locul și ora desfășurării coincid cu alte evenimente publice notificate prealabil, prioritate la desfășurare se acordă evenimentelor publice planificate de către autoritățile/instituțiile publice ”, apreciem că este necesar ca deciziile privind prioritizarea evenimentelor: • să fie motivate în mod expres; • să fie aduse la cunoștința publicului prin mijloace adecvate; • să fie susceptibile de contestare. Adoptarea unei asemenea soluții normative este esențială pentru asigurarea transparenței procesului decizional și garantarea dreptului părților interesate la un remediu efectiv, în conformitate cu principiile statului de drept și ale accesului la justiție. În acest	Se acceptă. Prevederile art. 7 au fost reformulate în vederea garantării ordinii juridice, a transparenței administrative și a respectării principiului egalității de tratament între organizatorii de evenimente publice. În acest sens, proiectul de lege a fost completat cu dispoziții care impun motivarea expresă, publicarea și contestarea deciziilor privind prioritizarea evenimentelor în caz de suprapunere. Aceste măsuri corespund exigențelor enunțate de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 14 din 15 noiembrie 2012, conform căreia accesul liber la justiție este recunoscut drept o garanție fundamentală a statului de drept. De asemenea, noua reglementare reflectă principiile consacrate de jurisprudența CEDO, potrivit cărora orice ingerință în drepturile legitime ale persoanelor trebuie să fie clar reglementată, justificată și susceptibilă de control efectiv de legalitate.

		sens, Curtea Constituțională a subliniat în mod expres importanța acestor garanții, în paragraful 50 din Hotărârea nr. 14 din 15 noiembrie 2012, statuând că: „Principiul accesului liber la justiție urmează a fi privit nu doar ca o garanție fundamentală pentru exercitarea efectivă a drepturilor și libertăților persoanei, ci și ca o normă imperativă chemată să dea sens noțiunii de „stat de drept”. ” Prin urmare, includerea expresă a unor garanții privind motivarea, publicitatea și posibilitatea de contestare a deciziilor de priorizare contribuie la consolidarea legalității administrative și la protejarea drepturilor cetățenilor în relația cu autoritățile publice.	
	26.	Cu privire la art. 7 alin. (11) Considerăm că dispozițiile privind acordarea priorității pentru desfășurarea unui eveniment public trebuie corelate cu prevederile Legii nr. 26/2008 privind întrunirile. în forma actuală, proiectul de act normativ nu reglementează situațiile în care sunt depuse, pentru aceeași dată și același spațiu: • notificări pentru evenimente organizate în baza acestui proiect de lege, și • notificări pentru întruniri în temeiul Legii nr. 26/2008, de către organizatori diferiți. Această omisiune legislativă poate genera incertitudine juridică, dificultăți în aplicare și potențiale conflicte între autorități și organizatori. în considerarea celor expuse, propunerile formulate urmăresc alinierea proiectului de act normativ la standardele constituționale și europene privind claritatea legii, protejarea drepturilor fundamentale și buna reglementare. Recomandăm reanalizarea	Se acceptă. Prevederile art. 7 au fost completate cu prevederi prin care în cazul în care pentru aceeași dată, același loc și același interval de timp au fost depuse mai multe notificări, prioritate la desfășurarea evenimentului public are organizatorul care a depus primul notificarea. Totodată au fost reglementate situațiile în care pentru același loc și interval de timp se depun notificări atât pentru un eveniment public reglementat de prezenta lege, cât și pentru o întrunire reglementată de Legea nr. 26/2008 privind întrunirile.

		dispozițiilor menționate în vederea corectării aspectelor semnalate și consolidării unui cadru legal coerent, unitar și previzibil în materia organizării evenimentelor publice.	
	27.	Privitor la Capitolul IV a proiectului de lege cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice intitulat „DISPOZIȚII FINALE” considerăm că, acesta nu corelează cu prevederile art. 47 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative care stipulează '„dispozițiile finale cuprind momentul intrării în vigoare și măsurile necesare punerii în aplicare a actului normative. Astfel, luând în considerație că, la capitolul dispoziții finale se propune amendarea Codului contravențional, considerăm oportun revizuirea structurii proiectului de lege iar modificările Codului contravențional urmează a fi incluse ca elemente structurale distincte a proiectului de lege.	Se acceptă.
Asociația Promo-Lex Centrul de Politici și Reforme (opinie din 22.04.2025)	28.	Obiectul proiectului de lege nu este clar definit. Proiectul de lege menționează categoriile de evenimente cărora li se aplică, însă nu oferă definiții pentru acestea. În absența unor clarificări, nu este posibilă delimitarea precisă a fiecărei categorii, înțelegerea caracteristicilor specifice ale acestora sau stabilirea unor reglementări adecvate pentru fiecare tip de eveniment. De exemplu, diferențele dintre evenimentele culturale, de divertisment și cele comerciale nu sunt suficient de clare. De asemenea, proiectul de lege nu delimitează clar domeniul său de aplicare față de întrunirile reglementate prin Legea nr. 26/2008 privind	Se acceptă parțial. Proiectul de lege reglementează evenimentele publice, distinct de reglementarea privind întrunirile, astfel cum este prevăzută de Legea nr. 26/2008. Noțiunea de <i>eveniment public</i> a fost redefinită în mod expres, pentru a acoperi o sferă de manifestări organizate cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, desfășurate în spații accesibile publicului, cu participarea a cel puțin 50 de persoane. Noua definiție (art. 3) asigură delimitarea clară față de manifestările prin care se exercită dreptul la întrunire, iar în cazurile de suprapunere de timp și loc, autoritățile competente vor aplica legea corespunzătoare în funcție de obiectul și conținutul manifestării.

		întrunirile. Nu este făcută o distincție explicită între evenimentele publice și alte tipuri de adunări publice care constituie forme de exercitare a libertății de întrunire și care intră sub incidența acestei legi. De exemplu, nu este clar în ce categorie s-ar încadra evenimente precum Drumul Crucii, sau o manifestație publică în cadrul căreia evoluează ansambluri cultural-artistice sau manifestații organizate de Ziua Vinului. În lipsa unei delimitări precise, devine dificil – dacă nu chiar imposibil – de stabilit care dintre cele două acte normative este aplicabil în fiecare situație.	Astfel, proiectul de lege delimitează expres categoriile de evenimente vizate și stabilește sfera sa de aplicabilitate în mod clar, atât în titlul și obiectul actului normativ (art. 1), cât și în structura generală a reglementării, prin definirea evenimentului public ca manifestare organizată, desfășurată cu participarea publicului în spații publice sau private cu acces public, în scopuri culturale, sportive, comerciale, religioase sau de divertisment. De asemenea, proiectul are un concept diferit comparativ cu cel prevăzut de Legea nr. 26/2008 privind întrunirile. Aceasta reglementează exclusiv manifestațiile prin care cetățenii își exercită dreptul fundamental la libertatea întrunirii – proteste, marșuri, mitinguri – în timp ce proiectul de lege are ca obiect manifestațiile cu caracter organizatoric, recreativ, instituțional, festiv sau economic. În practică, Legea nr. 26/2008 și proiectul de lege în varianta adoptată urmează să se aplice unor realități complet diferite, fapt care justifică existența a două reglementări distincte. Evenimente precum „Drumul Crucii”, „Festivalul Vinului”, „Târgurile de Crăciun” sau „Evenimentele sportive” nu sunt forme de exercitare a libertății de exprimare sau protest, dar activități colective organizate, care implică logistică, scenotehnică, autorizații sanitare, măsuri de prevenire a incendiilor etc., aspecte care nu intră sub incidența Legii nr. 26/2008. Totodată, proiectul de lege utilizează în mod deliberat termeni generici pentru a permite flexibilitate și adaptabilitate, având în vedere caracterul dinamic al formelor de manifestare publică. <i>Introducerea unei liste exhaustive de definiții</i> ar restrânge nejustificat aplicabilitatea legii, contrar principiilor bunei reglementări.
--	--	--	--

29.	Proiectul de lege nu face distincție între procedurile aplicabile pentru diferite categorii de evenimente. Proiectul de lege urmărește reglementarea mai multor tipuri de evenimente – religioase, sportive, cultural-artistice, de divertisment și comerciale – printr-o abordare unitară, în ciuda faptului că aceste categorii diferă esențial între ele și necesită reglementări adaptate specificului fiecăreia. De exemplu, procedurile privind organizarea, dispersarea, sistarea sau alte obligații specifice pot varia semnificativ în funcție de natura evenimentului și de locul în care se desfășoară acesta (spațiu public sau privat). În forma sa actuală, proiectul conține, în mare parte, prevederi care par să fie concepute pentru evenimentele sportive, dar care, din lipsa unei delimitări clare, devin aplicabile și altor tipuri de evenimente. Astfel, organizatorii unor evenimente religioase ar putea fi obligați să respecte măsuri nejustificate și inadecvate pentru contextul lor, cum ar fi cele prevăzute la art. 11 lit. f) – obligativitatea contractării serviciilor de pază specializate pentru asigurarea securității; g) – angajarea de stewarzi pentru buna desfășurare a evenimentului; h) – utilizarea de echipamente tehnice pentru controlul bagajelor participanților, etc. Prin urmare, este necesară reglementarea distinctă a acestor categorii de evenimente, astfel încât să fie respectat specificul fiecăreia. Cerințele și condițiile aplicabile ar trebui să fie diferențiate în funcție de tipul de eveniment – spre exemplu, între un meci sportiv organizat într-o arenă și un	Se acceptă. Prevederile art. 11 au fost restructurate prin introducerea a trei alineate, care stabilesc obligații diferențiate în funcție de gradul de risc al evenimentului: 1. Obligații generale minime, aplicabile tuturor evenimentelor (alin. 1); 2. Măsuri suplimentare, aplicabile doar evenimentelor cu risc mediu și ridicat (alin. 2); 3. Obligații speciale pentru evenimentele sportive încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat (alin. 3). Această structură respectă principiile proporționalității și adaptabilității reglementării, evitând impunerea unor cerințe disproporționate pentru evenimente pașnice sau de mică amploare. Evaluarea riscului este realizată potrivit art. 14 din proiectul de lege. Mai mult decât atât, proiectul nu impune automat obligativitatea contractării de pază, de stewarzi sau de sisteme tehnice pentru toate evenimentele, doar pentru cele cu risc mediu sau ridicat, care urmează a fi evaluate ca atare în funcție de: • numărul estimat de participanți; • locația desfășurării (deschisă sau închisă); • istoricul de incidente asociate evenimentului sau organizatorului; • nivelul de conflictualitate între grupuri de participanți. Această abordare este aliniată la bunele practici europene și permite statului să asigure securitatea publică în mod proporțional, fără a introduce sarcini excesive pentru organizatorii de evenimente de mică amploare sau cu caracter pașnic. Mai mult, proiectul nu impune în mod automat măsuri excesive tuturor organizatorilor, însă permite autorităților și organizatorilor să ajusteze cerințele în cadrul ședințelor de
-----	--	--

		eveniment religios sau cultural desfășurat într-un scuar public.	lucru prevăzute la art. 7 alin. (5)-(6) (actual art. 8), în funcție de gradul real de risc.
	30.	Proiectul de lege dublează în proporție mare prevederile Legii privind întrunirile. Proiectul de lege preia, în proporție semnificativă, prevederi din Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, inclusiv în aspecte ce țin de notificarea prealabilă, procedurile de sistare și dispersare a evenimentelor, drepturile și obligațiile organizatorilor și ale participanților, utilizarea echipamentelor, informarea publicului și alte elemente procedurale. În anumite cazuri, proiectul introduce condiții mai restrictive decât cele prevăzute în legislația existentă – cum ar fi impunerea unui termen de notificare de 10 zile sau introducerea unor obligații suplimentare pentru organizatori. Această abordare ridică întrebări legitime privind valoarea adăugată a proiectului: care este utilitatea unui nou act normativ care, în mare măsură, reproduce sau dublează dispozițiile legale deja în vigoare și procedurile deja aplicate? În lipsa delimitării clare dintre natura evenimentelor reglementate de formele legitime de manifestare a libertății de întrunire, vor apărea confuzii cu privire la norma legală aplicabilă într-un caz sau altul. Menționăm că legea privind întrunirile a fost concepută pentru a reglementa exercitarea libertății de întrunire pașnică și nu are scopul de a răspunde particularităților evenimentelor cu caracter sportiv, religioase, comerciale sau de alt tip de evenimente publice. Această distincție de fond subliniază necesitatea unor cadre juridice separate, adaptate	Precizare. Afirmația potrivit căreia proiectul de lege ar duplica Legea nr. 26/2008 privind întrunirile este eronată. Cele două acte normative vizează obiecte de reglementare fundamental diferite, au scopuri distincte și se adresează unor tipuri separate de manifestări publice. Legea nr. 26/2008 reglementează exclusiv exercitarea dreptului constituțional la întrunire, în sensul său clasic – proteste, mitinguri, marșuri, pichetări etc. – și are ca scop garantarea libertății de exprimare și de asociere. Proiectul de lege reglementează manifestările cu caracter organizatoric, recreativ, cultural, sportiv, religios sau comercial, care presupun participarea unui public numeros, dar nu sunt forme de exprimare civică ori politică. Diferențele esențiale constau în: • Obiectul și scopul reglementării – Legea nr. 26/2008 este axată pe protejarea drepturilor fundamentale, în timp ce proiectul de lege se concentrează pe aspecte de logistică, ordine, securitate și sănătate publică; • Categoriile de evenimente – Legea nr. 26/2008 nu a fost concepută pentru procesiuni religioase, evenimente sportive, festivaluri sau târguri, iar aplicarea ei în astfel de situații a fost forțată și neuniformă; • Instrumentele reglementării – Proiectul introduce evaluarea gradului de risc, obligații diferențiate în funcție de tipul evenimentului (inclusiv sportiv), cooperare interinstituțională, măsuri tehnice de securitate – aspecte care nu există în Legea nr. 26/2008. Este adevărat că există termeni și proceduri tehnice similare (ex. notificarea, obligații organizatorice), dar aceasta nu reprezintă suprapunere, însă o intersectare justificată, dată de

		specificului fiecărui tip de eveniment, în locul unei reglementări generale, neclare și redundante.	utilizarea comună a spațiului public. Finalitățile juridice și reglementările sunt complet diferite. În plus, urmare a consultărilor publice, proiectul de lege a fost ajustat, inclusiv prin reducerea termenului de notificare la 5 zile, tocmai pentru a elimina eventuale suprapuneri procedurale cu Legea nr. 26/2008.
	31.	Proiectul de lege atribuie organizatorilor obligații improprii. Proiectul de lege atribuie organizatorilor obligații improprii, care revin în mod legal instituțiilor de ordine publică, cum ar fi asigurarea protecției și siguranței participanților sau prevenirea incidentelor (art. 10 alin. 4). Această prevedere transferă responsabilități excesive asupra organizatorilor, fără a ține cont de capacitatea lor reală de a gestiona riscuri care, în mod normal, intră în competența autorităților specializate.	Se acceptă. Norma de la art. 10 alin. (4) a fost reformulată și prevede că organizatorul „cooperează cu forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne pentru asigurarea protecției și siguranței participanților la evenimentul public” – formulare care nu presupune o substituție de competență, dar o obligație de colaborare și sprijin, sub coordonarea autorităților competente. Proiectul de lege nu transferă organizatorilor atribuții care aparțin exclusiv autorităților statului, însă instituie un cadru echilibrat de responsabilități complementare, care reflectă buna practică europeană și principiul partajării răspunderii între sectorul public și actorii privați în organizarea de evenimente de amploare. Mai mult, în cazul evenimentelor de amploare (sportive, concerte etc.), organizatorii beneficiază în mod direct de serviciile structurilor de ordine publică, dar în același timp au obligația de a contribui la implementarea măsurilor de siguranță în perimetrul evenimentului (de exemplu, delimitarea zonei, cooperarea în controlul accesului, afișarea regulilor de conduită etc.).
	32.	Proiectul de lege conține formulări ambigue care lasă loc de interpretare și abuz. De exemplu, definiția obiectelor utilizate în calitate de armă este vagă și poate include abuziv obiecte obișnuite, precum un pix, având în vedere formularea generală. De asemenea, proiectul de lege nu distinge între participanți și spectatori, ceea	Se acceptă parțial. <i>Cu privire la definiția obiectelor utilizate în calitate de armă:</i> Noțiunea de <i>obiect utilizat în calitate de armă</i> a fost reformulată pentru a reflecta realitățile actuale privind manifestările violente sau agresive comise cu obiecte

		ce poate duce la confuzii privind aplicarea obligațiilor legale. improvizate, în contexte cu prezență numeroasă și cu risc ridicat de incidente. Această noțiune nu este introdusă pentru a extinde în mod nejustificat aria de incriminare sau a permite aplicarea abuzivă a legii, dimpotrivă pentru a asigura claritate juridică, coerență și protecție preventivă, acolo unde intenția și comportamentul unei persoane transformă un obiect obișnuit într-un mijloc de agresiune. Noțiunea „<i>obiect utilizat în calitate de armă</i>” nu este reglementată la nivel normativ, totuși această noțiune este explicată în practica judiciară de către instanțele de judecată. Astfel, prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004, sub „<i>alte obiecte folosite în calitate de armă</i>” se au în vedere obiectele cu care victimei i s-au cauzat, sau putea să i se cauzeze vătămări periculoase pentru viață ori sănătate (cuțite, inclusiv de bucătărie, briciuri, topoare, răngi ș.a.m.d.), precum și obiecte destinate pentru dezorientarea temporară a victimei, cum ar fi revolvere, balonașe și alte dispozitive cu gaze toxice neutralizante. Această formulare este preluată în mod echilibrat din jurisprudența națională. Mai mult aceasta se regăsește și în legislațiile multor state europene, cum ar fi România, Franța, Germania etc. Scopul este prevenirea introducerii sau utilizării de obiecte care, prin natura sau modul lor de folosire, pot deveni periculoase pentru integritatea fizică a altor persoane sau pot genera panică într-un spațiu public aglomerat. Exemplele invocate (ex. pixul) <i>nu pot fi considerate obiecte periculoase în mod automat</i>, doar dacă sunt utilizate efectiv ca arme sau într-un mod periculos (ex. obiecte contondente, improvizate, ascunse etc.). Proiectul de lege <i>nu interzice obiectele în sine</i>, dar impune restricții în funcție de contextul și
--	--	---

		<i>intenția de utilizare.</i> Astfel, formularea este proporțională și nu permite aplicarea abuzivă în lipsa unui comportament perturbator sau periculos. <i>Cu privire la distincția între participanți și spectatori:</i> În contextul evenimentelor publice, proiectul de lege utilizează termenul general de „<i>persoană prezentă la eveniment</i>” pentru a acoperi toate situațiile posibile: participanți activi (ex. maratonisti, procesiuni religioase, sportivi amatori) și spectatori (ex. publicul de la un concert sau meci sportiv). Obligațiile prevăzute se aplică în mod proporțional și nu presupun impunerea aceleiași răspunderi juridice tuturor celor prezenți, însă doar în măsura în care comportamentul lor afectează ordinea și securitatea publică. Proiectul de lege adoptă în mod deliberat o terminologie unificată – „persoane prezente la eveniment” – pentru a asigura flexibilitatea aplicării reglementărilor, ținând cont de diversitatea formelor de evenimente publice și de configurația variabilă a relației dintre public și organizatori. Prin urmare, introducerea unei distincții rigide ar putea: • crea ambiguități operaționale pentru autoritățile responsabile de securitate; • limita aplicabilitatea normei în situațiile în care persoanele „spectatoare” devin participanți activi la eveniment (ex. interacțiuni directe, conflicte spontane, implicare fizică). În schimb, proiectul de lege permite o aplicare proporțională și adaptată în funcție de natura evenimentului și de comportamentul individual, reglementează distinct drepturile și obligațiile organizatorilor, oficialilor și reprezentanților autorităților (vezi art. 11, art. 12, art. 15), face referire expresă la „persoane prezente la eveniment” (nu doar la „participanți”), permițând intervenții legale acolo unde este justificat comportamentul concret, nu statutul formal.
--	--	--

			Proiectul nu face distincția formală între „participant” și „spectator” tocmai pentru a evita confuzii și pentru a permite o aplicare contextuală și echitabilă a prevederilor legale, adaptată caracterului fiecărui tip de eveniment și comportamentului manifestat de persoanele prezente. Această abordare este conformă cu principiul bunei reglementări, asigurând echilibrul între securitatea publică și drepturile individuale.
	33.	Procesul de elaborare a proiectului de lege necesită o analiză suplimentară consistentă a problemelor existente în practică în raport cu fiecare tip de evenimente abordat și a soluțiilor legislative specifice pentru depășirea acestor probleme.	Precizare. Proiectul de lege este fundamentat în baza mai multor constatări și curențe din practică, prin analiza situației existente. Aceste probleme se referă la: • Lipsa unui regim juridic clar pentru festivaluri culturale, târguri comerciale, manifestații religioase, evenimente promoționale; • Aplicarea forțată a Legii nr. 26/2008 privind întrunirile pentru evenimente care nu intră în sfera exercitării libertății de întrunire, ceea ce generează confuzii procedurale și incertitudine juridică; • Inexistența unor obligații minime de securitate pentru organizatorii de evenimente comerciale sau de divertisment, ceea ce poate genera prejudicii materiale și incidente; • Lipsa cooperării instituționale eficiente între organizatori, autorități locale și MAI în gestionarea evenimentelor cu risc ridicat (ex. meciuri de fotbal, manifestații cu suporterii); • Lipsa unui mecanism proporțional care să diferențieze evenimentele cu risc redus de cele cu risc ridicat, ceea ce conduce la intervenții disproporționate, ori insuficiente. Soluțiile specifice propuse în proiect, se referă la: • Stabilirea unui sistem gradat de obligații, corelat cu gradul de risc (art. 11); • Introducerea unor proceduri distincte pentru evenimentele sportive (art. 11 alin. 3);

			• Reglementarea clară a procesului de notificare, înregistrare și prioritizare a evenimentelor (art. 8), inclusiv cu mecanisme de coordonare interinstituțională; • Definirea expresă a categoriilor de evenimente și a domeniului de aplicare (art. 2 și 3); • Stabilirea unor măsuri minime de siguranță, igienă, informare și cooperare, adaptate în funcție de risc și tipul activității. În concluzie, proiectul de lege nu tratează în mod generalist evenimentele, dar propune un cadru diferențiat și adaptabil, rezultat dintr-o analiză a disfuncționalităților actuale. Este de menționat că la această etapă nota de fundamentare a fost completată cu informații, inclusiv prin actualizarea evaluărilor de impact și completarea referințelor la cazuri concrete și bune practici.
	34.	Concluzii: ✓ Inițiativa de a reglementa diferite tipuri de evenimente publice este salutară, dar proiectul de lege propus spre consultare este deficitar, nu aduce claritatea așteptată și poate doar să creeze confuzii în ceea ce privește legislația aplicabilă. ✓ Proiectul ar trebui să se bazeze pe o analiză consecventă a problemelor referitoare la fiecare dintre tipurile de evenimente abordate și să ofere soluții legislative consecvente. ✓ MAI ar trebui să se abțină de la a aborda mai multe tipuri de evenimente cumulat și ar trebui să ia în considerare posibilitatea unor proiecte distincte pentru diferite categorii de evenimente.	S-a luat act. ✓ <i>Cu privire la afirmația că proiectul nu aduce claritate și poate crea confuzii legislative:</i> Această percepție este nefondată, proiectul vine să clarifice delimitarea dintre evenimentele publice de altă natură și întrunirile reglementate de Legea nr. 26/2008, tocmai pentru a elimina confuziile existente în practică. Definițiile sunt clar formulate, iar art. 2 din proiect stabilește situațiile în care nu se aplică prevederile proiectului de lege, delimitând astfel sfera de aplicare. În plus, art. 7 (actual art. 8) reglementează în mod explicit prioritatea notificărilor și coordonarea interinstituțională, asigurând o abordare previzibilă. ✓ <i>Cu privire la necesitatea unei analize consecvente și soluții legislative diferențiate:</i> Această necesitate a fost deja integrată în versiunea actualizată a proiectului, prin:

			• clasificarea clară a obligațiilor organizatorilor în funcție de gradul de risc (art. 11 alin. (1)–(3)); • introducerea unui regim special pentru evenimentele sportive, cu obligații suplimentare, în linie cu bunele practici europene; • corelarea prevederilor cu alte norme aplicabile în materie de ordine publică, sănătate publică, siguranță în muncă și reglementări comerciale. Această structură reflectă o analiză atentă a nevoilor și disfuncționalităților identificate în practică, inclusiv prin consultări cu autorități locale, MAI, societatea civilă și operatori din sectorul cultural, sportiv și comercial. ✓ Cu privire la propunerea de a elabora proiecte distincte pentru fiecare tip de eveniment: Această soluție conduce la fragmentarea excesivă a reglementărilor, cu riscul apariției unor contradicții, suprapuneri sau omisiuni în cazurile în care un eveniment combină elemente din mai multe categorii (ex. festival cultural cu componentă comercială și spectacol artistic). Concluzie generală: Proiectul de lege, în forma sa actualizată, aduce claritate, coerență și flexibilitate. El creează un cadru normativ unic, dar diferențiat, pentru toate tipurile relevante de evenimente publice și răspunde la nevoile reale de reglementare într-un domeniu dinamic, în continuă evoluție. Propunerea elaborării unor legi separate pe tipuri de evenimente nu este oportună, deoarece ar complica arhitectura normativă și va reduce eficiența aplicării unitare a măsurilor de siguranță publică.
	35.	Recomandări: • Conceptualizarea, definirea și delimitarea clară a evenimentelor publice de formele de manifestare ale libertății de întrunire.	S-a luat act. 1. Privitor la conceptualizarea, definirea și delimitarea clară a evenimentelor publice față de întruniri: Această recomandare a fost luată în considerare în mod expres în procesul de ajustare a proiectului de lege. Articolul 2

	● Consultarea amplă a actorilor sociali vizați de cele patru tipuri de evenimente pentru identificarea problemelor specifice, care necesită reglementare suplimentară. Grupurile vizate pentru astfel de consultări includ organizațiile religioase, administratorii de lăcașuri de cult, direcțiile de comerț din cadrul autorităților administrației publice locale, federațiile sportive, organizatorii de concerte și evenimente cultural-artistice precum și alte organizații și structuri vizate. ● Identificarea soluțiilor legale potrivite pentru fiecare tip de eveniment și reglementarea lor distinctă fie în capitole separate, fie în acte normative separate. ● Revizuirea fundamentală a proiectului de lege ținând cont de rezultatele proceselor analitice și consultative menționate supra.	alin. (2) delimitează în mod clar domeniul de aplicare al prezentei legi față de cel al Legii nr. 26/2008 privind întrunirile, precizând că evenimentele publice nu includ manifestările care sunt expres reglementate de Legea nr. 26/2008. De asemenea, în articolul 1 (Domeniul de aplicare) și articolul 3 (Noțiuni), sunt prezentate categoriile de evenimente publice, împărțite în funcție de scopul și caracterul acestora: cultural-artistice, religioase, sportive, comerciale etc. Astfel, proiectul de lege nu dublează reglementarea privind întrunirile, dar complementarizează cadrul legal, răspunde unor realități și tipologii de manifestări colective care nu sunt acoperite în prezent de nicio reglementare specifică. 2. Privitor la consultarea actorilor sociali vizați de categoriile de evenimente: În elaborarea proiectului de lege a fost inițiat un proces de consultare prealabilă, la nivel interinstituțional, cu participarea autorităților publice locale, inclusiv, cu federațiile sportive, organizatorii de evenimente publice. Aceste consultări au fost valorificate la etapa de definitivare a proiectului de lege. 3. Privitor la reglementarea distinctă a fiecărui tip de eveniment: Această recomandare a fost implementată parțial, întrucât proiectul de lege deja prevede: • o structură diferențiată a obligațiilor în funcție de gradul de risc (art. 11 alin. (1)–(3)); • un tratament specializat pentru evenimentele sportive, care beneficiază de reglementare extinsă, inclusiv privind accesul, înregistrarea video, stewarzi etc.; • posibilitatea stabilirii unor proceduri simplificate pentru evenimente de risc scăzut. Se consideră că reglementarea unitară, dar diferențiată în același act normativ și este mai eficientă decât dispersarea în
--	--	--

			legi sectoriale, evitând contradicții și asigurând coerență instituțională și administrativă. 4. Privitor la revizuirea fundamentală a proiectului de lege: Proiectul a fost deja revizuit semnificativ pe baza propunerilor și obiecțiilor primite în etapa consultărilor publice și interinstituționale.
Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (aviz nr. 21-2236 din 24.04.2025)	36.	Potrivit Notei de fundamentare, principalul obiectiv al proiectului de lege constituie crearea cadrului normativ care să reglementeze organizarea și desfășurarea evenimentelor publice, care nu cad sub incidența prevederilor Legii nr.26/2008 privind întrunirile. Totuși, o analiză comparativă a textului proiectului de lege cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice și a redacției în vigoare a Legii privind întrunirile denotă reglementări care se dublează, lipsind o delimitare clară între conceptele promovate prin proiectul de lege înaintat, în coraport cu Legea în vigoare. Spre exemplu, în cazul noțiunii de „întrunire” și noțiunea de „eveniment public”, ambele activități sunt organizate într-un spațiu/loc deschis publicului. Totodată, sesizăm o interferență de norme și în partea ce vizează subiecții implicați în modul de desfășurare a evenimentului/intrunirii publice, și anume autoritatea publică locală și Ministerul Afacerilor Interne, prin intermediul inspectoratelor din subordine. Astfel, având în vedere cele exprimate supra, din perspectiva sferei de competență a Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, evocăm despre <i>susținerea proiectului de lege înaintat, cu</i>	S-a luat act. Propunerea privind consolidarea reglementărilor referitoare la evenimentele publice și întruniri într-un singur act normativ a fost examinată, însă nu poate fi acceptată, din următoarele considerente fundamentale: 1. Distincție de natură juridică și funcțională între cele două categorii Legea nr. 26/2008 reglementează dreptul fundamental la libertatea de întrunire pașnică, protejat de art. 40 din Constituția Republicii Moldova, art. 11 din CEDO și art. 21 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Aceasta are o funcție de garantare a unui drept constituțional, cu accent pe caracterul civic, expresiv și contestatar al întrunirilor. Prin contrast, proiectul de lege privind organizarea evenimentelor publice vizează activități cu caracter preponderent organizatoric, comercial, cultural, religios sau sportiv, desfășurate în scopul asigurării bunei desfășurări, ordinii publice și securității participanților – fără a se afla sub incidența protecției libertății de întrunire în sens constituțional. 2. Finalități și riscuri de securitate diferite Evenimentele publice pot implica riscuri de ordin logistic, de securitate publică, de infrastructură sau de mediu, care nu se regăsesc în cazul întrunirilor pașnice. Astfel, regimul juridic aplicabil (notificare, planuri de securitate, evaluarea riscului, responsabilitatea organizatorilor) este fundamental diferit. 3. Incompatibilitate cu standardele internaționale

		<i>recomandări</i> referitoare la elaborarea unui proiect de act normativ consolidat, pentru reducerea multiplicității normelor juridice din același domeniu, în conformitate cu prevederile art.61 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative.	Ghidurile OSCE/ODIHR și jurisprudența CEDO prevăd tratamentul diferențiat al întrunirilor față de alte tipuri de activități publice (festivaluri, manifestații comerciale, concerte etc.), tocmai pentru a evita diluarea protecției juridice oferite exercițiului libertății de întrunire. Prin urmare, o normă consolidată, care să le reglementeze la comun, ar risca să afecteze caracterul special al dreptului la întrunire, subordonându-l unor mecanisme de autorizare sau securitate excesivă. 5. Clarificările din proiectul de lege sunt deja introduse Proiectul de lege conține o definiție clară a noțiunii de eveniment public (art. 3), stabilește domeniul de aplicare (art. 2) și delimitează expres evenimentele publice de întrunirile reglementate de Legea nr. 26/2008 (alin. (2) art. 2). Aceasta exclude aplicarea dublă a normelor și permite autorităților și cetățenilor să stabilească regimul aplicabil în funcție de natura activității. Concluzie: În lumina celor expuse, propunerea de a integra reglementările privind evenimentele publice în Legea nr. 26/2008 contravine principiului protecției diferențiate a drepturilor fundamentale, ar crea o normă supradimensionată, greu de aplicat unitar și va genera riscuri de confuzie între activități care trebuie reglementate distinct, în mod proporțional cu natura, scopul și riscurile aferente.
Consiliul Superior al Magistraturii (aviz nr. 671m/i din 24.04.2025)	37.	Deși din nota informativă rezidă faptul că proiectul de lege este elaborat reieșind din art. 2 din Legea nr. 26/2008, în proiectul de lege nu este prevăzut acest fapt, or, în art. 1 din proiectul de lege este prevăzut că, Prezenta lege stabilește cadrul normativ privind organizarea și desfășurarea unor evenimente publice, măsurile de securitate și prevenire a riscurilor, mecanismele de prevenire și	Nu se acceptă. Potrivit regulilor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 100/2017 privind actele normative, obiectul de reglementare trebuie formulat clar, concis și cu precizarea domeniului de aplicare, fără a fi necesară invocarea expresă a unei alte legi ca temei de elaborare. Menționarea art. 2 din Legea nr. 26/2008 în nota informativă are rol justificativ, dar

		combateră a faptelor ilegale în cadrul evenimentelor publice, obligațiile organizatorilor și autorităților publice, protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor și reglementarea cadrului procedural pentru buna desfășurare a evenimentelor publice. Prin urmare, obiectul de reglementare a proiectului de lege nu este clar și detaliat, fiind creată o percepție că noul proiect de lege va acoperi și obiectul de reglementare al Legii nr. 26/2008 cu privire la întruniri. Astfel, urmează a fi indicate expres care evenimente cad sub incidența legii ce urmează a fi adoptată.	nu se impune a fi transpusă în textul legii. Asemenea trimiteri sunt neuzuale în articolele de fond ale unui act normativ. Domeniul de aplicare este deja delimitat în mod expres prin art. 2 al proiectului de lege. Art. 2 alin. (2) din proiectul de lege prevede în mod clar că: „Prezenta lege nu se aplică întrunirilor reglementate de Legea nr. 26/2008 privind întrunirile.” Această dispoziție consacră o delimitare expresă și directă între cele două acte normative, eliminând orice potențială suprapunere normativă și asigurând claritate în aplicarea legii. Astfel, nu se justifică dublarea acestei precizări în art. 1. Structura actuală a art. 1 respectă standardele de definire a obiectului de reglementare Articolul 1 din proiectul de lege stabilește într-o manieră completă și funcțională scopul și obiectul reglementării: • cadrul normativ privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice; • măsuri de securitate; • mecanisme de prevenire a riscurilor; • obligațiile autorităților și organizatorilor; • garanțiile privind drepturile fundamentale. Indicarea expresă a unei legături de subordonare sau derivare față de Legea nr. 26/2008 ar putea crea o percepție eronată privind caracterul subsidiar al noii legi, deși aceasta vizează un alt fenomen social (evenimente comerciale, culturale, religioase etc.). Este esențial ca cele două legi să rămână autonome sub aspectul forței juridice și paralele, fiind aplicabile distinct, în funcție de natura activității. În contextul în care delimitarea domeniului de aplicare este realizată deja în mod clar în art. 2 alin. (2), includerea în art. 1 a unei referințe exprese la Legea nr. 26/2008 este redundantă și nejustificată din punct de vedere tehnico-juridic. Menținerea
--	--	---	--

			formulării actuale a art. 1 asigură claritate, coerență și evită confuziile între regimuri juridice distincte.
	38.	E de reținut că, un principiu de bază implementat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului dar și care se regăsește în Legea nr. 26/2008, principiul prezumției bune credințe la desfășurarea întrunirilor, nu se regăsește în prezentul proiect. Mai mult ca atât, art. 4 din proiectul de lege reglementează situațiile când sunt interzise evenimentele publice, fiind creată percepția că principiul prezumției bune credințe pentru desfășurarea întrunirilor nu este aplicabil.	Nu se acceptă. Proiectul de lege are ca obiect reglementarea evenimentelor publice cu caracter cultural, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, care nu reprezintă forme de exercitare a libertății de întrunire și, prin urmare, nu atrag aplicarea automată a principiilor specifice acestui drept fundamental, cum este prezumția bune credințe în desfășurarea întrunirilor pașnice. Spre deosebire de întrunirile cu caracter civic sau protestatar, care beneficiază de protecție constituțională și convențională în baza art. 11 CEDO, evenimentele reglementate prin acest proiect implică un caracter organizatoric, contractual și logistic, deseori cu participare internațională, implicare comercială sau infrastructură complexă, ceea ce justifică un regim mai tehnic și procedural. De asemenea, normele generale din Codul civil și Codul administrativ impun aplicarea principiului bune credințe în toate raporturile juridice și administrative, fără a fi necesară reiterarea expresă în fiecare act normativ sectorial. Art. 4 (actual art. 5) din proiectul de lege nu neagă buna credință a organizatorilor sau participanților, dar stabilește cazuri obiective și justificate în care un eveniment public nu poate fi permis. Aceste reglementări sunt conforme cu standardele CEDO privind limitele legitime ale exercitării libertăților publice într-o societate democratică (conform art. 10 și 11 par. 2 din CEDO) și nu aduc atingere prezumției generale de legalitate a organizatorului, aplicabilă oricum prin regimul general de drept. Formularea unei prezumții de bună credință în actualul proiect, similară celei din Legea nr. 26/2008, ar putea crea impresia falsă că evenimentele reglementate intră în sfera

			exercitării dreptului la întrunire, ceea ce ar fi contrar obiectivului declarat al legii – acela de a reglementa o categorie distinctă de manifestări publice.
	39.	Art. 8 din Legea nr. 26/2008 prevede cazurile când întrunirile sunt interzise, iar autorul proiectului în art. 4 propune mărirea criteriilor specificate de la 3 la 6. E de reținut că, instituirea unor criterii suplimentare, restrictive nu sunt compatibile cu scopul și spiritul Convenției pentru apărarea drepturilor omului	Se acceptă. Criteriile prevăzute la art. 4 (actual art. 5) au fost revizuite, inclusiv, prin prisma propunerilor și obiecțiilor parvenite din partea altor părți participante la procesul de avizare a proiectului de lege.
	40.	Asupra abaterilor prevăzute de lit. b), art. 4 din proiectul de lege și, anume, <i>instigarea la discriminare pe motive de prejudecată, în sensul Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității</i> nu țin de competența autorităților publice. Examinarea chestiunilor cu privire la discriminare din motive de prejudecată ține de competența Consiliului de Egalitate, în baza unei proceduri prevăzute în legea cu privire la egalitatea de șanse. Însă, conform relatărilor proiectului, constatarea existenței unor motive de prejudecată în organizarea întrunirilor urmează a fi pusă în sarcina autorității publice și Inspectoratului de Carabinieri, ceea ce excedă competența autorității publice și a Inspectoratului de Carabinieri.	Se acceptă. Prevederile art. 4 lit. b) (actual art. 5) au fost revizuite în baza recomandărilor înaintate de către Consiliul Pentru Egalitate. Menținerea unei trimiteri directe la Legea nr. 121/2012, care reglementează în principal mecanisme de protecție și remedii în materie de nediscriminare prin intermediul Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, ar putea crea confuzie privind autoritatea competentă în contextul constatării și interzicerii evenimentelor publice. Or, în Codul contravențional, competența revine Poliției, nu Consiliului. Pentru a justifica legal o eventuală măsură restrictivă asupra organizării sau desfășurării unui eveniment public, este esențial ca temeiul legal să fie clar, previzibil și bine definit. În acest caz, referința la Codul Contravențional și la noțiunea de <i>instigare la discriminare pe motive de prejudecată</i>, așa cum este reglementată acolo, este suficientă și adecvată pentru atingerea scopului normei. Se acceptă propunerea de excludere a sintagmei „în sensul Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității” din art. 4 lit. b) (actual art. 5), pentru a asigura coerența legislativă,

			claritatea normei și aplicarea corectă în raport cu Codul contravențional.
	41.	La fel, prevederile lit. d) din același articol <i>comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor contra securității publice și a ordinii publice și a altor fapte ilegale care pot pune sau pun în pericol viața, integritatea corporală și sănătatea persoanei</i> se referă la o sancțiune individuală, iar interzicerea desfășurării unor evenimente publice este o sancțiune colectivă. Prin urmare, aceste prevederi nu sunt proporționale scopului urmărit.	Se acceptă parțial. Prevederile de la art. 4 lit. d) (actual art. 5) au fost reformulate în baza propunerilor și obiecțiilor parvenite în procesul de avizare: „comiterea sau instigarea la comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor care pot pune în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea sau ordinea și securitatea publică”. Este de menționat că: - Proiectul de lege nu instituie o sancțiune colectivă în sensul clasic al termenului, dar reglementează interzicerea ex ante a evenimentelor organizate în scopuri vădit ilegale, conform probelor concludente deținute de autorități. - Obiectul vizat de lit. d) nu privește simple incidente individuale, însă intenția organizată sau scopul declarat al evenimentului, care constă în promovarea/comiterea unor fapte ce pun în pericol ordinea publică, securitatea sau integritatea persoanelor. - Interzicerea evenimentelor în aceste condiții este justificată și proporțională în raport cu necesitatea protejării vieții, integrității și ordinii publice, în conformitate cu art. 11 par. 2 din CEDO și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele "Éva Molnár c. Ungariei" și "Plattform Ärzte für das Leben c. Austriei").
	42.	În opinia Consiliului Superior al Magistraturii urmează a fi revăzute sau excluse prevederile lit. f) din art. 4 al proiectului de lege <i>propagarea ideilor totalitare, rasiste sau ale oricăror organizații terorist-diversioniste, defăimarea țării și a națiunii</i> , deoarece aceste prevederi se înglobează în	Se acceptă. Lit. f) de la art. 4 (actual art. 5) a fost exclusă.

		prevederile lit. a) ale aceluiași articol. Or, prezența acestei reglementări poate conduce la comiterea unor abuzuri. Mai mult ca atât, statul prin lege apără securitatea și ordinea publică, nu existența unei doctrine politice.	
	43.	Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii menționează că, art. 14 alin. (2) din proiectul de lege prevede că, modalitatea de stabilire a gradului de risc al evenimentului public și competențele forțelor de ordine din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se stabilesc prin ordinul ministrului afacerilor interne. Stabilirea gradului de risc mediu sau ridicat, are un impact asupra organizării evenimentului în sine, sau sistarea acestuia. Prin urmare, printr-un regulament al Ministerului Afacerilor Interne se permite sistarea unui eveniment public ca urmare a stabilirii unor situații într-un anumit grad de risc. Consideră, că legea trebuie să prevadă anumite linii de demarcație între criterii astfel, încât să nu fie admisă restrângerea unui drept garantat de convenție, disproporționat.	Nu se acceptă. În conformitate cu art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, orice restrângere a exercițiului unui drept sau libertate trebuie să fie clar prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională. Totodată, art. 54 din Constituție stipulează că restrângerea trebuie să fie proporțională cu situațiile care o determină și nu poate afecta existența dreptului în sine. În ceea ce privește dreptul la libertatea de întrunire pașnică, protejată prin art. 11 al Convenției Europene a Drepturilor Omului (CEDO), orice restricție trebuie să fie: • Prevăzută de lege, • Necesară într-o societate democratică, • Proporțională cu scopul urmărit (de ex., protecția ordinii publice, siguranței publice). În prezent, legislația națională prevede o structură similară în alte domenii în care detalierea tehnică este stabilită prin acte administrative: • Art. 5 alin. (3) din Legea nr. 218/2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc prevede că procedeele și tacticile concrete de intervenție sunt aprobate prin ordin de ministru, nu direct prin lege. • Art. 8 din Legea nr. 26/2008 privind întrunirile reglementează principiile de bază pentru interzicerea unei întruniri, dar detalierea măsurilor administrative și operative este lăsată în sarcina organelor specializate. Astfel, stabilirea liniilor directoare generale (principiul bunei-credințe, interdicția de restrângere arbitrară, obligația de

			proportionalitate) prin lege, iar detalierea tehnică a gradelor de risc prin act administrativ, este în deplină conformitate cu arhitectura juridică existentă și cu principiile constituționale. În concluzie, nu se acceptă propunerea de a detalia exhaustiv în lege toate criteriile privind gradul de risc, întrucât: • Legea stabilește cadrul și principiile generale; • Detalierea într-un regulament este o practică legală și necesară pentru flexibilitate; • Toate acțiunile întemeiate pe actele administrative vor putea fi supuse controlului de legalitate prin proceduri judiciare, asigurându-se protecția efectivă a drepturilor fundamentale.
	44.	La fel, se propune păstrarea garanțiilor de eliminare a riscurilor pentru desfășurarea evenimentelor publice, fără interzicerea organizării acestor evenimente, așa după cum e prevăzut în art. 8 din Legea nr. 26/2008.	Nu se acceptă. Proiectul de lege privind organizarea și desfășurarea unor evenimente publice vizează categorii de activități distincte de cele reglementate de Legea nr. 26/2008, cu particularități specifice de securitate, amploare și impact asupra ordinii și securității publice. Evenimentele reglementate de noul proiect, cum ar fi manifestările culturale, sportive, religioase sau comerciale de mare amploare, implică frecvent: • participarea a unor grupuri mai mare de persoane; • utilizarea unor infrastructuri complexe (scene, tribune, instalații electrice); • riscuri sporite pentru sănătatea și securitatea publică, traficul rutier sau mediul înconjurător. Prin urmare, în cazul în care se dețin probe concludente privind încălcarea gravă a ordinii publice, securității naționale sau drepturilor fundamentale ale persoanelor (conform art. 4 din proiect(actual art. 5)), simpla luare a unor măsuri preventive nu este întotdeauna suficientă pentru protejarea eficientă a intereselor esențiale într-o societate democratică.

			Art. 11 CEDO și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului permit restrângerea dreptului la întrunire atunci când este necesar pentru: • apărarea securității naționale și a ordinii și securității publice, • prevenirea dezordinilor în masă sau a infracțiunilor, • protejarea sănătății sau a moralei, • apărarea drepturilor și libertăților persoanelor. De asemenea, potrivit art. 54 din Constituția Republicii Moldova, exercițiul drepturilor poate fi restrâns, inclusiv prin interzicerea unui eveniment, dacă măsura este: • prevăzută de lege, • proporțională cu scopul urmărit, • necesară într-o societate democratică. Prin urmare, interzicerea evenimentului este prevăzută ca măsură extremă, aplicabilă doar în cazurile în care riscurile identificate nu pot fi eliminate prin alte mijloace mai puțin intruzive. În concluzie, nu se acceptă propunerea de renunțare la instituirea posibilității de interzicere a evenimentului public în cazuri grave, deoarece: • Caracterul evenimentelor vizate de proiect implică riscuri mult mai mari decât în cazul întrunirilor pașnice tipice; • Proiectul de lege introduce garanții procedurale stricte: decizia de interzicere este luată exclusiv de instanța de judecată, cu posibilitate de contestare; • Măsura este conformă cu principiile constituționale și cu standardele europene privind restrângerea drepturilor fundamentale.
Asociația Investitorilor	45.	Considerăm că nu este justificată adoptarea unei noi legi în acest domeniu, în condițiile în care există deja un cadru normativ în vigoare, și anume Legea	Nu se acceptă. Nota de fundamentare a fost completată la compartimentul 2.2. fiind expuse riscurile care în lipsa unei intervenții.

Străini în Moldova (FIA) (prin intermediul electronic 14.04.2025)	nr. 26/2008 privind întrunirile. Nu este demonstrată insuficiența actualului cadru legislativ sau necesitatea suplimentării acestuia printr-un nou act normativ.	La fel au fost expuse argumente referitoare la neaplicabilitatea normelor Legii nr. 26/2008 și pentru evenimentele publice. Se menționează că, Legea nr. 26/2008 se aplică în virtutea unei norme tranzitorii acestor evenimente – art. 24 alin (2); de altfel în cadrul legii se instituie obligativitatea ca în 6 luni aceste evenimente să fie reglementate de un act normativ distinct legea recunoscând că aceste evenimente au nevoie de un cadru legislativ specific. Mecanismul propus de acest proiect nu este altceva decât o transpunere a bunelor practici europene - Decizia 2002/348/JAI a Consiliului Uniunii Europene - care are ca scop îmbunătățirea coordonării și cooperării între Inspectoratul General de Carabinieri și alte autorități competente din statele membre UE în ceea ce privește managementul riscurilor și al securității în timpul competițiilor sportive internaționale. La o analiză asupra situației în Europa, numărul persoanelor rănite sau decedate în urma acestor evenimente este mult mai mare decât cu ocazia întrunirilor. Nu există vreun incident în ultimii 30 de ani la vreo manifestație - inclusiv în cazul celor violente - care să degenereze în catastrofa care a rezultat în urma unui concert pașnic, dar desfășurat fără respectarea legislației, așa cum s-a întâmplat în cazul evenimentelor tragice care au avut loc în România la clubul Colectiv sau evenimentelor tragice în timpul meciului de fotbal în Muntenegru. De altfel, Legea nr. 26/2008 indică la art. 2 că prevederile ei nu se aplică acestor evenimente Deși preocupările exprimate privind claritatea și coerența normativă sunt pertinente, propunerea de consolidare legislativă într-un singur act normativ pentru toate tipurile de reuniuni publice – întruniri și evenimente – nu poate fi reținută, din următoarele considerente fundamentale:
---	---	---

			1. Distingție de natură juridică și funcțională între cele două categorii Legea nr. 26/2008 reglementează dreptul fundamental la libertatea de întrunire pașnică, protejat de art. 40 din Constituția Republicii Moldova, art. 11 din CEDO și art. 21 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Aceasta are o funcție de garantare a unui drept constituțional, cu accent pe caracterul civic, expresiv și legal al întrunirilor. Prin contrast, proiectul de lege privind organizarea evenimentelor publice vizează activități cu caracter preponderent organizatoric, comercial, cultural, religios sau sportiv, desfășurate în scopul asigurării bunei desfășurări, ordinii publice și siguranței participanților – fără a se afla sub incidența protecției libertății de întrunire în sens constituțional sau convențional. 2. Finalități și riscuri de securitate diferite Evenimentele publice pot implica riscuri de ordin logistic, de securitate publică, de infrastructură sau de mediu, care nu se regăsesc în cazul întrunirilor pașnice. Astfel, regimul juridic aplicabil (notificare, planuri de securitate, evaluarea riscului, responsabilitatea organizatorilor) este fundamentat diferit. 3. Incompatibilitate cu standardele internaționale Ghidurile OSCE/ODIHR și jurisprudența CEDO prevăd tratamentul diferențiat al întrunirilor față de alte tipuri de activități publice (festivaluri, manifestații comerciale, concerte etc.), tocmai pentru a evita diluarea protecției juridice oferite exercițiului libertății de întrunire. Prin urmare, o normă consolidată, care să le reglementeze la comun, ar risca să afecteze caracterul special al dreptului la întrunire, subordonându-l unor mecanisme de autorizare sau securitate excesivă. 4. Conformitate cu cerințele Legii nr. 100/2017 privind actele normative
--	--	--	--

			Art. 61 din Legea nr. 100/2017 prevede că revizuirea reglementărilor se face pentru eliminarea paralelismului legislativ nejustificat, însă doar dacă normele vizează aceeași categorie de raporturi juridice. În cazul de față, nu există paralelism, însă o separare temeinic justificată între două categorii de fenomene sociale reglementate distinct: libertatea de întrunire vs. organizarea de evenimente publice. 5. Clarificările din proiectul de lege sunt deja introduse Proiectul de lege conține o definiție clară a noțiunii de eveniment public (art. 3), stabilește domeniul de aplicare (art. 2) și delimitează expres evenimentele publice de întrunirile reglementate de Legea nr. 26/2008 (alin. (2) al art. 2). Aceasta exclude aplicarea dublă a normelor și permite autorităților și cetățenilor să stabilească regimul aplicabil în funcție de natura activității. Concluzie: În lumina celor expuse, propunerea de a integra reglementările privind evenimentele publice în Legea nr. 26/2008 contravine principiului protecției diferențiate a drepturilor fundamentale, fapt ce ar crea o normă supradimensionată, greu de aplicat unitar și va genera riscuri de confuzie între activități care trebuie reglementate distinct, în mod proporțional cu natura, scopul și riscurile aferente.
	46.	La art. 3, noțiunea de „eveniment public” nu este suficient de clar definită. De asemenea, nu este clar diferențiat spațiul public de spațiul privat unde are loc organizarea evenimentului public, aspect menționat la art. 5 alin. (1). Astfel, propunem completarea articolului cu definiții clare și conforme cu terminologia juridică uzuală.	Se acceptă Este de menționat că noțiunea de <i>eveniment public</i> a fost redefinită, care include: • un prag numeric minimal (ex. „cu participarea a cel puțin 50 de persoane”, similar cu Legea nr. 26/2008); • precizarea că se desfășoară în spații deschise publicului sau în locuri special amenajate, dar cu acces liber sau condiționat, pentru a delimita de întâlniri private, evenimente interne, etc.;

			• eventual: exceptări explicite pentru anumite forme de întruniri (ședințe interne, întâlniri familiale etc.). reformulare (art. 3): „eveniment public – activitate programată și organizată, cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, desfășurată într-un spațiu public sau destinat accesului publicului, cu participarea a cel puțin 50 de persoane, indiferent dacă accesul este liber sau condiționat, și care presupune prezența fizică simultană a participanților.”
	47.	Nu este clar dacă organizarea unor evenimente comerciale de tip marketing, desfășurate în spații private cu acces public (de ex. supermarketuri), necesită autorizare în temeiul proiectului de lege. Propunem introducerea unei prevederi exprese în acest sens.	Se acceptă. Odată cu redefinirea noțiunii de eveniment public se va face o claritate și asupra căror evenimente va fi necesară o notificare. Este de menționat că, proiectul de lege nu prevede procedura de autorizare în sensul recomandării formulate. Totodată, pentru o claritate a fost reformulat art. 2 din proiectul de lege fiind completat cu un aliniat nou „(3) <i>Prezenta lege se aplică inclusiv evenimentelor publice organizate în incinta spațiilor private cu acces public</i>”. La fel se menționează că, prevederile art. 2 alin. (2) din proiectul de lege au fost revizuite, fiind prevăzute excepțiile de la prevederile prezentei legi, pentru a fi excluse interpretările.
	48.	La art. 5 ,alin. 4, “orele 07-22”, se propune a fi modificat cu orele „07-23”, astfel după cum este prevăzut de Art.16 din Legea nr. 26/2008. Această modificare ar răspunde mai bine realităților privind desfășurarea evenimentelor.	Se acceptă.
	49.	La art. 11, alin. (1) lit. l), propunem excluderea textului: „să interzică sub orice formă comercializarea, distribuirea sau consumul băuturilor alcoolice sau altor substanțe interzise la locul de desfășurare a evenimentului public, cu excepțiile prevăzute de cadrul normativ”	Se acceptă. Prevederile art. 11 au fost revizuite prin prisma propunerilor înaintate. Această obligație a fost trecută doar pentru organizatorii evenimentelor cu caracter sportiv încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat.

			Totodată, pentru toate evenimentele publice, organizatorul să respecte regimul legal privind comercializarea și consumul băuturilor alcoolice la locul desfășurării evenimentului public, asigurându-se că acestea au loc doar în condițiile și cu respectarea restricțiilor prevăzute de legislație.
	50.	Totodată, considerăm neadecvată echivalarea băuturilor alcoolice cu substanțele interzise (stupefiante, psihotrope). Produse slab alcoolice precum cidrul, radlerul, berea sau vinul, cu o concentrație redusă de alcool (0,5%, 1,2% – 15%), și nu pot fi tratate în același regim juridic ca substanțele interzise prin lege.	Se acceptă parțial. Această obligație a fost trecută doar pentru organizatorii evenimentelor cu caracter sportiv încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat. Totodată, pentru toate evenimentele publice, organizatorul să respecte regimul legal privind comercializarea și consumul băuturilor alcoolice la locul desfășurării evenimentului public, asigurându-se că acestea au loc doar în condițiile și cu respectarea restricțiilor prevăzute de legislație.
	51.	La art. 11, alin. (2) lit. g), propunem modificarea textului actual: „să se asigure că distribuția produselor alimentare și a băuturilor a căror comercializare este permisă se face doar în veselă de unică folosință biodegradabilă” cu următoarea formulare: „să se asigure că distribuția produselor alimentare se realizează în veselă de unică folosință biodegradabilă. Este permisă comercializarea băuturilor în ambalaje PET, CAN sau sticlă, cu respectarea normelor de siguranță și igienă în vigoare.”	Se acceptă.
Centrul de Resurse Juridice din Moldova (CRJM) (opinie din 23.04.2025)	52.	În întregul text al proiectului sunt utilizate două sintagme distincte – „forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne” și „Inspectoratul General de Carabinieri” – care aparent fac referire la aceeași entitate cu același rol instituțional, respectiv asigurarea ordinii și siguranței publice în contextul desfășurării evenimentelor publice.	Precizare. În text utilizarea constantă a sintagmei „Inspectoratul General de Carabinieri” (IGC), este acolo unde competența revine strict acestei instituții, și „forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne” unde se are în vedere atribuția generală a ministerului.

	53.	Pentru asigurarea uniformității terminologice și evitarea oricăror confuzii de interpretare, propunem ca pe tot parcursul textului să fie utilizată o singură sintagmă. În acest sens, recomandăm opțiunea pentru sintagma „forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne”, având în vedere că aceasta este una mai cuprinzătoare, incluzând toate structurile relevante (inclusiv Inspectoratul General de Carabinieri), care pot fi implicate în evaluarea, planificarea sau intervenția în contextul evenimentelor publice.	Se acceptă. Pe tot parcursul textului sintagma a fost uniformizată în „forțele de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne”.
	54.	Menținerea ambelor denumiri în paralel, fără o delimitare clară a competențelor, poate genera incertitudine atât în rândul autorităților locale, cât și al organizatorilor de evenimente. Spre exemplu, articolul 7, alineatele (2) și (3) creează o astfel de discrepanță: alineatul (2) face referire la „forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne”, în timp ce alineatul (3) implică direct Inspectoratul General de Carabinieri, în legătură cu aceeași notificare, ceea ce poate ridica întrebări cu privire la atribuțiile fiecărei structuri.	Se acceptă. Prevederea de la art. 7 alin. (2) (actual art. 8) a fost uniformizată cu prevederea de la alin. (3) (în versiunea actuală alin. (3) și alin. (4)).
	55.	Potrivit scopului legii, care constă în reglementarea procesului de organizare și desfășurare a evenimentelor publice ce nu cad sub incidența Legii nr. 26/2008 privind întrunirile, considerăm oportună păstrarea detaliată a categoriei "evenimente cu caracter religios", cu menționarea expresă că acestea includ orice formă de oficiere a serviciilor divine, precum și alte manifestări tradiționale religioase.	Se acceptă.

		Această formulare clară și detaliată este necesară pentru a evita interpretările divergente sau restrictive care ar putea apărea în cazul în care s-ar păstra doar expresia generală „adunări cu caracter religios”. Termenul generic poate genera neclarități privind includerea anumitor practici religioase (de exemplu, procesiuni, rugăciuni publice, sărbători religioase tradiționale etc.), ceea ce ar putea conduce la aplicarea inegală sau incorectă a legii.	
	56.	Propunem extinderea domeniului de aplicare a legii și asupra evenimentelor de caritate, având în vedere că, la o primă analiză, acestea nu par a fi incluse în mod expres în categoriile deja enumerate. Cu toate acestea, evenimentele de caritate au o probabilitate semnificativă de a necesita organizarea în spații publice, implicând frecvent participarea unui număr mare de persoane, utilizarea infrastructurii urbane sau ocuparea temporară a domeniului public. În lipsa unei reglementări clare, există riscul ca organizatorii unor astfel de evenimente să întâmpine incertitudini privind procedurile legale aplicabile. Prin urmare, includerea expresă a evenimentelor de caritate în domeniul de aplicare al legii ar contribui la asigurarea unei abordări unitare, transparente și predictibile în ceea ce privește organizarea acestora.	Nu se acceptă. Propunerea de includere expresă a evenimentelor de caritate în domeniul de aplicare al proiectului de lege cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice nu se consideră oportună, întrucât: 1. Evenimentele de caritate sunt deja acoperite de categoriile generale reglementate la art. 2 alin. (1) lit. a)–e) ale proiectului de lege, în funcție de forma lor concretă de manifestare. - Prin urmare, un concert caritabil sau o expoziție cu scop umanitar se încadrează în lit. a) sau e). La fel un târg sau o acțiune de colectare de fonduri în spațiu deschis, cu public larg, intră în categoria de eveniment comercial, cultural-artistic sau de divertisment, în funcție de specificul organizatoric; 2. Scopul declarat al evenimentului (filantropic, umanitar etc.) nu schimbă natura evenimentului din punct de vedere juridic, iar proiectul de lege reglementează manifestările în funcție de caracterul lor organizatoric și public, nu de intenția sau obiectivul declarativ al organizatorului. 3. Introducerea unei categorii separate ar putea crea: • suprapuneri sau confuzii între categorii deja reglementate (ex. între „eveniment caritabil” și „eveniment comercial”);

			• dificultăți în aplicare și în delimitarea regimurilor juridice aplicabile. 4. În plus, proiectul utilizează în mod intenționat o formulă deschisă și funcțională, tocmai pentru a permite adaptabilitate și flexibilitate în aplicare, evitând o listă exhaustivă care ar necesita completări ulterioare pentru fiecare formă nouă de manifestare publică. <i>În concluzie</i>, evenimentele de caritate sunt implicit incluse în sfera de reglementare a proiectului, în funcție de forma și contextul organizării acestora, nefiind necesară o mențiune distinctă care ar duce la fragmentarea nejustificată a textului de lege și la posibile conflicte de interpretare.
	57.	Propunem includerea principiilor de bază în corpul legii, în vederea ancorării acesteia în valorile constituționale și internaționale privind drepturile omului, în special cele referitoare la exercitarea libertății de întrunire. În mod concret, susținem definirea expresă a următoarelor principii: legalitate, egalitate, nediscriminare, prezumția în favoarea desfășurării evenimentului și buna administrare. Aceste principii oferă un cadru de interpretare clar și predictibil pentru toți actorii implicați – organizatori, participanți și autorități publice – asigurând aplicarea uniformă și echitabilă a prevederilor legii. Prin introducerea acestor standarde, legea va contribui la o administrare eficientă și responsabilă a evenimentelor publice, reducând riscurile de conflict, neînțelegeri sau refuzuri nejustificate din partea autorităților	Nu se acceptă. Principiile invocate sunt deja consacrate în mod expres în Constituția Republicii Moldova (art. 16, art. 32, art. 40, art. 54), precum și în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, având aplicabilitate directă și prioritate în raport cu legea națională, conform art. 3 și art. 4 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Potrivit aceluiași prevederi legale, principiile generale de drept nu trebuie repetate în mod formal în fiecare act normativ, întrucât sunt presupuse ca având forță normativă superioară și sunt opozabile în interpretarea și aplicarea oricărei legi. Includerea unui articol distinct ar crea riscul de redundanță legislativă, fără valoare juridică adăugată, și ar putea genera interpretări diferite în raport cu alte acte normative similare.

58.

La noțiunea de *control corporal preventiv și al bagajelor* - măsură cu caracter preventiv, prin verificarea sumară a ținutei vestimentare și a bagajelor participanților, în scopul prevenirii introducerii în locurile de desfășurare a evenimentelor publice a obiectelor interzise ce pot pune în pericol viața sau sănătatea persoanelor. Acesta se aplică exclusiv în cazul evenimentelor de mare amploare, caracterizate printr-un grad mediu sau ridicat de risc pentru ordinea publică, siguranța participanților sau buna desfășurare a activităților.

Includerea unei astfel de prevederi exprese este necesară pentru asigurarea proporționalității măsurilor aplicate de autorități în contextul organizării evenimentelor publice. Aplicarea aceluiași proceduri riguroase pentru toate tipurile de evenimente – indiferent de dimensiune, impact sau nivel de risc – poate conduce la intervenții excesive și nejustificate, cu efectul de a limita în mod nelegitim exercitarea libertății de întrunire. În practică, evenimentele de mică amploare, cu caracter local, informal sau simbolic, sunt frecvent inițiate de persoane fizice, organizații neguvernamentale mici sau grupuri civice. Supunerea acestora unor controale administrative disproportionat riscă să descurajeze implicarea civică, să reducă participarea publică și să afecteze climatul democratic general. Prin urmare, o delimitare clară în textul legii, care stabilește că astfel de controale se aplică exclusiv evenimentelor de mare amploare (cu grad mediu sau ridicat de risc), contribuie la protejarea actorilor civici de abuzuri sau forme de intimidare, asigurând în

Nu se acceptă.

Limitarea expresă a aplicării controlului corporal preventiv exclusiv la evenimentele publice de mare amploare sau cu grad mediu/ridicat de risc ar putea restrânge nejustificat marja de apreciere a autorităților competente în materie de prevenire a riscurilor pentru ordinea și securitatea publică. În practică, și evenimentele de dimensiuni mai reduse pot genera incidente sau pot fi utilizate ca pretext pentru activități periculoase, motiv pentru care autoritățile trebuie să dispună de flexibilitate operațională și de posibilitatea de a evalua contextual riscurile.

Conform standardelor europene în materie de securitate publică, măsurile de verificare preventivă, inclusiv controlul bagajelor sau ținutei exterioare, nu constituie o ingerință automată în drepturile fundamentale, atâta timp cât:

- sunt aplicate în mod justificat, proporțional și nediscriminatoriu;
- sunt dispuse de autoritățile competente în baza unei evaluări punctuale a riscului;
- vizează exclusiv protejarea vieții, integrității și siguranței participanților.

De asemenea, reglementarea exhaustivă a circumstanțelor în care această măsură poate fi aplicată în textul legii ar risca să devină rigidă și neadaptabilă, și nu vor fi acoperite toate cazurile practice posibile (ex: evenimente spontane, acțiuni simbolice sensibile, incidente izolate).

Se menționează, că această procedură este corelată cu prevederile art. 11 alin. (2) lit. e), de unde rezidă că astfel de controale sunt planificate în cadrul evenimentelor publice cu grad de risc mediu și ridicat.

		același timp o practică administrativă coerentă, predictibilă și conformă cu principiile statului de drept.	
	59.	Delimitarea expresă a evenimentelor publice în funcție de amploare și gradul de risc este esențială pentru asigurarea proporționalității măsurilor administrative aplicate de autorități în procesul de organizare și desfășurare a acestora. În lipsa unei astfel de clasificări, toate evenimentele – indiferent de dimensiunea sau specificul lor – sunt supuse acelorași proceduri și condiții, ceea ce generează un risc crescut de tratament disproporționat. De exemplu, aplicarea acelorași cerințe administrative și de securitate pentru un eveniment de mii de participanți și pentru o acțiune simbolică desfășurată de câțiva cetățeni într-un parc este nejustificată și poate echivala cu o îngrădire a posibilităților de organizare a evenimentelor. Totodată, delimitarea evenimentelor publice permite autorităților să aloce eficient resursele de ordine publică și de gestionare logistică, concentrându-se pe evenimentele cu impact real asupra securității, circulației sau infrastructurii. Acest lucru contribuie atât la o administrare mai eficientă, cât și la reducerea poverii administrative pentru organizatorii de evenimente mici sau fără risc, precum ONG-uri, inițiative civice locale sau comunități religioase. În plus, această clasificare asigură transparență și predictibilitate pentru toți actorii implicați, clarificând de la bun început cerințele specifice în funcție de tipul de eveniment organizat. În acest	Se acceptă. Este de menționat că noțiunea de <i>eveniment public</i> a fost redefinită, care include: • un prag numeric minimal (ex. „cu participarea a cel puțin 50 de persoane”, similar cu Legea nr. 26/2008); • precizarea că se desfășoară în spații deschise publicului sau în locuri special amenajate, dar cu acces liber sau condiționat, pentru a delimita de întâlniri private, evenimente interne, etc.; • eventual: excepții explicite pentru anumite forme de întruniri (ședințe interne, întâlniri familiale etc.). reformulare (art. 3): „eveniment public – activitate programată și organizată, cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, desfășurată într-un spațiu public sau destinat accesului publicului, cu participarea a cel puțin 50 de persoane, indiferent dacă accesul este liber sau condiționat, și care presupune prezența fizică simultană a participanților.”

		mod, legea devine un instrument care facilitează exercitarea drepturilor cetățenești, nu un obstacol birocratic.	
	60.	Înlocuirea termenului steward cu agent este justificată prin necesitatea alinierii terminologiei la cea consacrată în legislația națională. Termenul steward, de origine anglo-saxonă, nu este reglementat expres în dreptul românesc și poate genera ambiguități. În schimb, noțiunea de agent este clar definită, utilizată frecvent în acte normative privind ordinea publică și securitatea evenimentelor, fiind ușor de recunoscut și aplicat de autorități, organizatori și participanți.	Se acceptă parțial. Urmare a propunerilor parvenite, noțiunea de steward de securitate a fost revizuită. Este de menționat că, noțiunea de „steward” este utilizată în mod curent la nivelul practicii internaționale, fiind consacrată în legislația mai multor state membre ale Uniunii Europene privind prevenirea violenței la evenimentele sportive și asigurarea ordinii în cadrul manifestărilor publice de amploare. Spre exemplu, Directiva (UE) 2019/69 și Recomandările Consiliului Europei în domeniul siguranței la evenimente sportive prevăd expres implicarea stewardilor (stewards) ca personal special instruit, diferit de agenții de pază tradiționali. Termenul „agent” are o altă semnificație, fiind asociat cu agenții de securitate din cadrul companiilor private de pază, autorizați pentru protejarea de bunuri și persoane și nu cu activități de asistență, orientare, comunicare și prevenție, caracteristice stewardului de securitate. În proiectul de lege, stewardul are un rol specific, non-coercitiv, complementar forțelor de ordine și agenților de pază, fiind desemnat de organizator pentru a facilita desfășurarea ordonată a evenimentului, a oferi informații participanților și a sprijini măsurile de prevenție, fără a exercita atribuții coercitive sau de intervenție. Prin urmare, substituirea termenului „steward” cu „agent” ar altera sensul juridic și funcțional al normei, creând confuzii între responsabilități și regimuri juridice diferite. Astfel, menținerea termenului „steward” este justificată, iar semnificația acestuia este clarificată prin includerea unei definiții proprii în textul legii (art. 3).

61.	Definiția actuală a noțiunii de „oficial” cuprinsă în proiectul de lege este formulată într-un mod care poate genera confuzii, întrucât include categorii de persoane care, în accepțiunea generală și juridică a termenului, nu sunt considerate oficiali. Potrivit uzanței limbii române și sensului consacrat în doctrină și legislație, „oficial” desemnează în mod tradițional o persoană care deține o funcție publică ori reprezintă o autoritate a statului, a guvernului sau o organizație internațională. Prin urmare, extinderea neclară a acestei noțiuni la persoane precum responsabili tehnici, preparatori fizici, antrenori sau cadre administrative poate conduce la interpretări eronate și aplicări disproporționate ale prevederilor legii. Dacă intenția reglementării este de a defini oficialii strict în contextul evenimentelor sportive, este recomandabil ca acest cadru să fie limitat expres și formulat în mod specific, de exemplu: „oficial în cadrul evenimentelor sportive”. Această precizare ar asigura coerența terminologică și ar evita confuziile în aplicarea legii în afara acestui domeniu specializat. În lipsa unei delimitări clare sau a unei reformulări, se creează riscul ca noțiunea de „oficial” să fie interpretată extensiv și să includă persoane care, deși implicate în activități organizatorice sau tehnice, nu au un statut oficial în sensul juridic al termenului. O astfel de abordare poate afecta claritatea legii și poate duce la aplicarea incorectă a unor dispoziții legale destinate exclusiv persoanelor cu statut oficial.	Nu se acceptă Noțiunea de „oficial” utilizată în proiectul de lege are un caracter contextual și funcțional, adaptat specificului evenimentelor publice, în special celor sportive și cultural-artistice, unde acest termen este consacrat în regulamentele internaționale și în practica sportivă. Definiția propusă în proiect nu urmărește substituirea noțiunii clasice de „funcționar public” sau „reprezentant al autorității statului”, însă stabilește un cadru tehnic de identificare a persoanelor care îndeplinesc roluri oficiale în cadrul organizării evenimentului, având responsabilități directe, formale și reglementate, în raport cu desfășurarea activității. În plus: • Standardele europene (ex. Recomandarea Rec(2015)1 a Consiliului Europei privind siguranța la meciuri) folosesc noțiuni echivalente de „officials” pentru a desemna antrenori, responsabili medicali, arbitri etc.; • În dreptul internațional în domeniul sportiv, termenul „oficial” nu este restrâns la autorități publice, dar include și persoane fizice recunoscute formal de federații și organizatori ca având statut oficial în cadrul competițiilor. Prin urmare, definiția actuală este adecvată și proporțională cu scopul legii, iar o restrângere strictă a termenului sau redefinirea sa ar crea dificultăți în aplicare și ar exclude nejustificat persoane cu rol esențial în gestionarea evenimentelor, afectând inclusiv mecanismele de responsabilizare. <i>Este de menționat că, din conținutul noțiunii de oficial utilizată în proiectul de lege, se prezumă că acesta este aplicabilă în contextul sportiv.</i>
-----	---	--

		Prin urmare, propunem fie limitarea explicită a noțiunii la contextul sportiv, fie revizuirea definiției pentru a reflecta strict statutul oficial în sens juridic, în conformitate cu standardele generale de redactare legislativă. <i>Propunere: oficial în cadrul evenimentelor sportive</i>	
	62.	<i>sistarea evenimentului public</i> - reprezintă o măsură excepțională, care constă în suspendarea sau încetarea evenimentului public, care este folosită doar în situații extreme, atunci când alte măsuri nu sunt suficiente și eficiente pentru asigurarea desfășurării evenimentului public în mod <u>pașnic</u>. Înlocuirea termenului <i>legal</i> cu <i>pașnic</i> este justificată din perspectiva clarificării scopului urmărit de reglementare. Termenul <i>legal</i> face trimitere strict la respectarea cadrului normativ, cum ar fi obținerea autorizațiilor sau notificărilor necesare, însă nu reflectă caracterul comportamental al desfășurării evenimentului. În schimb, utilizarea termenului <i>pașnic</i> evidențiază intenția de a preveni acțiunile violente, agresive sau perturbatoare, subliniind natura nonviolentă a evenimentului public.	Se acceptă.
	63.	<u>Zonă apropiată locului de desfășurare a evenimentului public – spațiul situat dincolo de limita exterioară a zonei imediate a evenimentului, care include perimetrul adiacent acestuia, precum și străzile, aleile sau piețele publice adiacente aflate la o distanță de până la 100 de metri față de locul de desfășurare a evenimentului public, în care pot fi exercitate măsuri de siguranță și ordine publică corelate cu amplasarea evenimentului.</u>	Se acceptă.

		Propunem delimitarea exacta a zonei apropiata locului desfășurării evenimentului. Distanța de 100 de metri pentru delimitarea zonei ar fi rezonabilă, având în vedere multiplele necesități de protecție a participanților, de gestionare a traficului și de asigurare a unui răspuns eficient în fața potențialelor amenințări. Aceasta oferă autorităților spațiu suficient pentru implementarea unor măsuri de control, fără a limita accesul sau a afecta în mod semnificativ desfășurarea normală a evenimentului.	
	64.	Articolul 4. Evenimentele publice interzise Sunt interzise evenimentele publice, prin care se urmărește: a) chemarea la acțiuni militare de agresiune, instigarea la acțiuni violente pe motive de prejudecată; b) instigarea la discriminare pe motive de prejudecată, în sensul Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității; c) chemarea la subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a Republicii Moldova; d) comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor contra securității publice și a ordinii publice și a altor fapte ilegale care pot pune sau pun în pericol viața, integritatea corporală și sănătatea persoanei; e) instigarea la comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor, încălcarea normelor morale unanim acceptate în societate, precum și a drepturilor și libertăților persoanelor; f) propagarea ideilor totalitare, rasiste sau ale oricăror organizații terorist-diversioniste, defăimarea țării și a națiunii.	Se acceptă.

Propunem excluderea pct. e) și f) din conținutul acestui articol, deoarece parțial situațiile reglementate aici sunt abordate la punctele de mai sus, (comiterea infracțiunilor și contravențiilor, precum și motivele de prejudecată), ceea ce face redundantă includerea lor separată.

„Idei totalitare, rasiste sau organizații terorist-diversioniste” - este un concept deja reglementat prin legislația națională, în special prin dispozițiile Codului Penal referitoare la incitarea la ură și violență pe motive de prejudecată. Propagarea unor astfel de idei este interzisă prin lege și poate fi sancționată, iar includerea unor astfel de formulări în reglementările privind evenimentele publice nu face decât să creeze redundanță și riscă să genereze aplicări abuzive ale măsurilor de limitare.

„Încălcarea normelor morale unanim acceptate în societate” este un concept vag și susceptibil de interpretare subiectivă. Implementarea unui astfel de criteriu pentru limitarea evenimentelor publice ar crea incertitudini și ar putea fi utilizată în mod abuziv pentru a restricționa dreptul de a organiza evenimente. Ce constituie norme morale unanim acceptate nu este clar definit în legislația națională și ar putea duce la o limitare nejustificată a organizării evenimentului.

„Defăimarea țării și a națiunii” - Acest termen este vag și poate fi interpretat într-o gamă largă de moduri. Definiția „defăimării” nu este clar stabilită, iar aplicarea acestuia pentru a interzice evenimentele publice ar putea pune în pericol dreptul de exprimare, mai ales în cazurile în care critici legitime la adresa guvernului sau a

		instituțiilor naționale ar putea fi catalogate drept defăimare.	
	65.	Articolul 5. Locul, ora și durata evenimentelor publice (3) Administrația publică locală poate declara închis temporar accesul publicului în anumite locuri care, în mod obișnuit, sunt deschise accesului nelimitat al tuturor persoanelor, în cazul desfășurării unor acțiuni oficiale, <u>cu condiția ca acestea să fie planificate anterior și să fie confirmate prin documente.</u> (4) Evenimentele publice se desfășoară între orele 07.00-22.00, cu excepția cazurilor unor evenimente speciale, precum sărbători naționale sau tradiționale, evenimente religioase importante sau competiții sportive de amploare, <u>precum și activități culturale de amploare în care autoritatea competentă poate permite prelungirea orei de începere sau finalizare, în funcție de necesitățile organizatorilor. Permisivitatea se acordă în baza unor criterii clare, cum ar fi: caracterul excepțional și semnificativ al evenimentului, amploarea participării publicului, impactul socio-cultural, respectarea măsurilor de ordine publică și minimizarea perturbării zonelor rezidențiale.</u> Propunem completarea respectivă pentru a preveni aplicarea arbitrară sau nejustificată a prevederii ce permite administrației publice locale (APL) să restricționeze temporar accesul publicului în anumite spații în contextul organizării de acțiuni oficiale Ridicarea nivelului de documentare aferent acestei decizii va asigura o fundamentare obiectivă a măsurii, excluzând posibilitatea unor interpretări	Se acceptă parțial. Prevederile art. 5 (actual art. 6) au fost ajustate conform propunerilor înaintate. Cu referire la includerea în textul normei prevăzute la alin. (4) a textului „<i>Permisivitatea se acordă în baza unor criterii clare, cum ar fi: caracterul excepțional și semnificativ al evenimentului, amploarea participării publicului, impactul socio-cultural, respectarea măsurilor de ordine publică și minimizarea perturbării zonelor rezidențiale</i>”, nu se consideră oportun de a fi incluse deoarece sintagme precum „caracter excepțional”, „impact socio-cultural” sau „ amploarea participării publicului” sunt exemple, <i>nu condiții cu valoare juridică normativă</i>. Legea trebuie să conțină norme clare, imperative, cu aplicabilitate directă, nu criterii de apreciere care țin de oportunitate administrativă. Chiar dacă scopul este evitarea abuzului, includerea unor asemenea formulări fără un mecanism procedural de evaluare nu clarifică competențele și nici nu creează certitudine juridică, dar lasă loc pentru aprecieri discreționare. În conformitate cu art. 16 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, regulamentele, instrucțiunile, regulile și alte acte normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome se aprobă prin hotărâre sau ordin care se semnează de către conducătorii autorităților emitente.

		subiective sau utilizarea acesteia pentru a împiedica desfășurarea evenimentelor publice legitime. Propunem reformularea alineatului (4) pentru a include criterii clare privind acordarea permisiunii de prelungire a programului evenimentelor publice, precum și extinderea categoriilor de evenimente eligibile. O astfel de completare va asigura un cadru normativ predictibil pentru organizatori, va preveni aplicarea arbitrară a excepțiilor și va consolida transparența procesului decizional din partea autorităților competente.	
	66.	Articolul 7. Notificarea privind desfășurarea evenimentului public (1) Organizatorul evenimentului public, notifică oficial autoritatea administrației publice locale, privind intenția de a organiza un eveniment public, printr-o declarație prealabilă, cu cel puțin 10 zile înainte de data desfășurării evenimentului. Declarația prealabilă se depune fizic sau online, la autoritatea administrației publice locale de la locul de desfășurare a evenimentului, conform modelului din anexă. <u>Pentru evenimentele de mică amploare, termenul de notificare se reduce la cel puțin 5 zile înainte de desfășurarea evenimentului.</u> Propunem instituirea unor proceduri simplificate și rapide de notificare și coordonare pentru evenimentele de mică amploare, prin stabilirea unor termene mai scurte pentru notificare, utilizarea unui format simplificat al cererii, precum și o procedură accelerată de avizare, cu respectarea deplină a garanțiilor privind siguranța și ordinea publică.	Se acceptă parțial. Art. 7 alin. (3) (actual art. 8) a fost reformulat prin prisma propunerilor înaintate Cu referire la art. 7 alin. (1) (actual art. 8), se menționează că noțiunea de <i>eveniment public</i> a fost redefinită, care include un prag numeric minimal de 50 de persoane Pragul minim de 50 de persoane delimitează deja categoria evenimentelor publice reglementate de lege. Definiția introdusă în proiectul de lege stabilește în mod expres că un eveniment este calificat drept „public” numai dacă presupune participarea a cel puțin 50 de persoane. Prin urmare, orice manifestare organizată cu mai puțin de 50 de participanți nu intră sub incidența acestei legi. În acest sens, introducerea unor dispoziții speciale privind notificarea pentru „evenimente mici” ar fi redundantă și ar genera suprapuneri nejustificate cu alte regimuri juridice. Definirea unor noi subcategorii de evenimente („de mică amploare”, „cu risc scăzut”, „cu durată redusă” etc.) ar fragmenta cadrul normativ, va crea confuzii atât pentru autoritățile locale, cât și pentru organizatori. În plus, autoritatea publică ar trebui să facă evaluări arbitrare privind încadrarea

	Evenimentele de mică amploare – caracterizate printr-un număr redus de participanți și un grad scăzut de risc – au, în mod obiectiv, un impact limitat asupra infrastructurii, ordinii publice sau circulației. Prin urmare, aplicarea aceluiași cerințe administrative ca în cazul evenimentelor de amploare mare este disproporționată și poate deveni un obstacol birocratic inutil. Implementarea unei abordări diferențiate în funcție de dimensiunea și riscurile evenimentului ar permite: • Reducerea poverii administrative atât pentru organizatorii evenimentelor, cât și pentru autoritățile publice implicate în procesul de aprobare; • Stimularea participării civice și a inițiativelor comunitare, prin facilitarea accesului rezonabil și previzibil la utilizarea spațiilor publice; • O mai bună utilizare a resurselor administrative, permițând autorităților să-și concentreze eforturile asupra evenimentelor de amploare medie sau mare, care presupun măsuri mai complexe de coordonare și securitate. Această propunere contribuie la eficientizarea procedurilor, la sprijinirea exercitării dreptului la întrunire pașnică și la crearea unui mediu favorabil pentru exprimarea civică într-un cadru organizat, sigur și predictibil.	fiecărui eveniment într-o procedură simplificată sau standard, afectând principiul previzibilității legii. Din moment ce legea definește clar noțiunea de „eveniment public” și stabilește deja un prag numeric minim de 50 de persoane, nu este justificată instituirea unui regim paralel de notificare pentru evenimente „mai mici”. Orice activitate cu mai puțin de 50 de persoane nu necesită a fi notificată la autoritatea publică locală.
67.	(3) În termen de 48 ore de la recepționarea notificării indicate la alin. (2), Inspectoratul General de Carabinieri evaluează gradul de risc al evenimentului public. În cazul în care evenimentul prezintă risc mediu sau ridicat, Inspectoratului	Se acceptă.

		General de Carabinieri organizează o şedinţă de lucru preparatorie, cu participarea autorităţii administraţiei publice locale, organizatorului evenimentului şi după caz, reprezentanţii altor autorităţi interesate, în vederea elaborării unui plan de securitate în care să fie stabilite măsurile necesare de protecţie a participanţilor. Propunem introducerea unui termen concret pentru evaluarea gradului de risc al evenimentului public, în vederea prevenirii oricărei tergiversări nejustificate care ar putea afecta desfăşurarea evenimentului în condiţii legale şi organizatorice corespunzătoare.	
	68.	(8) În cazul în care mai mulţi solicitanţi au depus declaraţii prealabile cu privire la organizarea unor evenimente publice în acelaşi loc şi în acelaşi timp, autoritatea administraţiei publice locale organizează, <u>în aceeaşi zi</u>, o şedinţă, cu participarea tuturor solicitanţilor, pentru a găsi soluţia potrivită privind desfăşurarea simultană a tuturor întrunirilor. Propunem completarea alineatului (8) prin introducerea sintagmei „în aceeaşi zi”, în legătură cu organizarea şedinţei între solicitanţi, în cazul în care au fost depuse declaraţii prealabile pentru desfăşurarea unor evenimente publice în acelaşi loc şi la aceeaşi dată. Această precizare este esenţială pentru a asigura operativitatea procedurii şi evitarea tergiversării nejustificate a procesului de soluţionare a eventualelor suprapuneri. În forma actuală, lipsa unui termen clar pentru convocarea acestei şedinţe poate duce la întârzieri sau blocaje, afectând dreptul	S-a luat act. Prin prisma procesului de avizare şi consulare, din proiect au fost excluse alin. (8) – (12) de la art. 7 (actual art. 8), care obligau organizatorul de a participa la mai multe şedinţe organizate de autorităţile competente.

		organizatorilor de a desfășura evenimentul în condiții legale și previzibile. Mai mult, potrivit dispozițiilor proiectului, autoritatea administrației publice locale are obligația de a informa forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne în termen de 24 de ore de la recepționarea declarației prealabile. Pentru a permite respectarea acestui termen, ședința de clarificare între solicitanți trebuie să aibă loc în aceeași zi în care au fost identificate suprapunerile, astfel încât autoritatea să poată comunica în timp util informațiile complete și actualizate către forțele de ordine.	
	69.	(12) În cazul în care evenimentul public este planificat și organizat de către autoritățile/instituțiile publice, iar locul și ora desfășurării coincid cu alte evenimente publice notificate anterior, <u>prioritatea la desfășurare se acordă evenimentelor publice planificate de către autoritățile/instituțiile publice se stabilește în funcție de ordinea notificării, cu excepția cazurilor în care interesul public justificat impune altă decizie. În astfel de situații, autoritatea publică locală este obligată să prezinte în scris motivele care au stat la baza acordării priorității.</u> Propunem ajustarea alineatului (12) pentru a reflecta un principiu echitabil și democratic de alocare a spațiului public, în concordanță cu dreptul la libertatea întrunirilor. Formula actuală, care acordă în mod automat prioritate evenimentelor organizate de autoritățile sau instituțiile publice, este inequitabilă și poate genera abuzuri sau limitări	Se acceptă.

		nejustificate ale drepturilor altor organizatori. Considerăm că prioritatea ar trebui stabilită fie potrivit principiului „primul venit – primul servit”, fie în funcție de interesul public justificat, evaluat în mod obiectiv, cu aplicarea unor criterii transparente. Această ajustare va asigura o aplicare echitabilă și nediscriminatorie a normei, încurajând un echilibru real între inițiativa civică și interesul instituțional, și va preveni folosirea abuzivă a poziției autorităților pentru a bloca manifestările publice independente.	
	70.	Articolul 8. Proceduri judiciare (1) În cazul în care se dețin probe că, prin desfășurarea evenimentului notificat vor fi încălcate prevederile art. 4, autoritatea administrației publice locale inițiază o procedură judiciară, prin care solicită interzicerea desfășurării evenimentului public notificat. Inițierea procedurii judiciare nu suspendă dreptul de a desfășura evenimentul public. (2) Instanța de judecată examinează cererea de interzicere a evenimentului public <u>în baza probelor prezentate de către autoritatea administrației publice locale și adoptă o hotărâre în cel mult 3 zile de la data depunerii ea cererii.</u> (3) Instanța de judecată poate adopta una din următoarele hotărâri privind: a) menținerea dreptului de a desfășura evenimentul public notificat, sau b) interzicerea desfășurării evenimentului public notificat. (4) <u>Hotărârea judecătorească emisă în conformitate cu prevederile acestui articol este definitivă de la pronunțare și poate fi contestată cu</u>	Se acceptă. În urma avizării și consultărilor publice art. 8 a fost exclus din proiect.

		<u>recurs la curtea de apel competentă, în termen de 3 zile. Recursul se examinează în termen de 1 zi. Instanța de recurs nu poate dispune rejudecarea cauzei.</u> (4) Organizatorul, reprezentantul autorității administrației publice locale sau reprezentantul forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne sunt în drept să conteste, în cel mult 3 zile de la data pronunțării, hotărârea instanței de judecată emisă în condițiile alin. (3). Propunem îmbunătățirea conținutului acestui articol, în special eliminarea alineatului (4) în redacția propusă, întrucât acesta extinde nejustificat cercul persoanelor care pot contesta o hotărâre judecătorească. Dacă forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne vor avea un interes legitim în cauză, instanța le poate atrage ca parte interesată, ceea ce le oferă deja dreptul de a exercita căi de atac. Menționarea expresă în text creează riscul implicării în proceduri judiciare fără o calitate procesuală clară, contrar principiilor de securitate juridică și coerență procedurală. De asemenea, se propune reglementarea modalității de contestare procedurală a eventualelor decizii în baza acestui articol, pentru a garanta o intervenție judiciară eficientă și proporțională, în cazul în care chiar este necesară interzicerea unui eveniment public sub riscul securității.	
	71.	Articolul 10. Modul de desfășurare a evenimentelor publice (2) În timpul desfășurării evenimentului public, organizatorul are obligația de a asigura <u>caracterul pașnic al evenimentului public și de a întreține</u>	Se acceptă.

		<u>toate măsurile pentru accesul la clădirile din proximitatea locului de buna desfășurare a evenimentului public</u> și de a întreprinde toate măsurile legale pentru a asigura ordinea și securitatea publică, precum și caracterul pașnic al evenimentului public Propunem reformularea textuală a acestui aliniat, deoarece nu poate fi pusă în sarcina organizatorului obligația de a asigura ordinea și securitatea publică, întrucât aceasta revine, în mod exclusiv, forțelor de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne, conform competențelor legale. Organizatorul are responsabilitatea de a respecta măsurile stabilite pentru buna desfășurare a evenimentului public, inclusiv cele convenite în cadrul procesului de pregătire, așa cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) din prezentul proiect de lege. Această delimitare clară a responsabilităților este esențială pentru evitarea confuziilor și asigurarea unei cooperări eficiente între organizatori și autoritățile competente.	
	72.	Propunem revizuirea articolului 11 aliniatul 1, având în vedere natura și amploarea evenimentului, inclusiv gradul de risc evaluat și măsurile necesare pentru mitigarea acestuia. Articolul 11 prevede măsuri care pot deveni costisitoare, cum ar fi necesitatea pazei specializate sau a echipamentelor de control, care pot fi greu de suportat, în special pentru organizațiile nonguvernamentale sau grupurile de inițiativă. Acest lucru poate reduce participarea civică și poate descuraja organizarea evenimentelor, în special a celor de mică amploare.	Se acceptă. Prevederile art. 11 au fost restructurate prin introducerea a trei alineate, care stabilesc obligații diferențiate în funcție de gradul de risc al evenimentului: 1. Obligații generale minime, aplicabile tuturor evenimentelor (alin. 1); 2. Măsuri suplimentare, aplicabile doar evenimentelor cu risc mediu și ridicat (alin. 2); 3. Obligații speciale pentru evenimentele sportive încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat (alin. 3). Această structură permite adaptabilitatea măsurilor la specificul evenimentului, întrucât gradul de risc este stabilit pe

	Este esențial ca obligațiile impuse organizatorilor să fie corelate cu natura evenimentului și numărul estimat de participanți. De exemplu, în ceea ce privește lit. d), unde se solicită organizatorilor să depună un plan de gestionare a securității participanților, aceasta ar trebui să fie o cerință doar în cazul evenimentelor pentru care autoritățile au identificat un risc semnificativ. În cazul în care această cerință se aplică tuturor evenimentelor, aceasta ar trebui precizată clar în condițiile de depunere a notificării, pentru a evita interpretările ambigue și abuzive. Un alt exemplu este lit. f), care impune organizatorilor să contacteze servicii de pază specializate pentru a asigura securitatea în cadrul evenimentului public. Această cerință ar trebui să fie aplicabilă doar pentru evenimente de mare amploare, care implică riscuri considerabile. Pentru evenimentele mai mici, cum ar fi cele de caritate, de câteva ore, această cerință ar putea fi disproporționată și excesivă. De asemenea, lit. m) prevede ca organizatorul să asigure asistență medicală de urgență și măsuri de protecție împotriva incendiilor. Este important de menționat că organizatorul poate solicita instituțiilor abilitate să dispună echipe mobile pentru asistență medicală sau protecție împotriva incendiilor, fără a fi nevoit să asigure aceste măsuri direct. În ceea ce privește accesul mass-media, organizatorul nu poate să asigure direct acest acces, dar poate accesul, acestora. În ceea ce privește măsurile de suspendare a evenimentului public, propunem ca acestea să fie	baza unor criterii obiective și este evaluat de autoritățile competente. Astfel, un eveniment religios de mică amploare nu va fi supus obligațiilor prevăzute pentru evenimentele sportive cu mii de participanți. Mai mult decât atât, proiectul nu impune automat obligativitatea contractării de pază, de stewarzi sau de sisteme tehnice pentru toate evenimentele publice. Această abordare este aliniată la bunele practici europene și permite statului să asigure securitatea publică în mod proporțional, fără a introduce sarcini excesive pentru organizatorii de evenimente de mică amploare sau cu caracter pașnic. În ceea ce privește accesul mass-media la evenimentele publice, această reglementare a fost exclusă din proiectul de lege, urmare a revizuirii acestuia prin prisma recomandărilor înaintate.
--	---	--

		aplicate doar în cazuri extreme, când încălcările prevăzute la art. 4 sunt grave sau când există situații specifice care pot aduce prejudicii imediate ordinii și securității publice. Totuși, cazurile izolate de violență nu ar trebui să conducă automat la sistarea evenimentului. Organizatorii ar trebui să fie obligați să elimine doar persoanele violente sau perturbatoare, fără a întrerupe întreaga desfășurare a evenimentului. Măsura de suspendare ar trebui să fie de ultimă instanță și să fie aplicată doar după ce toate celelalte măsuri de prevenire și intervenție nu au fost suficiente pentru asigurarea unui eveniment public legal și sigur.	
	73.	Articolul 13. Obligațiile autorității administrației publice locale Autoritățile administrației publice locale sunt obligate: c) dacă în timpul desfășurării evenimentului public au loc acțiuni prin care se încalcă prevederile art. 4, reprezentantul autorității administrației publice locale responsabil de desfășurarea legală a evenimentului public, cere organizatorului sistarea imediată a evenimentului public . <u>să monitorizeze desfășurarea evenimentului public și, în cazul în care observă acțiuni care contravin prevederilor art. 4, să ceară organizatorului întreprinderea măsurilor necesare de corectare a comportamentului, precum somarea participanților să înceteze comportamentele ilegale sau cele care perturbă buna desfășurare a evenimentului. Dacă măsurile corective nu sunt suficiente și evenimentul continuă să devină un risc pentru ordinea și siguranța publică,</u>	Se acceptă. Prevederile art. 13 au fost reformulate prin prisma recomandărilor înaintate.

		<u>autoritatea administrației publice locale poate cere organizatorului sistarea evenimentului public.</u> Propunem reformularea articolului 13, lit. c), într-un mod care să reflecte o abordare mai echilibrată și mai graduală în gestionarea situațiilor în care se încalcă prevederile art. 4. Această reformulare reflectă o abordare mai rațională și mai echitabilă, care impune o gradualitate în aplicarea măsurilor, evitând sistarea imediată a întregului eveniment în cazul unor încălcări izolate. Aceste măsuri includ, mai întâi, somarea încetării comportamentului necorespunzător și identificarea participanților care încalcă regulile, iar numai în cazul în care aceste măsuri nu sunt eficiente, autoritățile pot solicita sistarea întregului eveniment. Acest proces asigură respectarea dreptului la libera exprimare și la organizarea de evenimente publice, fără a limita abuziv aceste drepturi. Argumentul pentru această abordare este că, în multe cazuri, există posibilitatea de a controla și de a rezolva comportamentele perturbatoare sau ilegale fără a fi necesar să se întrerupă întreaga activitate. Aplicarea măsurilor într-un mod echilibrat și proporționat va reduce riscul de a abuză de puterea autorităților și va proteja drepturile participanților, oferind o șansă justă pentru continuarea evenimentului în condiții legale și sigure.	
	74.	Articolul 14. Asigurarea și restabilirea ordinii publice (4) În cazul evenimentelor publice fără grad de risc și cu grad scăzut de risc, forțele de ordine ale	Nu se acceptă. Completarea propusă, deși formulată cu scopul de a consolida caracterul juridic și operațional al intervenției forțelor de ordine, este redundantă din punct de vedere

		Ministerului Afacerilor Interne vor monitoriza desfășurarea acestora prin dispozitivul curent de menținere a ordinii și securității publice. <u>în conformitate cu procedeele și tacticile de intervenție în domeniul menținerii, asigurării și restabilirii ordinii publice.</u> Propunere tehnică de ajustare a articolului 14, alineatul (4) pentru alinierea acestuia cu prevederile art. 21 din Legea nr. 320/2012.	normativ și necesită o delimitare clară a domeniului de aplicare. Articolul 14 alin. (4) reglementează exclusiv monitorizarea evenimentelor publice fără grad de risc sau cu grad scăzut de risc, prin utilizarea dispozitivului curent al forțelor de ordine, ceea ce implică o prezență pasivă și preventivă, fără aplicarea procedurilor specifice de intervenție. Invocarea expresă a tacticilor de intervenție este utilizată pentru restabilirea ordinii publice și se consideră nejustificată în contextul acestui alineat, deoarece: • Art. 14 alin. (4) nu vizează situații conflictuale sau intervenții active; • Utilizarea procedurilor și tacticilor de intervenție sunt reglementate în alte dispoziții aplicabile în caz de escaladare a situației, precum în cazul evenimentelor cu risc mediu sau ridicat (art. 21 din Legea nr. 320/2012 și Legea nr. 218/2012); • Completarea ar putea crea confuzie asupra naturii prezenței forțelor de ordine la astfel de evenimente, lăsând impresia că și în cazul unor evenimente pașnice, fără incidente, pot fi aplicate tehnici de intervenție coercitivă; • Asemenea formulare poate fi interpretată ca o încălcare a principiului proporționalității, consacrat de art. 54 din Constituția Republicii Moldova și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care impune ca orice limitare a drepturilor să fie necesară și justificată în mod clar.
	75.	Articolul 15. Dispersarea participanților și restabilirea ordinii publice la evenimentele publice (1) În cazul apariției circumstanțelor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. r), reprezentantul autorității administrației publice locale responsabil de desfășurarea legală a evenimentului public este obligat să solicite imediat conducătorului forțelor	Se acceptă.

		de ordine dispersarea participanților și restabilirea ordinii publice. (2) Dacă solicitarea reprezentantului autorității administrației publice locale responsabil de desfășurarea legală a evenimentului public nu parvine imediat, iar evenimentul riscă să producă situații specifice care pot aduce prejudiciu iminent asupra ordinii și securității publice, conducătorul forțelor de ordine ia decizia din oficiu privind dispersarea participanților și restabilirea ordinii publice.	
	76.	Articolul 16. Răspunderea juridică Organizatorii evenimentelor publice, participanții, serviciile de pază specializate, stewartii de securitate, precum și reprezentantul administrației publice locale responsabil de monitorizarea desfășurării legale a evenimentului public poartă răspundere, după caz, civilă, contravențională sau penală pentru încălcarea prevederilor prezentei legi.	Se acceptă.
	77.	În mod uzual, asemenea modificări sunt promovate fie: (i) printr-un proiect de lege separat, dedicat modificării Codului contravențional și altor acte conexe; fie (ii) printr-un titlu distinct inclus într-un proiect de lege-cadru (de exemplu, „Titlul X – pentru modificarea unor acte legislative”), care oferă transparență și claritate asupra obiectului și domeniului de aplicare al intervențiilor normative. Includerea acestor modificări într-un proiect de lege care are o altă finalitate principală riscă să	Se acceptă. A fost revizuită structura proiectului de lege iar modificările Codului contravențional au fost incluse ca elemente structurale distincte a proiectului de lege.

		afecteze coerența reglementării și să creeze dificultăți în procesul legislativ. Conform art. 47 alin. (4) din Legea nr. 100/2017, în situația în care un proiect de act normativ prevede modificarea și/sau abrogarea a cel mult două acte normative, aceste prevederi pot fi incluse în dispozițiile finale, însă doar în măsura în care sunt accesorii și necesare punerii în aplicare a actului de bază. Prin urmare, pentru a respecta exigențele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 100/2017 și pentru a evita afectarea coerenței reglementării contravenționale, susținem excluderea articolului 17 din prezentul proiect de lege, aceste modificări urmează a fi promovate printr-un proiect de lege separat, care va modifica și completa cadrul normativ existent, în vederea alinierii la prevederile legii aplicabile.	
Avocatul Poporului (opinie nr. 04-3/32-771 din 23.04.2025)	78.	În context, <i>ab initio</i> sunt de notat îngrijorări cu privire la reglementările proiectului de lege ce vizează domeniul de aplicare al legii, din perspectiva rigorilor de claritate și previzibilitate a normei juridice. Conform Notei de fundamentare, principalul obiectiv al proiectului de lege îl constituie <i>crearea cadrului normativ care să reglementeze organizarea și desfășurarea evenimentelor publice care nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 26/2008 privind întrunirile. Cu toate acestea, se observă că elementul de noutate urmărit de proiectul de lege se limitează la o noțiune extrem de sintetică a sintagmei „eveniment public”, precum și enumerarea categoriilor generice de</i>	Nu se acceptă. Proiectul de lege revizuit conține deja o definiție expresă a noțiunii de „eveniment public” în art. 3, astfel: „eveniment public – activitate programată și organizată, cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, desfășurată într-un spațiu public sau destinat accesului publicului, cu participarea a cel puțin 50 de persoane, indiferent dacă accesul este liber sau condiționat, și care presupune prezența fizică simultană a participanților.” Această formulare are ca scop reducerea riscului de interpretare arbitrară prin stabilirea cumulativă a criteriilor obiective: • caracterul programat și organizat, • scopul activității (cultural, artistic, sportiv, religios etc.), • spațiul public sau destinat accesului publicului,

	<i>evenimente publice (de facto, excepții de la Legea nr. 26/2008 privind întrunirile).</i> <i>Proiectul invocă o gamă largă de manifestări – evenimente culturale, religioase, sportive, comerciale – fără a formula criterii clare pentru distincția dintre un eveniment public (de exemplu, un festival, târg, expoziție) și o întrunire pașnică (marș, miting, protest, comemorare).</i> <i>Astfel, pentru a satisface exigența previzibilității prevederilor legale, legea trebuie să fie redactată în termeni suficient de clari și preciși, având toate noțiunile bine definite, astfel încât individul să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-o acțiune determinată. Or, calitatea legii constituie o condiție indispensabilă pentru reglementarea corespunzătoare a relațiilor sociale și menținerea securității raporturilor juridice.</i> <i>În acest context, notăm că modificările propuse, în special cu referire la conceptul de „eveniment public” sunt imprecise și inadecvate, întrucât definiția utilizată determină o sferă de cuprindere care nu poate fi determinată obiectiv, fapt care contravine principiului legalității. Pentru a asigura încadrarea juridică corectă, excluzând arbitrarul, este necesar să se identifice cu claritate și precizie care anume activități și evenimente cad sub incidența noțiunii de “eveniment public”, și sunt supuse regimului juridic subsecvent prevăzut de lege.</i> <i>În redacția actuală, chiar și în coroborare cu art. 2 al proiectului de lege, drept „eveniment public” poate fi calificat practic orice reuniune</i>	• numărul minim de participanți (50 de persoane), • prezența fizică simultană. Astfel, proiectul stabilește o diferență esențială față de noțiunea de „întrunire” reglementată de Legea nr. 26/2008, care este: • o formă de exprimare a opiniilor publice, • desfășurată în aer liber, și • protejată de art. 11 CEDO ca formă de libertate fundamentală. Pentru a preîntâmpina orice confuzie normativă, proiectul include deja la art. 2 alin. (2) o dispoziție expresă de excludere a întrunirilor reglementate prin Legea nr. 26/2008 din sfera de aplicare a acestei legi: „Nu cad sub incidența prezentei legi evenimentele care întrunesc caracteristicile întrunirilor reglementate prin Legea nr. 26/2008 privind întrunirile.” De asemenea, proiectul introduce un sistem diferențiat de notificare și regim juridic, în funcție de: • numărul de participanți; • gradul de risc (scăzut, mediu, ridicat); • specificul evenimentului (sportiv, religios, comercial etc.). Prin urmare, proiectul oferă un cadru normativ clar, previzibil și proporțional, respectând standardele constituționale și jurisprudența CEDO privind calitatea legii. Eventualele manifestări cu caracter mixt vor fi încadrate în baza scopului principal declarat. Aplicarea normei va ține cont de aceste delimitări și va fi realizată în coordonare cu autoritățile competente, fără a afecta exercitarea libertății de întrunire.
--	---	--

care se desfășoară în spațiul public, indiferent de numărul de participanți, locație, scopul desfășurării.

În continuare, urmează a avea în vedere și **necesitatea de reglementare a scopului special** – în sensul că evenimentele publice pot fi organizate inclusiv în scop cultural/artistic, sportiv, religios, etc. (conform categoriilor prevăzute la art. 2 din proiectul de lege), iar unele evenimente publice (de ex. comemorări religioase, pelerinaje, parade culturale) pot avea **o componentă de exprimare colectivă a opiniei**. În acest context, conceptul de „eveniment public” este în interdependență cu noțiunea de „întrunire”, fiind destul de problematic diferențierea clară dintre cele două concepte, și subsecvent, procedura aplicabilă.

Lipsa unei definiții exprese a noțiunii de „eveniment public” și inexistența unor criterii de diferențiere între cele două concepte – în special în cazul evenimentelor cu caracter mixt (cultural, religios, civic) – creează premise de **risc pentru calificarea eronată și/sau aplicarea arbitrară a normelor restrictive** prevăzute pentru „evenimente publice” unor manifestări care, în esență, constituie exercitarea dreptului la întrunire pașnică garantat de art. 11 CEDO și art. 21 Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

În context, se consideră judicios revizuirea (detalierea) definiției de „eveniment public”, precum și reglementarea anumitor criterii/condiții pentru a diferenția de categoria de “întruniri” și de alte categorii de reuniuni ocazionale.

79.	Aceleași considerente pe marginea rigorilor de calitate și previzibilitate a normei juridice expuse <i>supra</i>, sunt valabile și pentru alte noțiuni defectuoase incluse în proiectul de lege, cum ar fi „<i>obiecte utilizate în calitate de armă</i>”, „<i>responsabil de ordine și securitate publică</i>”, etc.. Noțiunile vizate propuse în proiectul de lege sunt neclare și ambigue, lăsând loc de interpretare extensivă, și respectiv, de aplicare practic nelimitată și arbitrară.	Precizare. Proiectul de lege, în forma ajustată, a integrat observațiile privind calitatea și previzibilitatea normei juridice, prin revizuirea sau completarea noțiunilor semnalate drept neclare. 1. Cu referirea la noțiunea de „obiecte utilizate în calitate de armă”, explicațiile de rigoare au fost oferite la pct. 32 din sinteză. 2. Cu referirea la noțiunea de „responsabil de ordine și securitate publică”, aceasta a redefinită contextual, fiind raportată strict la organizatorul evenimentului, ca persoană delegată de către acesta în vederea colaborării cu autoritățile și asigurării respectării obligațiilor ce îi revin conform legii. Nu se conferă acestei persoane atribuții de forță sau prerogative specifice autorităților publice, însă doar un rol de coordonare și comunicare, în limitele responsabilităților organizatorice. Prin urmare, ambele noțiuni criticate au fost revizuite pentru a asigura claritate, previzibilitate și proporționalitate în aplicare, astfel încât să nu existe riscul interpretării extinse sau abuzive.
80.	Similar reglementărilor existente cu privire la întruniri, se propune a clarifica și situația privind locul desfășurării evenimentelor publice care constituie obiect de reglementare al proiectului de lege, în contextul în care prevederile existente nu reglementează aspecte specifice la subiect. Spre exemplu, art. 2 alin. (1) din <i>Legea nr. 26/2008 privind întrunirile</i> prevede expres că „<i>Prezenta lege reglementează modul de organizare și de desfășurare a întrunirilor în afara clădirilor.</i>” Suplimentar, art.5 alin. (1) din aceeași lege prevede că „<i>Întrunirile se pot desfășura în orice loc</i>	Precizare. Proiectul de lege, în forma ajustată, reglementează explicit sfera de aplicare a actului normativ, inclusiv cu privire la locul desfășurării evenimentelor publice, prin raportarea la noțiunea de „spațiu public sau destinat accesului publicului”, prevăzută în definiția „evenimentului public”. Această formulare a fost introdusă deliberat pentru a reflecta diversitatea reală a locurilor în care se organizează evenimentele culturale, sportive, religioase, comerciale sau de divertisment, care – spre deosebire de întrunirile reglementate de Legea nr. 26/2008 – nu se limitează la spații deschise sau în aer liber.

		<u>deschis publicului în afara clădirilor sau în afara altor spații închise accesului liber.”</u>	Prin urmare, evenimentele publice pot avea loc atât în spații deschise, precum piețe, scuaruri, stadioane sau bulevarde, cât și în spații închise destinate accesului publicului, precum săli de sport, săli de concert, centre comerciale sau alte locații cu acces condiționat, dar neinterzis. Spre deosebire de întruniri, care exprimă libertatea de întrunire garantată de art. 11 CEDO și au, de regulă, caracter civic sau protestatar, evenimentele publice reglementate de proiectul de lege au scop preponderent recreativ, social, cultural sau economic și sunt organizate cu respectarea unui regim contractual ori organizatoric stabilit în prealabil. Astfel, o preluare mecanică a prevederilor din Legea nr. 26/2008 privind întrunirile „în afara clădirilor” nu este aplicabilă logic și funcțional evenimentelor publice, multe dintre care implică în mod natural utilizarea infrastructurii închise (arene sportive, săli de spectacole, săli expoziționale etc.).
	81.	Suplimentar, se recomandă completarea proiectului cu unele prevederi care să reglementeze condiții privind calitatea de organizator/condițiile pe care trebuie să le întrunească , similar prevederilor de la art. 6 alin. (1) din <i>Legea nr. 26/2008 privind întrunirile</i> care prevede expres că „ <i>Organizatori ai întrunirilor pot fi persoane fizice cu capacitate deplină de exercițiu, grupuri de persoane, precum și persoane juridice.</i> ”	Se acceptă. Prin revizuirea noțiunii de „organizator” prevăzută la art. 3 din proiectul de lege definește deja noțiunea de „organizator” într-un mod cuprinzător, clar și incluziv, acoperind atât persoanele fizice și juridice, cât și grupurile informale sau entitățile neînregistrate formal. Această definire acoperă cerințele de claritate, stabilind că inclusiv grupurile informale sau entitățile fără personalitate juridică pot avea calitatea de organizator, dacă își asumă responsabilitățile legale.
	82.	În partea ce vizează obligățiile puse în sarcina organizatorilor , notăm că impunerea uniformă a obligațiilor prevăzute în art. 11 al proiectului de lege în privința tuturor organizatorilor, indiferent de scopul, natura sau dimensiunea evenimentului, ar putea constitui o sarcină excesivă și disproporționată (în special pentru asociațiile	Se acceptă.

		civice, organizațiile religioase sau grupurile informale, care dispun de resurse organizatorice limitate). În context, se recomandă introducerea unor criterii diferențiate de organizare a evenimentelor, în funcție de gradul de risc, numărul estimat de participanți și caracterul comercial sau civic al activității, în conformitate cu principiile consacrate în Ghidul OSCE/ODIHR și legislațiile europene (ex. Germania, Franța).	
	83.	Prezintă îngrijorări din perspectiva de legalitate/proporționalitate, și reglementările privind dispersarea din oficiu a participanților la eveniment prevăzute la art. 15 din proiectul de lege. Lipsa unor reglementări clare privind cazurile argumentate, necesitatea, proporționalitatea și caracterul excepțional al acestei măsuri creează riscul de ingerință nejustificată în dreptul la viață privată, dreptul la libertatea de întrunire și exprimare. De exemplu, este neclară referința art. 11 alin. (1) lit. r) în contextul prevederilor de la art. 15 alin. (1) în conformitate cu care „În cazul apariției circumstanțelor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. r), reprezentantul autorității administrației publice locale responsabil de desfășurarea legală a evenimentului public este obligat să solicite imediat conducătorului forțelor de ordine dispersarea participanților și restabilirea ordinii publice.” În acest sens, se recomandă reglementarea expresă a cazurilor argumentate de intervenție din partea autorităților care justifică/determină necesitatea de dispersare a participanților (de ex.	Se acceptă.

		<i>riscuri de dezordini în masă, încălcarea sistematică/repetată a regulilor de desfășurare a evenimentului public de către participanți și/sau organizator, etc.). Totodată, este necesar de a diferenția atribuțiile privind dispersarea participanților, stabilind competența fiecărei autorități și reglementarea situațiilor când decizia ține de competența (din oficiu) a organelor de forță (reformularea art. 15 alin. (2) din proiect).</i>	
	84.	În aceeași ordine de idei, considerăm oportun modificarea art. 12 lit. c) din proiect, prin prisma dreptului la libertatea de gândire, conștiință și religie. În conformitate cu prevederile vizate „Participanții la un eveniment public au următoarele obligații: c) să își descopere fața la cerința legală a angajaților serviciilor de pază specializată, reprezentantului autorității administrației publice locale și a forțelor de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne, în cazul utilizării articolelor de îmbrăcăminte sau alte accesorii ce împiedică identificarea acestora;” În redacția expusă, norma vizată ar putea constitui un impediment/limitare pentru participarea persoanelor, în particular a femeilor, care în virtutea confesiunii religioase, optează pentru purtarea anumitor accesorii speciale care acoperă fața într-o măsură sau alta. În același context, atribuirea generală a competențelor vizate către angajații serviciilor de pază specializată/reprezentantului autorității administrației publice locale, generează un potențial conflict cu dreptul la	Se acceptă parțial. Prevederile art. 12 lit. c) au fost revizuite, iar în actuala redactare, angajații serviciilor de pază specializată și reprezentanții autorităților administrației publice locale nu mai sunt în drept să solicite descoperirea feței participanților la evenimente. Prevederea privind obligația participanților de a-și descoperi fața la cerința legală a forțelor de ordine implicate în gestionarea ordinii publice are un caracter rezonabil și proporțional, fiind destinată exclusiv verificării identității în contextul menținerii ordinii și securității publice, și nu a restricționării dreptului la libertatea religioasă. 1. Obligația nu are caracter general, dar este condiționată de o cerință legală, formulată punctual în cazuri determinate (de exemplu, identificarea unei persoane suspectate de o faptă sau în contextul unui incident). În acest sens, dispoziția trebuie interpretată în lumina principiilor legalității și necesității, conform art. 9 alin. (2) din CEDO. 2. CEDO permite restrângerea libertății religioase în anumite circumstanțe, în special când este justificată prin protejarea siguranței publice, ordinii publice, sănătății sau moralei sau a drepturilor și libertăților altora. Cauze precum <i>S.A.S. v. Franța</i> (2014) au validat măsuri similare, atâta timp

	viață privată, libertatea de exprimare și libertatea religioasă (art. 8, 9 și 10 din CEDO). Conform jurisprudenței internaționale, o restricție impusă unei acțiuni individuale ce ține de comportamentul religios, cum ar fi interzicerea de a purta vestimentație religioasă în public sau interzicerea de a-și propaga religia reprezintă cazuri ce intră în sfera de aplicare a garanțiilor privind protecția dreptului la libertatea de gândire, conștiință și religie și constituie încălcări care cad sub incidența articolului 9 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În lipsa unei proceduri clare și a unei justificări obiective, această prevedere poate fi folosită disproporționat, mai ales împotriva grupurilor vulnerabile. Respectiv, pentru a asigura compatibilitatea normei cu standardele internaționale, precum și premisele necesare pentru realizarea eficientă a dreptului la libertatea de conștiință și religie, se propune completarea prevederilor lit. c) din art. 12 a proiectului de lege, cu o excepție care să vizeze cazurile de acoperire a feței în contextul purtării anumitor accesorii speciale din motive religioase, cu reglementarea condițiilor speciale în care poate fi solicitat îndepărtarea accesoriilor respective, exclusiv la solicitarea organelor de forță.	cât nu vizează în mod discriminatoriu un anumit grup religios și respectă principiul proporționalității. 3. Introducerea unei excepții absolute pentru vestimentația religioasă ar putea compromite eficiența măsurilor de identificare și intervenție în cazuri de urgență sau de risc iminent, împiedicând autoritățile să acționeze prompt în vederea restabilirii ordinii publice sau prevenirii unor acte periculoase. 4. În redacția actuală, angajații serviciilor de pază specializată sau reprezentanții APL nu au competența de a solicita verificarea identității, doar pot sesiza forțele de ordine. Astfel, doar personalul autorizat legal (poliția/carabinierii) are această atribuție, ceea ce elimină riscul unor abuzuri și garantează un cadru de aplicare profesionalizat și controlat. Reformularea art. 12 lit. c): - asigură compatibilitatea cu CEDO (art. 9 și 8) – libertatea religioasă și viața privată pot fi restrânse doar de autorități competente și în scopuri legitime (siguranță, prevenirea infracțiunilor). - Evită ingerințele disproporționate – elimină posibilitatea ca actori neautorizați (pază, APL) să ia măsuri restrictive asupra persoanelor. - Previne abuzurile și discriminarea – limitează aplicarea măsurii doar la cazuri justificate și documentate de autoritățile în drept.
85.	În contextul prevederilor de la art. 6 - Echipamente utilizate la evenimentele publice, considerăm judicios extinderea limitărilor și la alte categorii de articole, în contextul eforturilor statului de consolidare a rezilienței pe domeniul politicii de mediu.	Se acceptă. Art. 6 (actual art. 7) a fost completat cu un aliniat nou: (4) În cadrul evenimentelor publice este interzisă utilizarea, distribuirea sau comercializarea articolelor și produselor pirotehnice, inclusiv petarde, artificii, fumigene și alte dispozitive similare, indiferent de tipul sau categoria acestora.

		În acest sens, se propune completarea prevederilor art. 6 din proiect cu un alineat nou care să reglementeze interdicția de utilizare în cadrul evenimentelor publice, a oricăror articole și produse pirotehnice (<i>petarde, artificii, etc.</i>). Analiza retrospectivă denotă o utilizare sporită și de amploare a articolelor și produselor pirotehnice preponderent în cadrul evenimentelor publice. Suplimentar, precedentele înregistrate în alte state (<i>cazul "Colectiv"</i>) evidențiază suplimentar și riscul pentru integritatea și viața oamenilor. Astfel, considerăm imperativă promovarea unei măsuri prietenoase cu mediul și prietenoase cu animalele, care suplimentar va avea ca impact: - reducerea prejudiciului și eventualelor daune asupra mediului înconjurător, precum și asupra animalelor (<i>în special, cele fără stăpân</i>); - sporirea gradului de securitate a evenimentului și siguranță a participanților; - reducerea riscurilor de incendii/vătămări accidentale.	
	86.	Analiza proiectului de lege evidențiază faptul instituirii unor reglementări similare și în strânsă conexiune cu cele existente deja în Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, fără însă o delimitare clară a obiectului de reglementare. Astfel, deși obiectul de reglementare al prezentului proiectului de lege este declarat ca referindu-se la evenimentele publice, în practică, delimitarea dintre acestea și categoria întrunirilor este adesea neclară, iar cadrul normativ propus nu oferă garanții suficiente pentru a preveni	Nu se acceptă Deși este recunoscut faptul că anumite elemente procedurale (ex. notificarea prealabilă, obligațiile de bază ale organizatorilor, măsurile de ordine publică) pot fi comune întrunirilor și evenimentelor publice, totuși obiectul de reglementare, natura, scopul și riscurile specifice ale acestora diferă substanțial, ceea ce justifică existența a două regimuri juridice distincte, adaptate fiecărei categorii. Întrunirile sunt manifestări ale dreptului constituțional la libertatea de întrunire pașnică, având o natură civică, politică sau protestatară, în timp ce evenimentele publice reglementate prin proiectul de lege sunt activități programate, organizate și

suprapunerea abuzivă a celor două regimuri juridice.

Prin urmare, având în vedere multiplele deficiențe constatate pe marginea proiectului, pentru a preveni crearea unor confuzii privind calificarea și aplicarea în practică, Avocatul Poporului recomandă **examinarea oportunității reglementării integrate a materiei privind toate categoriile de reuniuni (întruniri și alte evenimente publice) într-un act normativ unic.**

Oportunitatea unei asemenea formule se fundamentează și pe faptul că la nivelul instrumentelor juridice internaționale, categoriile vizate de reuniuni sunt reglementate prin prisma standardelor ce vizează dreptul la asociere și întruniri pașnice. Suplimentar, uniformizarea procedurii în partea ce vizează notificarea, organizarea, obligațiile organizatorilor și autorităților, având ca accent principal delimitarea conceptuală a celor două categorii – întruniri și alte evenimente publice – **va spori gradul de asigurare a standardelor de calitate a legii**, și prin urmare, **protecția corespunzătoare a drepturilor fundamentale.**

preponderent cu caracter cultural, sportiv, religios sau comercial, desfășurate în spații publice sau cu acces public, implicând adesea un grad sporit de organizare logistică, infrastructură și participare masivă.

În prezent, Legea nr. 26/2008 privind întrunirile acoperă doar un segment restrâns al manifestărilor publice (în afara clădirilor, cu caracter de protest, miting, marș etc.). În practică însă, majoritatea evenimentelor desfășurate în spațiul public nu intră sub incidența acestei legi, iar autoritățile și organizatorii interpretează eronat sau aplică impropriu Legea nr. 26/2008.

Astfel, proiectul de lege privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice are ca scop completarea acestui vid legislativ, introducând o reglementare distinctă, coerentă și proporțională, fără a afecta dreptul la întrunire pașnică, dar adresând rigorile organizatorice, logistice și de securitate asociate evenimentelor publice non-protestatare.

Reglementarea integrată, într-un singur act normativ, a tuturor categoriilor de reuniuni ar putea conduce la confuzii conceptuale, încălcarea principiului proporționalității și impunerea unor obligații disproporționate în raport cu natura și riscurile activității desfășurate. Totodată, în doctrină și practica comparată, evenimentele sportive, comerciale sau cultural-artistice sunt reglementate în mod autonom, prin norme tehnice și sectoriale, distincte de cele privind libertatea de întrunire.

Din aceste considerente, se menține o abordare legislativă duală – întrunirile pașnice fiind guvernate de Legea nr. 26/2008, iar celelalte tipuri de manifestări publice fiind reglementate prin prezentul proiect de lege. Pentru a preveni orice suprapunere, proiectul conține delimitări clare privind domeniul său de aplicare (art. 1 și 2), iar definirea noțiunii de „eveniment public” a fost ajustată în urma consultărilor publice, stabilind criterii clare (număr minim de participanți, scopul evenimentului, spațiul de desfășurare etc.).

87.	În concluzie, se recomandă reglementarea conceptului de „eveniment public” în cadrul unui capitol separat din Legea nr. 26/2008 privind întrunirile, la definitivarea reglementărilor urmând a fi integrate propunerile menționate <i>supra</i>, în particular cu referire la: • clarificarea sferei de aplicare a legii, pentru fiecare categorie separat; • introducerea unei delimitări juridice clare între evenimente publice și întruniri, și a regimului juridic aferent; • asigurarea unei proceduri clare și uniforme de organizare, cu adaptarea obligațiilor și procedurilor în funcție de natura și scopul manifestării; • consolidarea garanțiilor privind respectarea drepturilor fundamentale. În final, deși nota de fundamentare menționează consultări planificate, reiterăm asupra necesității unor dezbateri publice autentice și incluzive, care să implice toți actorii relevanți, inclusiv autoritățile locale, grupurile direct vizate (<i>organizatori de evenimente culturale, sportive, religioase</i>), societatea civilă și experți internaționali. Doar un astfel de proces poate garanta că soluția legislativă adoptată va fi nu doar necesară, ci și cea mai potrivită, eficientă și respectuoasă față de drepturile fundamentale. Avocatul Poporului susține de principiu inițiativa de instituire a unor reglementări speciale cu referire la evenimentele publice care nu constituie întruniri, însă notează necesitatea de promovare a acestora într-o manieră	S-a luat act. Propunerea de a reglementa conceptul de „eveniment public” în cadrul unui capitol distinct al Legii nr. 26/2008 privind întrunirile nu este oportună, din mai multe considerente de ordin juridic, funcțional și sistemic: 1. Obiecte de reglementare distincte Legea nr. 26/2008 are ca obiect exclusiv reglementarea exercitării libertății fundamentale de întrunire pașnică, garantată de art. 40 din Constituție și art. 11 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Întrunirile reglementate de această lege sunt manifestări cu caracter civic, politic sau social, prin care persoanele își exprimă opinia, fără caracter comercial, recreativ sau artistic. Prin contrast, evenimentele publice – așa cum sunt definite în proiectul de lege dedicat – includ activități culturale, sportive, religioase, de divertisment și comerciale, care nu au natura unei manifestări de opinie, ci presupun alt cadru organizatoric, alte scopuri și, respectiv, alt regim juridic. Inserarea unei reglementări privind „evenimentele publice” într-o lege dedicată „întrunirilor” ar conduce la o amestecare nejustificată a două regimuri juridice fundamentale diferite. 2. Riscul reducerii garanțiilor privind libertatea de întrunire Includerea evenimentelor publice într-o lege ce vizează întrunirile pașnice ar putea duce la aplicarea, în mod eronat, a unor condiționalități suplimentare (planuri de securitate, contracte cu firme de pază, etc.) și întrunirilor pașnice, contrar jurisprudenței CtEDO care impune un regim permisiv și nediscriminatoriu pentru exercițiul acestui drept. Rezultatul ar fi afectarea garanțiilor constituționale privind libertatea de exprimare și întrunire. 3. Necesitatea unei reglementări autonome și specializate
-----	--	---

		corespunzătoare și compatibilă cu abordarea bazată pe drepturile omului.	Evenimentele publice, prin natura lor variată, presupun reglementări adaptate specificului fiecărei categorii: culturale, religioase, comerciale sau sportive. Legea nr. 26/2008, care este generală și minimalistă în formulare, nu oferă cadrul adecvat pentru a acoperi aceste diferențe. Doar o reglementare distinctă poate permite elaborarea de norme detaliate și diferențiate, proporționale cu riscurile și impactul fiecărui tip de eveniment, conform bunelor practici europene. 4. Consolidarea clarității și previzibilității legii Separarea legislativă a celor două domenii – întruniri vs. evenimente – contribuie la clarificarea pentru autorități și organizatori a procedurilor aplicabile. Această abordare elimină riscul confuziilor privind regimul juridic și facilitează respectarea principiului legalității și a calității legii, în sensul art. 23 din Constituție și jurisprudenței CtEDO privind normele restrictive. 5. Coerență cu bunele practici internaționale În majoritatea statelor UE, regimul întrunirilor este reglementat separat de cadrul legislativ privind evenimentele publice (ex. România – Legea nr. 60/1991 pentru întruniri și Legea nr. 4/2008 pentru evenimentele sportive). Acest model a fost validat inclusiv de OSCE și Comisia de la Veneția, fiind considerat eficient pentru delimitarea între exercitarea unui drept fundamental și desfășurarea unor activități publice cu caracter recreativ, economic sau religios. Concluzie: Din motive de coerență legislativă, protejare a drepturilor fundamentale, claritate și adecvare a reglementării la natura evenimentelor, se consideră inoportună inserarea conceptului de „eveniment public” în Legea nr. 26/2008 privind întrunirile. Este necesară menținerea unei legi distincte, dedicate evenimentelor publice, cu delimitări clare față de întruniri și cu reglementări proprii, adaptate specificului acestor activități.
--	--	---	--

			Este de menționat că, la elaborarea proiectului de lege a fost inițiat un proces de consultare prealabilă, la nivel interinstituțional, cu participarea autorităților publice locale, iar în etapa următoare, se propune continuarea acestui proces prin consultări tematice sectoriale, inclusiv cu federațiile sportive, organizatorii de evenimente publice. Propunerile parvenite în urma consultărilor au fost valorificate la etapa de definitivare a proiectului de lege.
Consiliul Pentru Egalitate (aviz nr. 04/663 din 23.04.2025)	88.	În nota de fundamentare a proiectului, autorii au indicat asupra lipsei unei definiții clare cu privire la categoriile evenimentelor publice, fapt ce duce la interpretări diferite și aplicări inegale ale normelor existente. De asemenea, este precizat că proiectului de lege are drept scop crearea cadrului normativ care să reglementeze organizarea și desfășurarea evenimentelor publice <i>care nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 26/2008 privind întrunirile</i>. În cadrul art. 3 al proiectului, evenimentul public este definit drept o <i>activitate organizată într-un spațiu accesibil publicului indiferent de scopul său</i>. În această privință, Consiliul notează că proiectul nu conține reglementări clare cu privire la numărul minim de participanți necesar pentru ca o activitate să constituie eveniment public, fapt ce creează dificultăți în interpretarea noțiunii de eveniment public. În acest context, se propune definirea clară și exhaustivă a noțiunii de eveniment public.	Se acceptă. Definirea noțiunii de „eveniment public” în forma prevăzută la art. 3 lit. a) din proiectul de lege este clară, previzibilă și proporțională, incluzând un prag minim de 50 de participanți. Aceasta asigură diferențierea față de întrunirile pașnice reglementate de Legea nr. 26/2008 și oferă un cadru juridic aplicabil doar acelor manifestări care, prin amploare și impact, justifică măsuri de reglementare și supraveghere publică.
	89.	În continuare, Consiliul reține că potrivit art. 4 al proiectului de lege, sunt interzise evenimentele publice prin care se urmărește: a) chemarea la	Se acceptă. Prevederile art. 4 lit. b) (actual art. 5) au fost revizuite în baza recomandărilor înaintate.

acțiuni militare de agresiune, instigarea la acțiuni violente pe motive de prejudecată; b) instigarea la discriminare pe motive de prejudecată, în sensul Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității; c) chemarea la subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a Republicii Moldova; d) comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor contra securității publice și a ordinii publice și a altor fapte ilegale care pot pune sau pun în pericol viața, integritatea corporală și sănătatea persoanei; e) instigarea la comiterea contravențiilor și/sau infracțiunilor, încălcarea normelor morale unanim acceptate în societate, precum și a drepturilor și libertăților persoanelor; f) propagarea ideilor totalitare, rasiste sau ale oricăror organizații terorist-diversioniste, defăimarea țării și a națiunii.

În această privință, cu referire la textul lit. b), care se referă la evenimente publice prin care se urmărește *instigarea la discriminare pe motive de prejudecată, în sensul Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității*, Consiliul atrage atenția asupra faptului că Legea nr. 121/2012 nu operează cu noțiunea “motive de prejudecată”, ci cu noțiunea de criterii protejate. De asemenea, având în vedere că motivele de prejudecată sunt definite la art. 463 din Codul Contravențional, iar instigarea la discriminare se sancționează contravențional potrivit art. 701, constatarea și examinarea acesteia fiind atribuită poliției, considerăm că lit. b) a art. 4 din proiectul de lege examinat se referă la evenimente prin care se urmărește comiterea faptelor de instigare la discriminare prevăzute și sancționate de Codul Contravențional. Din aceste

		considerente, Consiliul propune excluderea textului “în sensul Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității” din conținutul art. 4 lit. b) a proiectului de lege examinat.	
	90.	În același context, Consiliul observă că potrivit art. 4 lit. a), sunt interzise evenimentele publice prin care se urmărește chemarea la acțiuni militare de agresiune, instigarea la acțiuni violente pe motive de prejudecată. Astfel, reținem că chemarea la acțiuni militare de agresiune și instigarea la acțiuni violente pe motive de prejudecată se referă la fapte prejudiciabile diferite, ce atentează la valori sociale ocrotite distincte. Din aceste considerente, propunem reformularea textului art. 4 lit. a) și b) după cum urmează: “a) chemarea la acțiuni militare de agresiune; b) instigarea la acțiuni violente sau discriminare pe motive de prejudecată;”	Se acceptă.
	91.	În continuare, art. 8 alin. (1) al proiectului de lege prevede că în cazul în care se dețin probe că, prin desfășurarea evenimentului notificat vor fi încălcate prevederile art. 4, autoritatea administrației publice locale inițiază o procedură judiciară, prin care solicită interzicerea desfășurării evenimentului public notificat. Inițierea procedurii judiciare nu suspendă dreptul de a desfășura evenimentul public. Astfel, autorităților administrației publice locale le revin noi atribuții în ceea ce privește inițierea procedurilor judiciare privind solicitarea interzicerii desfășurării evenimentelor care cad sub incidența art. 4 ce se referă la evenimentele publice interzise. În această privință, apreciem critic propunerea de a	Se acceptă. În urma avizării și consultărilor publice art. 8 a fost exclus din proiect.

conferi această atribuție APL-urilor, având în vedere că reprezentanții acestor autorități nu dețin cunoștințe și experiență în domeniul aplicării normelor contravenționale sau penale care sancționează fapte precum chemarea la acțiuni militare de agresiune, instigarea la acțiuni violente pe motive de prejudecată, chemarea la subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a Republicii Moldova, propagarea ideilor totalitare, rasiste sau ale oricăror organizații terorist-diversioniste, defăimarea țării și a națiunii și altele enumerate la art. 4 al proiectului de lege. Din această perspectivă, inițierea procedurilor judiciare de către autoritățile administrației publice locale și susținerea cererii de chemare în judecată, însoțită de prezentarea probelor corespunzătoare care să demonstreze că evenimentul public preconizat se încadrează în una din categoriile menționate la art. 4, constituie o sarcină disproporționată în raport cu competențele și potențialul APL-urilor.

Totuși, reținem că potrivit art. 8 alin. (4), este în drept să conteste hotărârea instanței de judecată, emisă în condițiile alin. (3), și reprezentantul forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne. În această ordine de idei, propunem conferirea dreptului de a iniția procedurile judiciare privind interzicerea desfășurării evenimentelor publice în privința cărora există probe că acestea s-ar înscrie în categoriile prevăzute la art. 4, inclusiv reprezentantului forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care a participat la evaluarea gradului de risc al

		evenimentului public, în conformitate cu art. 7 alin. (3). Reieșind din cele expuse, Consiliul propune expunerea art. 8 alin. (1) al proiectului de lege după cum urmează: “În cazul în care se dețin probe că, prin desfășurarea evenimentului notificat vor fi încălcate prevederile art. 4, autoritatea administrației publice locale sau reprezentantul forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne inițiază o procedură judiciară, prin care solicită interzicerea desfășurării evenimentului public notificat. Inițierea procedurii judiciare nu suspendă dreptul de a desfășura evenimentul public.”	
Congresul Autorităților Locale din Moldova (aviz nr.140 din 13.05. 2025)	92.	La art. 15 alin. (1) și (2) (Dispersarea participanților și restabilirea ordinii publice la evenimentele publice) din Proiect credem că este vorba de reprezentantul organizatorului, dar nu a APL, ori APL creează condiții pentru organizarea evenimentului, dar nu este organizator sau responsabil de monitorizarea ordinii și securității publice. Se propune să fie efectuate modificările respective.	Se acceptă parțial. Proiectul de lege în vigoare implică în mod deliberat o responsabilizare a autorităților locale în supravegherea evenimentelor publice de risc. Astfel, art. 13 alin. c) dispune expres că reprezentantul APL desemnat monitorizează evenimentul și, în caz de încălcare a obligațiilor legii, solicită organizatorului măsuri corective; dacă acestea nu sunt suficiente, același reprezentant cere organizatorului sistarea evenimentului. În consecință, atribuțiile de monitorizare și intervenție sunt asumate în mod expres de autoritatea publică locală prin proiect. Eliminarea referirii la reprezentantul APL din art. 15 ar întrerupe acest flux operațional, lăsând un gol în lanțul de comunicare dintre organizator și forțele de ordine. În practică, reprezentantul APL (de obicei un funcționar al primăriei) poate sesiza forțele de ordine asupra situațiilor critice; dacă această etapă dispare, Poliția sau Carabinierii ar

			intervenii numai în cazuri excepționale de urgență, ceea ce poate periclita reacția preventivă. În privința relațiilor de competență, Ministerul Afacerilor Interne (poliția și carabinierii) are deja sarcina principală de restabilire a ordinii în caz de tulburări (art. 14), iar organizatorul are obligații de pază și securitate (art. 12). Prin urmare, rolul reprezentantului APL rămâne unul de coordonare/semnalare și nu concurează cu competența MAI, însă completează acțiunea. Eliminarea totală a acestuia din text ar submina responsabilizarea autorității locale stabilită prin lege. Administrația publică locală nu poate delega această obligație către un organizator, de regulă, o persoană privată, dar trebuie să își asume efectele actului de autorizare pe care l-a emis, ca reprezentant local al autorității statale! Intervenția forțelor de ordine nu are cum să fie condiționată de solicitarea unui organizator – persoană privată de regulă – care nu are nici o poziție de autoritate.
	93.	În contextul celor menționate la punctul precedent, la art. 16 din Proiect nu poate fi vorba de răspundere a reprezentatului APL, în caz contrar trebuie să fie paralel stabilită și 1 răspunderea reprezentantului MAI, care efectiv este responsabil de monitorizarea respectării ordinii publice. Se propune excluderea reprezentantului APL din articol	Se acceptă. În urma avizării și consultărilor publice art. 16 a fost exclus din proiect.
	94.	Cu titlu de recomandare, Capitolul IV din Proiect (Dispoziții finale) după denumire nu corespunde conținutului și nu este clar/previzibil. Ori modificarea Codului contravențional nu ține de dispozițiile finale ale Proiectului în cauză, dar ține de modificarea unor acte legislative conexe, și acest	Se acceptă.

		lucru trebuie să fie vizibil, evident și previzibil pentru toți adresații chiar din denumirea Capitolului	
	95.	Ținând cont de cele menționate, CALM consideră că Proiectul poate fi susținut spre a fi promovat, doar după introducerea propunerilor menționate mai sus	S-a luat act.
Primăria Chișinău (aviz nr. 03/1-73 din 12.05.2025)	96.	Art.5 - autorii propun ca prezenta Lege si reglementeze modul de organizare și petrecere a evenimentelor publice atât în spații publice, cât și în private. Legea nu explică conduita autorităților în situația în care evenimentul se propune a fi organiza în spații private. Conduita autorităților este similară pentru ambele cazuri?	Precizare. Proiectul prevede clar, la art. 2 alin. (3) și la art. 5 (actual art. 6), că legea se aplică inclusiv evenimentelor desfășurate în spații private cu acces public. De asemenea, la art. 3 este definită noțiunea de „spațiu privat cu acces public”. Reglementarea acestor evenimente nu înseamnă intruziune în viața privată, însă răspunde necesității de a asigura siguranța participanților și ordinea publică în cazurile în care accesul este permis publicului larg. Conduita autorităților este adaptată gradului de risc, nu naturii juridice a spațiului, conform art. 7 (actual art. 8) și art. 14. Prin urmare, tratamentul diferențiat este deja asigurat indirect prin evaluarea gradului de risc și a măsurilor de securitate.
	97.	Art.7 alin.(2) - autoritatea publică este obligați să informeze în termen de 24 ore de la înregistrarea declarației prealabile forțele de ordine ale MAI. Având în vedere termenii restrânși pentru a acționa, precum și eventuale acțiuni suplimentare legate de specificul evenimentului preconizat se impune unele concretizări legate de modul de comunicare interinstituționali. Art.33 Cod administrativ avem comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, poștă electronică	Precizare. Art. 7 alin. (4) (actual art. 8) din proiect prevede deja obligația de informare a Inspectoratului General de Carabinieri în termen de 24h. Acest termen este proporțional și justificat pentru asigurarea unei reacții operative. În plus, art. 7 alin. (1) (actual art. 8) și anexa cu modelul de notificare oferă deja un cadru complet privind conținutul informațiilor care urmează a fi expediate autorității publice locale. Referirea la mijloacele de comunicare este reglementată general de Codul administrativ, fiind aplicabil în orice modalitate care oferă o procedură simplificată și rapidă de

		etc.), acordându-le prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri, Pentru a spori eficiența comunicării ar fi oportuni dezvoltarea subiectului dat, inclusiv sub aspectul volumului de informație care se expediază organelor de forță, adică notificarea cu sau fără anexe, alte informații importante.	comunicare dintre autorități, care poate fi stabilită între părți. Nu se impune includerea suplimentară a acestor prevederi în lege, pentru a evita interpretarea dualistă.
	98.	Art.7 - notificarea. Autorii propun notificarea privind desfășurarea evenimentului public cu cel puțin 10 zile înainte de a organiza evenimentul public, însă nu a prevăzut o limită de timp în sensul planificării evenimentelor viitoare pentru durate mari de timp. În practici acest fenomen a permis solicitanților să notifice autoritățile publice locale în vederea acoperirii evenimentelor pentru mulți ani înainte (exemplul PMAN fiecare zi din an, pentru zeci de ani înainte). Din acest punct de vedere nu există un mecanism de contracarare a notificărilor abuzive, iar instituirea unui termen „nu mai mult de x zile/luni/ani pini la eveniment” ar reduce numărul acestor tipuri de cereri. Având în vedere fenomenul notificărilor abuzive, se impune ca proiectul de lege să reglementeze soarta notificărilor anterioare, în sensul în care ar fi înceta de drept efectul acestora.	Nu se acceptă. Organizarea și programarea folosirii spațiilor publice pe termen lung este o problemă de gestiune locală a domeniului public. Principiul delimitării atribuțiilor conferă autorităților locale competența administrării spațiului public (conform Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală). Astfel, soluționarea notificărilor „pe termen lung” ar trebui realizată prin decizii administrative la nivel local, nu prin legea-cadru. Introducerea unor limitări generalizate în lege ar adăuga complexitate procedurală nejustificată și ar risca crearea unui sistem de blocare administrative. În plus, acest subiect nu intră direct în sfera organizării evenimentelor (prevăzută de lege), însă în regimul ocupării domeniului public. Proiectul de lege se menține focalizat pe normarea esențială a organizării și desfășurării evenimentelor, evitând supra-reglementarea și blocarea activității administrației publice locale. Orice măsuri privind notificările anterioare pot fi stabilite ulterior prin acte normative complementare sau decizii locale, fără a afecta principiile proporționalității, eficienței și practicabilității urmărite de lege.
	99.	Art.8 - procedurile judiciare. Tipul acțiunii și participanții la proces? Autorii invocă condiția inițierii acțiunii ca fiind „cazul în care se dețin probe” ca prin desfășurarea	Se acceptă. În urma avizării și consultărilor publice art. 8 a fost exclus din proiect.

		evenimentului notificat vor fi încălcate prevederile art.4. Inițierea acțiunii este o obligație a autorității în cazul în care asemenea probe există la anumite autorități, însă autoritatea publică locală este doar informată despre acest fapt? Autoritatea publică locală are rol de declanșare a procedurii în eventualitatea în care anumite organe se opun desfășurării evenimentului sau aceste probe trebuie să fie deținute de autoritatea publică locală?	
	100.	Art.14 alin.(1) din proiectul Legii cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice clasifică evenimentele publice după gradul de risc: evenimente publice fără grad de risc; cu grad de risc scăzut; cu grad de risc mediu; cu grad de risc ridicat Proiectul Legii definește doar noțiuni de grad de risc la general, ca fiind nivelul posibilității producerii unor fapte îndreptate împotriva ordinii și securității publice, cu ocazia desfășurării evenimentului public. În sensul art.7 gradul de risc mediu sau ridicat implică organizarea ședinței preparatorii cu participarea organizatorilor, apl, alte organe interesante, elaborare plan de securitate și măsuri de protecție. În redacția propusă Legea nu prevede nici un indiciu referitor la circumstanțele sau criteriile de apreciere și/sau calificare a gradului de risc, or ar urma ca modalitatea de stabilire a gradului de risc să fie stabilite în mod exclusiv prin ordinul ministrului MAI. Abordarea în cauză vine în contradicție cu principiul previzibilității legii, care presupune și	Nu se acceptă. Art. 14 alin. (2) prevede expres că criteriile de evaluare a riscului se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne, iar conform art. 16 din Legea nr. 100/2017 privind actele normative, regulamentele, instrucțiunile, regulile și alte acte normative urmează să fie reglementate prin acte normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate. Stabilirea detaliată în lege ar fi rigidă, neadaptabilă și greu de actualizat în funcție de dinamica socială și riscurile emergente. În plus, proiectul prevede deja un mecanism de evaluare a riscurilor realizată de Inspectoratul General de Carabinieri și organizarea ședinței preparatorii (art. 7 alin. (5)–(6) (actual art. 8)), ceea ce oferă transparență și echilibru între nivelul de risc și măsurile de securitate. Așadar, norma asigură flexibilitate, coerență și aplicabilitate practică, în timp ce metodologia tehnică urmează să fie aprobată prin ordin.

		redactarea acesteia trebuie să fie cu suficientă precizie, astfel încât să permită oricărei persoane să o înțeleagă, în sensul de a fi suficient de precis și clar redactați astfel încât orice persoană să poată anticipa, rezonabil, în circumstanțele speței, consecințele conduitei sale și ale încălcării normei juridice. În acest sens se impune includerea în proiectul dat a unor criterii de delimitare gradelor de risc, după care ar prin metodologia elaborată de MAI să fie apreciat și stabilit în fiecare caz concret gradul de risc. Ca exemplu numărul de participanți - de la 500 persoane grad de risc; locația – preajma sediilor instituțiilor de stat (BNM/judecătoria) sau a sediilor ambasadelor/consulatelor.	
Avizare și consultare publică repetată			
Arena Chișinău (aviz nr. 78 din 12.05.2025)	101.	Denumirea legii să fie formulată expres: „Legea privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice”.	Nu se acceptă. Deși propunerea urmărește creșterea clarității titlului legii, utilizarea unei denumiri generale, de tipul „Legea privind organizarea și desfășurarea evenimentelor publice”, poate crea o percepție eronată asupra domeniului de aplicare, în sensul că legea ar reglementa toate evenimentele publice organizate în Republica Moldova, indiferent de natura, scopul sau amploarea acestora. În realitate, proiectul de lege are un domeniu de aplicare restrâns, reglementând doar anumite tipuri de evenimente, conform art. 2 din proiectul de lege și anume: evenimente cultural-artistice, religioase, sportive, comerciale sau de divertisment, care implică participarea fizică simultană a unui număr semnificativ de persoane în spații publice sau în spații private cu acces public. În acest sens, adoptarea unei denumiri generalizatoare poate conduce la:

			• confuzii cu privire la aplicabilitatea legii asupra altor categorii de activități (cum ar fi evenimentele politice, manifestările spontane, întrunirile pașnice, activitățile de protocol sau evenimentele administrative); • suprapuneri nejustificate cu Legea nr. 26/2008 privind întrunirile; • riscul interpretărilor abuzive privind extinderea nejustificată a regimului juridic asupra unor activități nereglementate de lege. Drept urmare, se consideră oportună menținerea unei denumiri neutre și corelate cu structura finală a legii, urmând ca precizarea exactă a sferei de aplicare să fie reglementată în conținutul legii (la art. 1 și art. 2), încât să nu se inducă ideea unei reglementări exhaustive asupra întregii categorii de evenimente publice.
	102.	La art. 2 lit. d), Capitolul I – necesitatea exemplificării activităților de divertisment (nunți, cumătrii, cluburi de noapte, bazine etc.).	Nu se acceptă. Propunerea de completare a literei d) din art. 2 al proiectului de lege cu o listă exemplificativă a activităților de divertisment (precum „nunți, cumătrii, cluburi de noapte, bazine etc.”) este apreciată ca inoportună din următoarele considerente: 1. Redundanță față de criteriile obiective deja stabilite Proiectul de lege reglementează doar acele activități de divertisment care, prin amploare și locație, îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art. 3, respectiv: desfășurarea într-un spațiu public sau privat cu acces public, participarea simultană a unui număr relevant de persoane (minim 50, dacă are loc în spațiu privat cu acces public) și potențialul de a afecta ordinea publică, sănătatea sau siguranța participanților. Așadar, nu toate activitățile de tip „divertisment” intră automat sub incidența legii, iar o listă concretă poate crea confuzii și interpretări greșite, sugerând că toate evenimentele de acest tip trebuie notificate sau că ar intra în sfera de

		reglementare chiar și atunci când nu îndeplinesc criteriile legale. 2. Regula generală de tehnică legislativă Conform art. 54 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, definițiile și domeniul de aplicare trebuie formulate într-o manieră generală, clară și precisă, fără a recurge la exemple, cu excepția situațiilor în care există riscul real de confuzie juridică – ceea ce nu este cazul aici, deoarece proiectul oferă o delimitare funcțională și suficient de clară a activităților vizate. 3. Corelare cu alte obiecții și clarificări Aceeași abordare a fost aplicată și în cazul altor categorii de evenimente (religioase, comerciale, culturale), fără a fi necesară exemplificarea expresă, întrucât aplicarea legii rezultă din îndeplinirea condițiilor generale prevăzute în articolele 1–3. Menținerea coerenței și neutralității definițiilor contribuie la uniformitatea aplicării legii și evitarea tratamentului diferențiat. 4. Cu atât mai mult nunțile, botezurile și cumetriile sunt evenimente private, însă nu evenimente publice, iar o asemenea normă poate fi aplicată abuziv prin prisma încălcării dreptului la viață privată. Concluzie: Pentru asigurarea caracterului general, predictibil și neutru al legii, fără a induce interpretări restrictive sau confuze, se consideră oportună menținerea actualei redactări a art. 2 lit. d), fără completarea cu exemple specifice de activități de divertisment.
	103.	La art. 2 alin. (3), Capitolul I – clarificarea domeniului de aplicare pentru locații specializate. Propunem excluderea obligației de notificare prin autoritatea publică locală pentru evenimentele desfășurate în spații specializate cu acces public Nu se acceptă. Proiectul de lege reglementează nu doar aspectul organizatoric, însă în mod prioritar măsurile de prevenire a riscurilor pentru ordinea publică, siguranța și sănătatea participanților, indiferent de locul de desfășurare. În acest sens, evenimentele desfășurate în săli polivalente,

	controlat (săli polivalente, teatre, circuri, arene etc.), cum este și cazul Chișinău Arena. Popunere: completarea art. 2 alin. (3) și art. 7 cu prevederi distincte pentru locațiile menționate, prevăzând o procedură de coordonare directă între organizator, proprietarul sălii și structurile de ordine. Modificare sugerată la art. 2 alin. (3): <i>„Prezenta lege se aplică inclusiv evenimentelor publice organizate în incinta spațiilor private cu acces public, **cu excepția evenimentelor desfășurate în incinte specializate destinate acestui scop, cum ar fi săli de spectacole, săli polivalente, teatre, circuri și arene sportive, pentru care procedura de coordonare se face direct între organizator și proprietar, cu informarea APL și structurilor de ordine, după caz.”</i>	arene, teatre, circuri etc. implică frecvent aglomerări umane, pot afecta traficul rutier, necesită intervenții coordonate în caz de urgență sau incidente și presupun cooperarea tuturor autorităților implicate, inclusiv autoritățile administrației publice locale. La art. 11 sunt reglementate obligațiile organizatorilor privind cooperarea cu structurile MAI, asigurarea măsurilor de protecție, informarea și accesul forțelor de ordine. Totodată, art. 7 alin. (4) (actual art. 8) deja permite reducerea procedurii pentru evenimentele cu grad scăzut de risc sau desfășurate în locații autorizate în mod curent, prin simplificarea avizării (nu presupune o aprobare, dar o notificare prealabilă și o informare instituțională). În lipsa notificării către APL, autoritatea locală nu poate dispune măsuri în legătură cu accesul, fluidizarea circulației, serviciile publice de urgență, salubritate sau alte aspecte conexe desfășurării evenimentului. Or, aceste aspecte revin legal în competența autorităților locale (conform prevederilor Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală și Legii nr. 231/2010 privind comerțul interior – în cazul evenimentelor comerciale). Acceptarea unor excepții pentru locații precum Chișinău Arena ar crea un precedent discriminatoriu în raport cu alte spații care, deși sunt „specializate”, nu sunt la fel de cunoscute sau gestionate de structuri similare. Reglementarea trebuie să fie generală, aplicabilă tuturor categoriilor de evenimente și spații, în baza evaluării gradului de risc, nu a tipului de sală. Aici este de menționat și cazul tragic - Colectiv care a avut loc în România, care a fost un eveniment public – concert – organizat într-o sală de concerte – fără a fi notificate autoritățile.
--	---	---

	104. La art. 5 alin. (1), Capitolul II – introducerea unei excepții pentru sălile de concert, teatre, circuri, săli polivalente etc. Clarificarea regimului orar pentru evenimente desfășurate în incinte.	Nu se acceptă. Regimul invocat este prevăzut la art. 5 alin. (4) (actual art. 6) în scopul menținerii unui echilibru între dreptul de organizare a evenimentelor publice și necesitatea asigurării ordinii publice, a confortului locatarilor și a prevenirii tulburării liniștii publice în zonele rezidențiale. Astfel, la art. 5 alin. (4) (actual art. 6) din proiectul de lege se referă la respectarea orelor de desfășurare a evenimentelor publice organizate în spațiile publice și deja prevede o derogare condiționată pentru evenimentele cu caracter cultural-artistic, religios, sportiv sau tradițional, inclusiv pentru cele desfășurate în spații specializate cu acces public controlat, cum sunt sălile de spectacole, circurile, teatrele, sălile polivalente sau arenele sportive. Acestea pot beneficia de prelungirea regimului orar, în baza unei evaluări de oportunitate și riscuri, realizată de autoritățile competente. Prin urmare, introducerea unei excepții exprese în textul art. 5 alin. (1) (actual art. 6) pentru aceste locații ar fi redundantă și ar putea crea un tratament preferențial nejustificat pentru anumiți organizatori de evenimente, în detrimentul altora care desfășoară activități în spații publice neacoperite sau deschise. Mai mult, un asemenea regim derogatoriu generalizat ar diminua capacitatea autorităților de a interveni în funcție de contextul local, afectând inclusiv gestionarea traficului, ordinii publice și accesului în zonele adiacente. Pentru evitarea acestor riscuri și păstrarea caracterului unitar și predictibil al reglementării, se consideră oportună menținerea regimului invocat, cu posibilitatea de derogare deja reglementată în alin. (4), fără a introduce o excepție generală pentru anumite tipuri de locații. Totodată art. 2 alin. (2) lit c) prevede că prezenta lege nu se aplică activităților culturale, artistice, didactice, de instruire ori de divertisment organizate de persoane juridice, care au ca
--	--	--

			obiect de activitate desfășurarea acestor categorii de evenimente, atunci când aceste activități se desfășoară în spațiile proprii sau în perimetre închise administrate de respectivele persoane juridice, în limitele capacității autorizate și ale programului public de funcționare al respectivelor persoane juridice.
	105.	La art. 5 alin. (4), Capitolul II – introducerea excepției pentru spații închise față de limita orară 07:00–23:00 și clarificarea autorității competente pentru aprobarea prelungirii. Considerăm că limita orară 07:00–23:00, stipulată la art. 5 alin. (4), nu este justificată pentru locațiile închise care nu afectează zona rezidențială. Propunere: introducerea unei excepții explicite pentru săli polivalente, cu indicarea expresă a autorității competente (APL sau MAI) care are dreptul de a aproba prelungirea programului. Propunere de revizuire art. 5 alin. (4): <i>„Evenimentele publice se desfășoară, în general, între orele 07:00–23:00. Prin excepție, în cazul spațiilor acoperite specializate (săli polivalente, teatre, etc.), orele pot fi prelungite, cu respectarea normelor privind poluarea fonică și ordinea publică.”</i>	Se acceptă.
	106.	Reglementarea statutului juridic stewardului de securitate și a atribuțiilor acestuia în cadrul evenimentelor publice. Clarificarea responsabilităților, competențelor și limitele acestuia, în raport cu serviciile de pază autorizată. Propunere: Atribuirea unor responsabilități de prevenție, informare și monitorizare, fără a le	Nu se acceptă. Proiectul de lege include deja în articolul 3 o definiție distinctă pentru „stewardul de securitate”, iar în articolele 11 și 12 sunt incluse atribuții clare și limitate, exclusiv pentru evenimentele sportive încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat. Conform definiției din proiect: <i>„steward de securitate – persoană abilitată în sensul Legii nr. 283/2003 privind activitatea particulară de detectiv și de</i>

		substitui pe cele ale forțelor de ordine sau agenților de pază.	<i>pază, care are calitatea de gardian în cadrul unei organizații de pază și a absolvit un curs de pregătire specială, în modul stabilit de legislație, contractată de către organizatorul evenimentului public, care acționează în scopul sprijinirii măsurilor de ordine și siguranță publică, prin activități de asistență, informare, monitorizare și prevenire a incidentelor în rândul participanților, colaborează cu forțele de ordine și cu personalul de pază particulară, în limitele competențelor stabilite de organizator și în conformitate cu planul de securitate al evenimentului.”.</i> Astfel se constată că: • Rolul stewardului este auxiliar și distinct față de cel al agenților de pază și al forțelor de ordine. • Stewardul nu are competențe de intervenție, nu poate aplica măsuri coercitive și nu substituie serviciile de pază specializată. • Prin această reglementare, proiectul transpune bunele practici europene, reflectate inclusiv în Ghidul Consiliului Europei privind siguranța și securitatea la evenimentele sportive, care recomandă implicarea stewarzilor pentru creșterea gradului de prevenție și comunicare proactivă cu publicul, mai ales în cazul suporterilor. Nu este necesară completarea suplimentară a proiectului de lege cu alte prevederi privind statutul stewardului. Proiectul oferă un cadru clar, echilibrat și compatibil cu practicile internaționale în domeniu. Stewardul de securitate este reglementat ca o resursă auxiliară, non-coercitivă, distinctă de paza autorizată și de forțele de ordine, fără riscul de suprapunere de competențe.
	107.	La art. 11 alin. (1), Capitolul II – includerea obligației de a contracta servicii de pază specializată și servicii medicale de urgență, iar în funcție de	Nu se acceptă. Nu se susține completarea articolului 11 alin. (1) cu obligația organizatorului, indiferent de gradul de risc, de a

		specificul evenimentului de a contracta și servicii de stewardzi, indiferent de gradul de risc.	contracta servicii de pază specializată, servicii medicale de urgență, precum și, în funcție de specific, servicii de stewardzi, din perspectiva următoarelor argumente: 1. Principiul proporționalității este esențial în reglementarea obligațiilor organizatorului. Impunerea unor cerințe uniforme pentru toate evenimentele – indiferent de mărime, specific și grad de risc – poate deveni excesivă și nejustificată, mai ales în cazul: • evenimentelor locale de mică amploare; • acțiunilor simbolice, culturale, civice sau religioase desfășurate într-un spațiu delimitat și controlat. 2. Proiectul actual diferențiază obligațiile în funcție de gradul de risc: • Art. 11 alin. (1) stabilește un set de obligații generale pentru toate evenimentele. • Art. 11 alin. (2) și (3) introduc obligații suplimentare doar pentru evenimentele încadrate cu risc mediu sau ridicat, printre care contractarea serviciilor de pază, asigurarea de echipamente tehnice, stewardzi și servicii medicale de urgență. 3. Această abordare este aliniată la bunele practici europene, precum și la principiile jurisprudenței CEDO: • Orice limitare sau obligație impusă trebuie să fie necesară, justificată și proporțională cu scopul urmărit – în speță, siguranța publică. • Introducerea unei obligații absolute (pentru toate cazurile) de a contracta pază autorizată și ambulanță, fără a lua în considerare riscurile reale, ar putea descuraja organizarea de evenimente și ar afecta dreptul la liberă exprimare și asociere. 4. Costurile pentru organizatorii evenimentelor de dimensiuni reduse sau fără scop comercial (ONG-uri, comunități religioase, grupuri civice etc.) ar deveni nejustificat de împovărătoare.
--	--	--	---

			Nu se acceptă completarea art. 11 alin. (1) cu obligația uniformă de a contracta servicii de pază, medicale și stewartzi pentru toate evenimentele, indiferent de risc. Reglementarea diferențiată existentă în proiect (în funcție de gradul de risc) este justificată, proporțională și echitabilă, permițând autorităților să aplice măsuri suplimentare doar acolo unde este necesar.
	108.	Tot la art. 11 alin. (1) – includerea obligației de a asigura servicii medicale de urgență pentru intervenții rapide. Având în vedere specificul activității. Propuneri de completare la art. 11 alin. (1): <i>„Organizatorul este obligat, în toate cazurile, să asigure, corespunzător dimensiunii și specificului evenimentului:</i> <i>a) contractarea serviciilor de pază autorizată și, dacă este cazul, a stewardului de securitate; b) contractarea serviciilor medicale de urgență.”</i>	Nu se acceptă. Reglementarea actuală a proiectului de lege prevede deja, la art. 11 alin. (3), obligația de a asigura prezența serviciilor medicale de urgență, însă doar pentru evenimentele cu risc mediu sau ridicat, astfel cum este determinat în urma evaluării de risc (conform art. 7 alin. (4) (actual art. 8)). Aplicarea nediferențiată a acestei obligații pentru toate evenimentele, indiferent de amploare și specific, este nejustificată restrictivă și costisitoare, mai ales: • în cazul evenimentelor restrânse organizate de persoane fizice, ONG-uri sau grupuri religioase; • pentru evenimente desfășurate în locații controlate (săli specializate, spații închise) unde serviciile medicale sunt asigurate de infrastructura existentă. Principiul proporționalității și recomandările internaționale (inclusiv Ghidul OSCE/ODIHR) prevăd că măsurile de securitate, inclusiv cele medicale, trebuie: • să fie adaptate dimensiunii și naturii evenimentului; • să nu devină obstacole excesive pentru exercitarea drepturilor fundamentale, precum libertatea de exprimare și de întrunire. Nu se acceptă completarea art. 11 alin. (1) cu obligația de contractare obligatorie a serviciilor medicale de urgență pentru toate evenimentele, indiferent de risc.

			Forma actuală a proiectului, care diferențiază obligațiile în funcție de gradul de risc al evenimentului, este proporțională, realistă și adaptabilă și nu împovărează inutil organizatorii de evenimente cu caracter mic, civic sau simbolic.
	109.	La art. 11 lit. k), Capitolul II – clarificarea prezenței forțelor de ordine în civil și a colaborării acestora cu paza privată.	Precizare. În conformitate cu textul actual al proiectului de lege, obligațiile organizatorilor acoperă deja aspectele vizate de propunere. Astfel, art. 11 alin. (2) lit. j) prevede obligativitatea cooperării organizatorului cu autoritățile și forțele de ordine pentru buna desfășurare a evenimentului. De asemenea, art. 11 alin. (2) lit. k) cere organizatorului să permită accesul în locul de desfășurare a evenimentului public, a efectivelor forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în ținută civilă, pentru desfășurarea activităților de monitorizare a modului de comportare a participanților/spectatorilor. Detalierea în lege a modului de cooperare între forțele de ordine și paza privată nu este necesară. Aspectele operative de coordonare pot fi stabilite prin proceduri interne ale MAI și atribuțiile existente, fără a încălca textul de lege cu norme detaliate. Introducerea unor prevederi specifice în lege ar putea genera confuzii și limita competențele subdiviziunilor MAI, subminând eficiența răspunsului în situații critice. Conform practicii europene (ex. Franța – <i>dispositif de sécurité renforcée</i>, Germania – <i>zivile Einsatzkräfte</i> la evenimente de categorie C), prezența forțelor de ordine în civil este justificată doar atunci când evaluarea de risc o impune. Implicarea acestora fără criterii clare ar putea ridica probleme privind protecția vieții private și libertatea de întrunire (CEDO – cauza <i>Église de scientologie c. Suedia</i>).
	110.	La art. 12 lit. c), Capitolul II – completarea cu sintagma: „ și la solicitarea reprezentanților pazei	Nu se acceptă. Prevederile art. 12 lit. c) au fost revizuite prin prisma avizului Avocatul Poporului, iar în actuala redactare, angajații

		specializate sau stewarților de Securitate, acolo unde aceștia sunt contractați oficial”.	serviciilor de pază specializată și reprezentanții autorităților administrației publice locale nu mai sunt în drept să solicite descoperirea feței participanților la evenimente, cu atât mai mult că stewarzii de securitate nu asigură măsurile de control și nu au competențe de intervenție, nu poate aplica măsuri coercitive și nu substituie forțele de ordine. Prevederea privind obligația participanților de a-și descoperi fața la cerința legală a forțelor de ordine implicate în gestionarea ordinii publice are un caracter rezonabil și proporțional, fiind destinată exclusiv verificării identității în contextul menținerii ordinii și securității publice, și nu a restricționării dreptului la libertate. În redacția actuală, angajații serviciilor de pază specializată sau reprezentanții APL nu au competența de a solicita verificarea identității, doar pot sesiza forțele de ordine. Astfel, doar personalul autorizat legal (poliția/carabinierii) are această atribuție, ceea ce elimină riscul unor abuzuri și garantează un cadru de aplicare profesionalizat și controlat.
	111.	Clarificare privind „notificarea” vs. „autorizare”: Propunere: Să se introducă o distincție clară între evenimente care necesită doar notificare și cele care implică procedură de avizare/consimțământ, în special în cazul locațiilor publice cu impact asupra traficului urban sau ordinii publice.	Nu se acceptă. În forma actuală a proiectului de lege, este consacrat principiul notificării, însă nu principiului de autorizare, ceea ce corespunde standardelor europene privind exercitarea libertății de întrunire și de organizare a evenimentelor publice. Introducerea unui regim de autorizare sau consimțământ pentru anumite tipuri de evenimente ar însemna o restrângere nejustificată a acestui drept și ar putea contraveni art. 11 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), care impune ca intervențiile în libertatea de întrunire să fie previzibile, proporționale și strict necesare într-o societate democratică. Totodată, proiectul conține deja instrumente legale adecvate pentru gestionarea riscurilor crescute asociate anumitor tipuri

			de evenimente (de ex., cele care afectează traficul sau ordinea publică), prin: • evaluarea gradului de risc de către Inspectoratul General de Carabinieri (art. 7 alin. (4) (actual art. 8)); • organizarea ședințelor preparatorii cu participarea tuturor autorităților relevante (art. 7 alin. (5) (actual art. 8)); • elaborarea unui plan de securitate corespunzător fiecărui caz (art. 7 alin. (6) (actual art. 8)). Astfel, în locul unui regim de autorizare expresă (care ar putea fi perceput ca o formă de cenzură preventivă), proiectul propune un mecanism de notificare întărit cu măsuri diferențiate în funcție de gradul de risc.
I-Ticket (aviz nr. 1 din 12.05.2025	112.	1. Conceptual vom atrage atenția la câteva momente principale ce necesită a fi tratate în actuala redacție a proiectului: a. Restrângerea utilizării controalelor corporale și verificării bagajelor doar la evenimentele cu public numeros și cu risc ridicat, astfel încât măsurile de securitate să reflecte nivelul real de risc al fiecărui eveniment.	Nu se acceptă. O limitare expresă a aplicării controlului corporal preventiv exclusiv la evenimente publice de mare amploare sau cu grad ridicat de risc ar restrânge nejustificat marja de apreciere a autorităților competente în prevenirea riscurilor pentru ordinea și siguranța publică. În practică, și evenimentele de dimensiuni reduse pot degenera în incidente ori pot fi utilizate ca pretext pentru activități periculoase, motiv pentru care autoritățile trebuie să păstreze flexibilitatea operațională și posibilitatea de a evalua contextual riscurile fiecărui eveniment. Totodată, proiectul de lege deja diferențiază măsurile de securitate în funcție de gradul de risc al evenimentului (conform art. 11 din proiect). Astfel, controalele corporale și verificarea bagajelor sunt impuse sau intensificate doar la evenimentele încadrate cu risc mediu sau ridicat, asigurându-se proporționalitatea măsurilor. Prin urmare, principiul gradării în funcție de risc este deja respectat în textul proiectului, fără a elimina complet posibilitatea efectuării verificărilor la evenimente de mică amploare dacă situația o impune (de exemplu, existența unor indicii concrete de pericol).

			Din punct de vedere juridic, dreptul la întrunire pașnică și la libera participare la evenimente publice (art. 40 din Constituția Republicii Moldova, art. 11 CEDO) precum și dreptul la viață privată și inviolabilitatea corporală (art. 28 din Constituție, art. 8 CEDO) pot fi supuse unor restrângeri legale în scopul protejării securității publice și a siguranței persoanelor. Măsurile de control preventiv propuse în proiect au un temei legal clar, urmăresc un scop legitim (prevenirea introducerii de arme ori obiecte interzise ce pot pune în pericol viața sau sănătatea participanților) și respectă cerințele de necesitate și proporționalitate impuse de art. 54 din Constituție și art. 11 §2 din CEDO privind limitarea exercitării drepturilor. În plus, o reglementare excesiv de rigidă în lege a circumstanțelor în care se aplică controlul corporal preventiv ar risca să devină neadaptabilă și să nu acopere toate situațiile practice posibile (de exemplu, evenimente spontane, acțiuni simbolice sensibile ori incidente izolate). Legiuitorul trebuie să asigure un cadru normativ flexibil, care să permită autorităților să reacționeze adecvat la diverse scenarii de securitate, păstrând totodată garanțiile legale împotriva abuzurilor. Restrângerea propusă ar putea crea lacune în acest cadru și ar împiedica intervenția promptă în situații atipice dar periculoase.
	113.	b. Clasificarea și definirea evenimentelor publice în funcție de dimensiune, specific și riscurile implicate, cu scopul de a adapta reglementările în mod corespunzător, pe baza unei analize obiective.	Se acceptă parțial. Propunerea de a introduce o clasificare a evenimentelor publice atât pe tipuri (culturale, sportive, religioase, comemorative etc.), cât și pe niveluri de risc asociat (mic/scăzut, mediu, ridicat) este parțial acceptată în cadrul proiectului de lege. În esență, proiectul deja include aceste elemente de diferențiere, însă nu în totalitate sub forma sugerată: • Au fost enumerate categoriile de evenimente publice în domeniul de aplicare (art. 2 alin. (1) din proiect).

			De asemenea, s-a introdus clasificarea după gradul de risc al evenimentelor în art. 14 din proiect, evenimente fără risc specific, cu risc scăzut, mediu și ridicat. Această clasificare se face pe baza unei analize obiective realizate de autoritățile competente, conform procedurilor ce vor fi stabilite prin ordin al Ministerului Afacerilor Interne. Proiectul de lege adaptează deja reglementările și obligațiile organizatorilor în funcție de gradul de risc stabilit și în funcție de specificul tipului de eveniment. Prin urmare, intenția generală a propunerii este agreată și în mare parte realizată în textul actual al proiectului.
	114.	c. Reevaluarea responsabilităților impuse organizatorilor de evenimente, în funcție de specificul, amploarea și riscurile estimate ale fiecărui eveniment, astfel încât cerințele să fie proporționale și fezabile, mai ales pentru evenimentele de mică amploare.	Se acceptă. Proiectul de lege a fost revizuit prin prisma recomandărilor parvenite în procesul de avizare, iar noțiunea de <i>eveniment public</i> a fost redefinită, care include un prag numeric minimal de 50 de persoane. Pragul minim de 50 de persoane delimitează categoria evenimentelor publice reglementate de lege. Definiția introdusă în proiectul de lege stabilește în mod expres că un eveniment este calificat drept „public” numai dacă presupune participarea a cel puțin 50 de persoane. Prin urmare, orice manifestare organizată cu mai puțin de 50 de participanți nu intră sub incidența acestei legi. Astfel, obligațiile organizatorului prevăzute la art. 11 se aplică în dependență de nivelul de risc atribuit evenimentului public, conform criteriile stabilite la art. 14 alin. (3). Reieșind din cele expuse mai sus, cerințele față de organizatori se aplică diferențiat în dependență de nivelul de risc al evenimentului, inclusiv nu se va pune povară pe agentul economic, care organizează evenimentele mici.
	115.	Redacțional propunem următoarele:	Nu se acceptă.

		a. La art. 2, alin. (1) propunem introducerea lit. f) ce ar prevedea „evenimente caritabile și sociale”.	Propunerea de a extinde domeniul de aplicare al legii și asupra evenimentelor caritabile și sociale nu este considerată oportună. Evenimentele de caritate au, de regulă, un caracter ocazional, spontan sau de mică amploare, desfășurându-se în spații controlate sau semi-publice (de ex. în incinta centrelor comerciale, sedii de organizații, spații private cu acces public). Aceste manifestări nu au impact major asupra ordinii sau securității publice și nici nu au generat incidente semnificative care să necesite reglementare specială. Incluziunea expresă a evenimentelor caritabile sub incidența legii ar reprezenta o supra-reglementare, impunând obligații birocratice disproportionale pentru ONG-uri, grupuri civice, culte religioase sau persoane fizice care organizează asemenea acțiuni umanitare. O atare povară administrativă ar putea descuraja inițiativele filantropice, constituind un obstacol nejustificat în calea exercitării drepturilor fundamentale de asociere și întrunire pașnică. În plus, multe evenimente caritabile se pot încadra deja în categoriile existente (de exemplu, un concert caritabil intră la evenimente cultural-artistice sau de divertisment), nefiind necesară o categorie separată. Astfel, enumerarea exhaustivă de la art. 2 alin. (1) lit. a)–e) se menține în forma inițială, fără completarea propusă, asigurându-se aplicarea legii doar acelor evenimente publice cu complexitate organizatorică și risc care justifică măsuri speciale.
	116.	b. La art. 11 alin. (1) lit. g) propunem definirea și coraborarea la un articol/punct exact din redacția legii referitor la cerințele exprese ce le poate înainta administrația publică, pentru evitarea confuziei și interpretării extensive.	Se acceptă parțial. Este justificată clarificarea prevederii de la art. 11 alin. (1) lit. g), pentru a evita orice interpretare extensivă sau arbitrară a cerințelor pe care autoritățile le pot impune organizatorilor. În forma actuală, textul obligă organizatorul „să respecte cerințele înaintate de către autoritatea administrației publice

			<i>locale și organele de forță privind gradul de organizare a evenimentului public”, fără a preciza baza sau natura concretă a acestor cerințe.</i> Pentru a asigura previzibilitatea și legalitatea obligațiilor impuse, este necesar ca asemenea cerințe să fie circumscrise cadrului procedural al legii. Mai exact, condițiile concrete trebuie să rezulte din procesul de coordonare instituit de lege – în special din ședința de lucru preparatorie organizată potrivit art. 7 alin. (4)–(5) (actual art. 8) și din planul de securitate agreat cu ocazia acesteia. Astfel, autoritatea locală și forțele de ordine pot stabili, de comun acord cu organizatorul, măsuri specifice de organizare (de ex. delimitarea perimetrului, capacitatea maximă de participanți, rute de acces sau evacuare, orar adaptat etc.), în cadrul legal și pe baza evaluării riscurilor. Prin legarea obligației de la lit. g) de concluziile ședinței de coordonare, se previne abuzul de putere și impunerea unor condiții nejustificate ulterior. Totodată, nu se consideră necesară enumerarea exhaustivă în lege a tuturor cerințelor posibile – acestea pot varia în funcție de specificul fiecărui eveniment – însă limitarea lor la cadrul decis procedural oferă suficiente garanții de obiectivitate.
	117.	Pentru art. 11 alin. (2) solicităm clarificarea/definirea a ce înseamnă „risc mediu și ridicat”, coraborat eventual cu art. 14 și eliminarea obligației de control corporal la evenimentele cu risc mediu.	Nu se acceptă. Propunerea de a clarifica noțiunea de eveniment cu risc mediu sau ridicat este întemeiată, întrucât de această clasificare depind obligațiile suplimentare ale organizatorilor și măsurile de siguranță sporite. În spiritul transparenței, legea trebuie să ofere un cadru clar pentru încadrarea unui eveniment la un anumit grad de risc. Deja art. 14 alin. (1) definește categoriile de risc (fără risc, risc scăzut, mediu, ridicat), iar alin. (2) al aceluiași articol prevede că modalitatea de stabilire a gradului de risc se va stabili prin ordin al ministrului afacerilor interne.

		Prin urmare, criteriile tehnice de evaluare (ex. numărul estimat de participanți, natura spațiului – deschis sau închis, istoricul de incidente, eventuale rivalități între grupurile de participanți etc.) vor fi detaliate în actul administrativ normativ al MAI, asigurând o flexibilitate și adaptare la evoluția situațiilor. Pentru coerență normativă, se va introduce în textul art. 11 alin. (2) o referință directă la clasificarea prevăzută la art. 14, subliniind că noțiunile de „<i>risc mediu</i>” și „<i>risc ridicat</i>” se înțeleg în sensul legii (adică potrivit evaluării autorităților competente, conform criteriilor legale). Astfel, organizatorii vor cunoaște prealabil că încadrarea evenimentului lor ca fiind cu risc mediu sau ridicat rezultă dintr-o procedură oficială (evaluarea Inspectoratului General de Carabinieri, în cooperare cu autoritatea publică locală – art. 7 alin. (5) (actual art. 8)) și nu dintr-o apreciere arbitrară. Limitarea expresă a aplicării controlului corporal preventiv exclusiv la evenimentele publice de mare amploare sau cu grad mediu/ridicat de risc ar putea restrânge nejustificat marja de apreciere a autorităților competente în materie de prevenire a riscurilor pentru ordinea și securitatea publică. În practică, și evenimentele de dimensiuni mai reduse pot genera incidente sau pot fi utilizate ca pretext pentru activități periculoase, motiv pentru care autoritățile trebuie să dispună de flexibilitate operațională și de posibilitatea de a evalua contextual riscurile. Conform standardelor europene în materie de securitate publică, măsurile de verificare preventivă, inclusiv controlul bagajelor sau ținutei exterioare, nu constituie o ingerință automată în drepturile fundamentale, atâta timp cât: • sunt aplicate în mod justificat, proporțional și nediscriminatoriu; • sunt dispuse de autoritățile competente în baza unei evaluări punctuale a riscului;
--	--	---

			vizează exclusiv protejarea vieții, integrității și siguranței participanților. De asemenea, reglementarea exhaustivă a circumstanțelor în care această măsură poate fi aplicată în textul legii ar risca să devină rigidă și neadaptabilă, neputând acoperi toate cazurile practice posibile (ex: evenimente spontane, acțiuni simbolice sensibile, incidente izolate). Se menționează, că această procedură este corelată cu prevederile art. 11 alin. (2) lit. d), de unde rezidă că astfel de controale sunt planificate în cadrul evenimentelor publice cu grad de risc mediu și ridicat.
	118.	c. Propunem redactarea art. 14, ce ar prevedea clasificarea și delimitarea evenimentelor publice după categorii, atât după caracterul de risc, cât și după numărul de participanți, precum și alte informații de rigoare, inclusiv cu definirea și explicarea categorizării respective, pentru evitarea confuziei și interpretării extensive. Astfel, clasificarea evenimentelor publice se realizează în funcție de estimarea participării, natura și intensitatea impactului asupra spațiului public, precum și nivelul de risc asociat. Astfel, evenimentele se împart în următoarele categorii: a) Evenimente de importanță restrânsă – caracterizate printr-un număr limitat de participanți, un impact minim asupra spațiului public sau infrastructurii locale și un grad redus de risc în ceea ce privește ordinea publică și securitatea participanților; b) Evenimente de importanță medie – reunind un public moderat ca dimensiune, cu potențial de a influența temporar utilizarea infrastructurii urbane (ex. trafic, transport public, acces pietonal) și	Nu se acceptă. Proiectul de lege prevede deja clasificarea evenimentelor publice pe baza gradului de risc (fără risc, scăzut, mediu, ridicat), criteriu care integrează indirect și elemente precum amploarea sau specificul manifestării. Introducerea unei clasificări suplimentare după „amploare” (restrâns/mediu/mare/exceptional) ar fi redundantă și ar complica inutil regimul juridic, fără beneficii practice clare. În plus, dubla clasificare ar crea riscuri de incoerență, confuzie procedurală și dificultăți în aplicare: același eveniment ar putea fi „de amploare restrânsă” dar cu risc ridicat, sau invers, generând incertitudine privind măsurile aplicabile. Practica europeană și jurisprudența CEDO subliniază necesitatea clarității și previzibilității în reglementările privind întrunirile publice. În lipsa unei justificări normative sau a unui standard internațional care să impună clasificări paralele, se consideră oportună menținerea exclusivă a clasificării pe risc, ca unic criteriu operațional relevant pentru stabilirea măsurilor de ordine publică.

		necesitând măsuri punctuale de siguranță și coordonare cu autoritățile locale; c) Evenimente de importanță mărită – implicând un număr mare de participanți, generând efecte notabile asupra circulației, ordinii publice sau funcționării serviciilor publice, precum și un nivel ridicat de risc care impune măsuri complexe de securitate, planificare logistică și intervenție coordonată interinstituțională. d) Evenimente cu caracter excepțional și risc major – manifestări publice care, prin natura conținutului, dimensiunea participării, contextul social ori informațiile disponibile din surse oficiale sau neconfirmate, sunt susceptibile de a genera perturbări grave ale ordinii publice, incitare la violență, destabilizare socială sau alte consecințe negative semnificative.	
	119.	Alte detalii sugerate: Se poate introduce o procedură de evaluare a riscului realizată de organizator, în cooperare cu autoritățile locale, pe baza unor criterii standardizate (număr estimat de participanți, locație, durata evenimentului, tipul de activitate, public țintă, etc.). Clasificarea ar putea fi utilizată ca fundament pentru diferențierea obligațiilor organizatorilor (ex. notificare simplificată vs. avizare completă, măsuri de securitate proporționale, necesitatea unui plan de evacuare, etc.). Este utilă și menționarea posibilității revizuirii clasificării în funcție de modificările intervenite în organizare sau în contextul de securitate (ex.	Nu se acceptă. Propunerea de introducere a unei proceduri de evaluare a riscului realizată de organizator, în cooperare cu autoritatea publică locală, nu este acceptată întrucât contravine arhitecturii instituționale, principiului responsabilității unice pentru ordine și securitate publică și bunei practici europene în materie de securitate a evenimentelor publice. Proiectul de lege prevede deja un mecanism clar, obiectiv și unitar de evaluare a riscului, aflat în competența exclusivă a Inspectoratului General de Carabinieri (art. 7 alin. (5)–(6) (actual art. 8)). Evaluarea riscului este un act tehnic cu relevanță pentru ordinea și securitatea publică, domenii aflate în competența exclusivă a Ministerului Afacerilor Interne. Implicarea autorității publice locale sau a organizatorului în procesul de determinare oficială a gradului de risc ar crea confuzie instituțională și ar duce la evaluări divergente sau subiective.

		schimbarea locației, creșterea numărului estimat de participanți, avertizări de risc etc.).	Evaluarea trebuie să fie efectuată de o instituție neutră, cu expertiză și acces la date operaționale (istoricul incidentelor, surse operative, analiza vulnerabilităților etc.). Organizatorul nu are capacitatea și nici obligația legală de a accesa și analiza astfel de date. Proiectul prevede deja (art. 11) diferențierea obligațiilor în funcție de gradul de risc, astfel că nu este necesară o procedură paralelă de „clasificare” inițiată de organizator. Orice evaluare informală a riscului poate fi inclusă ca element de sprijin în notificare, fără a genera efecte juridice. În majoritatea statelor europene, evaluarea oficială a riscului este realizată de poliția națională sau de o structură de securitate internă (ex. în România – Jandarmeria, în Franța – prefectură, în Germania – Landespolizei), nu de organizator sau autoritatea locală. Introducerea unui sistem mixt ar fi contrară acestor bune practici și ar vulnerabiliza sistemul de prevenire și reacție. Fără îndoială, organizatorii pot să sporească măsurile lor de securitate până la ce nivel consideră necesar, dar nu pot dispune de forțe ale Ministerului Afacerilor Interne vor fi antrenate. Or, prin evaluarea gradului de risc, implicit se atribuie și responsabilități pentru Ministerul Afacerilor Interne, iar acest lucru poate fi făcut în baza acestui proiect, numai de către o autoritate a statului (Inspectoratul General de Carabinieri), și nu de un agent comercial privat.
	120.	Art. 6 alin. (4): Nu există concert, în special în aer liber, care să nu utilizeze artificii reci sau fumigene. Se propune consultarea companiilor specializate în domeniu și revizuirea reglementării.	Se acceptă.
	121.	Art. 11 alin. (2) lit. c): „să contracteze serviciile particulare de pază specializate pentru asigurarea securității în cadrul evenimentului public”; Se propune completarea cu: „sau poliție ori carabinieri”, întrucât nu toate evenimentele își	Nu se acceptă. Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul General de Carabinieri sunt subdiviziuni ale MAI cu atribuții exclusiv publice, stabilite prin Legea nr. 320/2012 și Legea nr. 219/2018.

		permit paza specializată și se pot contracta servicii publice.	Acestea nu pot presta servicii de pază la solicitarea persoanelor fizice sau juridice în baza unor contracte civile – asemenea practici nu sunt reglementate în legislația actuală și ar putea aduce atingere principiului imparțialității autorității statului. Mentținerea și asigurarea ordinii publice de către Poliție/Carabinieri nu exclude obligația organizatorului de a contracta pază. Prezența forțelor de ordine în spațiul public are loc pentru asigurarea și menținerea ordinii publice, nu pentru protecția logistică sau operativă a bunurilor și echipamentelor, care revine organizatorului. Proiectul prevede deja posibilitatea ajustării măsurilor de securitate proporțional cu natura, dimensiunea și riscurile asociate evenimentului. În cazuri justificate, autoritățile pot coordona suplimentar dispozitivul propriu de ordine publică, fără a fi parte contractuală.
	122.	La art. 11 alin. (2) lit. d), se propune completarea cu mențiunea „în incintă” sau o formulare echivalentă, întrucât evenimentele publice în aer liber (festivaluri, târguri, Ziua Vinului, Ziua Orașului etc.) nu permit utilizarea eficientă a echipamentelor tehnice fixe de detectare a bagajelor.	Nu se acceptă. Textul normei prevede deja un grad suficient de flexibilitate, prin formularea „<i>echipamente tehnice fixe și/sau portabile de detectare sau alte mijloace rezonabile de control</i>”. Această redactare permite adaptarea mijloacelor tehnice la specificul și amplasamentul evenimentului (spațiu închis sau deschis), fără a impune utilizarea exclusivă a sistemelor fixe în toate cazurile. Obligația privind utilizarea echipamentelor tehnice de detectare a fost reformulată în sensul aplicării sale în funcție de gradul de risc și de particularitățile amplasamentului evenimentului public, pentru a evita aplicarea rigidă a unei norme imposibil de implementat în cazul evenimentelor publice desfășurate în spații deschise și care nu au asigurat un perimetru distinct. În acest sens, prin proiectul de lege se admite utilizarea altor metode rezonabile de control al

			accesului, cu respectarea principiilor proporționalității și eficienței. Introducerea expresiei restrictive „în încăpere” ar reduce aplicabilitatea prevederii, limitând-o nejustificat doar la evenimentele desfășurate în spații închise. În practică, însă, multe evenimente în aer liber, cu grad mare de risc sau aglomerări semnificative (ex. concerte în piețe publice, manifestații cu acces liber), necesită aplicarea unor măsuri de control tehnic al bagajelor, inclusiv cu mijloace portabile ori semi-fixe. Norma reglementează o obligație generală a organizatorului de a contribui activ la prevenirea introducerii obiectelor sau substanțelor interzise la eveniment. Această obligație este proporțională și rațională în raport cu nivelul de risc, fără a impune mijloace uniforme, lăsând libertatea organizatorului de a adapta soluțiile tehnice în colaborare cu agenția de pază și autoritățile competente. Modificarea solicitată poate genera confuzie și interpretări divergente, fiind contrară principiului caracterului general și tehnic al reglementării. Detaliile privind aplicabilitatea și tipologia echipamentelor pot fi mai bine reglementate prin norme secundare sau instrucțiuni metodologice, însă nu în textul legii. Se consideră oportună menținerea formulării actuale a art. 11 alin. (2) lit. d), care oferă o bază legală clară și flexibilă pentru adaptarea măsurilor de securitate în funcție de specificul evenimentului. Propunerea de completare cu termenul „<i>în încăpere</i>” este excesiv de restrictivă și nejustificată din punct de vedere practic și normativ.
Federația Moldovenească de Fotbal (propuneri parvenite prin	123.	La noțiunea de eveniment public: Propunere - de a introduce definiția "Evenimentului Public organizat pe spațiul privat cu acces public".	Nu se acceptă. Introducerea unei definiții suplimentare, întrucât conceptul propus este deja reglementat în mod explicit în proiectul de lege la art. 3, prin noțiunea de „spațiu privat cu acces public”.

intermediul adresei de e-mail din 05.06.2025)			Această definiție acoperă integral realitatea evenimentelor desfășurate în spații private deschise publicului (ex. centre comerciale, grădini private, spații închiriate etc.) și permite autorităților să le supună aceluiași obligații legale ca și în cazul evenimentelor organizate pe domeniul public, atunci când sunt întrunite condițiile privind: • accesul publicului; • potențialul de afectare a ordinii, siguranței sau sănătății publice. Prin urmare, introducerea unei definiții suplimentare pentru „evenimentul public organizat pe spațiu privat cu acces public” este redundantă; În scopul coerenței legislative și evitării suprapunerilor terminologice, se menține reglementarea actuală, care asigură unitatea de tratament juridic în funcție de natura evenimentului, nu de natura spațiului.
	124.	la art. 2, solicităm introducerea definiției - Personal de pază specializat - deoarece această noțiune se regăsește în textul legii.	Precizare În tot conținutul proiectului de lege a fost substituit termenul „Personal de pază specializat” cu termenul „personalul de pază particulară”, care este reglementat de Legea nr. 283/2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază. Atfel, nu este necesar și oportun a fi introdusă noțiunea de personal de pază specializat.
	125.	La art. 7, propunem instituirea ca excepție - Notificarea în cazul forței majore sau schimbării calendarului evenimentului public.	Nu se acceptă. Introducerea unei asemenea excepții ar afecta predictibilitatea, controlul instituțional și capacitatea de reacție a autorităților față de riscurile asociate evenimentelor publice. Regimul actual al notificării oferă un cadru suficient de flexibil pentru a gestiona situațiile speciale prin reprogramare, suspendare sau adaptare a măsurilor, fără a necesita exceptarea de la obligația legală de notificare.

			Cu atât mai mult forță majoră constituie o situație excepțională, iar aceste cazuri sunt reglementate prin deciziile Comisiei pentru Situații Excepționale a RM. Astfel, conform art. 7 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a RM, aprobat prin HG nr. 1340/2001, în caz de pericol și declanșare a situațiilor excepționale Comisia analizează datele recepționate privind situația creată, studiază caracterul, cauzele declanșării și proporțiile situației excepționale, adoptă decizii cu privire la aplicarea unor măsuri urgente, precum și unor măsuri ulterioare de protecție a populației, teritoriului și patrimoniului, localizarea și lichidarea consecințelor situațiilor excepționale. Organele administrației publice centrale și locale informează Comisia despre situația creată prin intermediul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne. Mai mult, potrivit pct. 9 din Regulamentul prenotat Comisia are dreptul să adopte, în limitele competenței sale, decizii și să le emită sub formă de dispoziții. Dispozițiile Comisiei sunt executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni. În partea ce ține de schimbarea calendarului evenimentului public, organizatorul cunoaște în mod prealabil despre modificările survenite, respective are posibilitatea să notifice repetat autoritatea administrației publice locale, cu cel puțin 5 zile înainte de data desfășurării evenimentului, care se consideră a fi un termen de rezonabil și rațional.
	126.	La art. 9 vă rog să ne comunicați cu facem rost de proiectul acestui Regulament - și vă rugăm să ne invitați, după posibilitate, la ședințele de lucru privind elaborarea/redactarea acestui regulament.	S-a luat act.
	127.	Propunem să includeți - după caz, actele de identitate, materiale...	Se acceptă.

	128.	La art. 13 lit.c) considerăm necesară înlocuirea verbului "somarea" - cu altă noțiune, de exemplu "informarea, avertizarea și/sau anunțarea" - deoarece Somarea se efectuează în scris.	Precizare. Se menționează că, termenul de somare este reglementat prin Legea nr. 218/2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, care este aplicabilă prevederilor art. 15 din proiectul de lege. Acest termen conform sensului reglementat presupune somarea verbală adresată participanților la evenimentul public, cu atât mai mult aceasta rezidă, inclusiv, din prevederile alin. (5) art. 15 al proiectului de lege.
	129.	La art. 14 alin. (2) solicităm respectuos transmiterea informației privind criteriile de evaluare a riscului pentru ordinea și securitatea publică - și după posibilitate consultarea privind stabilirea acestor criterii de evaluare cu organizatorii evenimentelor publice.	S-a luat act.
	130.	La art. 14 alin. (4) ce se are în vedere prin "Dispozitivul curent de menținere a ordinii și securității publice"?	Precizare. Prin dispozitivul curent de menținere a ordinii și securității publice se are în vedere ansamblul de efective și mijloace ale structurilor de ordine publică (în special ale Poliției și Carabinierilor), organizate în regim permanent sau obișnuit, pentru a asigura climatul de ordine și securitate publică, fără a include forțe suplimentare mobilizate pentru evenimente speciale sau situații de risc sporit.
	131.	La art. 15 alin. (2) vă rugăm să verificați - dacă nu intră sub incidența - "Abuzului de serviciu conform atribuțiilor funcționale ale funcționar public".	Se acceptă. Pentru a evita riscul ca această dispoziție să fie considerată contrară atribuțiilor legale ale funcționarului și să genereze răspundere penală pentru abuz de serviciu, se modifică alin. (2) în sensul de a acorda reprezentantului APL dreptul de apreciere, nu obligația imperativă.
	132.	La art. 15 alin. (5), considerăm necesară înlocuirea verbului "somați" - cu altă noțiune, de	Precizare.

		exemplu "informați, avertizați și/sau anunțați" - deoarece Somația se face în scris.	Se menționează că, termenul de somare este reglementat prin Legea nr. 218/2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, care este aplicabilă prevederilor art. 15 din proiectul de lege. Acest termen conform sensului reglementat presupune somarea verbală adresată participanților la evenimentul public, cu atât mai mult aceasta rezidă, inclusiv, din prevederile alin. (5) art. 15 al proiectului de lege.
	133.	Ar fi necesar și oportun să adăugați la "Art. 3 Noțiuni principale definiția Somației sau dacă această definiție deja există printr-o altă normă să o consultați. După cum descifrează respectiva noțiune DEX-ul - Somația este făcută în scris.	Precizare. Se menționează că, termenul de somare este reglementat prin Legea nr. 218/2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc
Ședința de consultare publică cu mediul de afaceri din 27.05.2025 (organizată pe platforma online)	134.	Propunere (Art. 6 alin. (3)) Organizatorul evenimentului public asigură demontarea acestor construcții temporare în termen de 48 ore din momentul încheierii evenimentului. Părțile participante la ședința de consultare au semnalat că acest termen poate fi nerealist în cazul unor construcții de dimensiuni mari (ex. scene, tribune, platforme), care necesită un timp extins de demontare, sau în situații de forță majoră.	Se acceptă.
	135	Propunere (Art. 11 alin. (2) lit. d)) Textul prevede că: „Organizatorul are obligația să asigure utilizarea unor echipamente tehnice fixe și/sau portabile de detectare, pentru efectuarea examinării bagajelor persoanelor ce intenționează să participe la evenimentele publice.”	Se acceptă. Au fost operate modificări la art. 11 alin. (2) lit. d) din proiect.

		În cadrul ședinței, s-a propus ca aceste activități să fie desfășurate prin intermediul agenției de pază contractate, nu direct de către organizator.	
	136	Un organizator încheie un contract de locațiune pentru un spațiu (ex: parc, scenă, esplanadă), în scopul desfășurării unui eveniment public și depune notificarea la autoritatea administrației publice locale. Ulterior, o altă persoană (organizator concurent) depune, pentru același spațiu și interval de timp, o notificare fără a deține vreun drept legal de folosință asupra spațiului (ex: nu are acordul proprietarului sau administratorului).	Se acceptă. Au fost operate modificările necesare la art. 7 alin. (2) (actual art. 8) din proiect.
	137	Se propune ca evenimentele sportive fără risc sau cu risc scăzut (ex. meciuri de fotbal din calendarul oficial al federației) să fie exceptate de la procedura standard de notificare sau ca notificarea să se facă într-un termen redus. Motivul invocat: evenimentele sunt publice, cunoscute, calendarizate, iar autoritățile se pot informa direct din surse oficiale (ex. site-ul Federației).	Se acceptă parțial. Deși în practică unele evenimente sportive au un grad redus de risc, iar datele pot fi accesibile în mediul public, notificarea autorităților rămâne o obligație esențială, deoarece: 1. Notificarea este un act formal, nu o simplă informare publică, iar informația postată de o federație pe un website nu echivalează cu o notificare transmisă în mod oficial către autoritatea publică locală sau către forțele de ordine. Doar notificarea oferă garanția comunicării instituționale și declanșează procedurile interne de analiză a riscurilor, alocare de resurse și măsuri de securitate, dacă este cazul. 2. Chiar dacă un eveniment este considerat inițial „fără risc”, contextul local se poate modifica (ex. tensiuni între galerii, suprapunere cu alte evenimente, proteste, incidente anterioare). Notificarea oferă autorităților posibilitatea de a evalua contextul în timp real, nu doar pe baza calendarului general.

		3. Prezența într-un calendar nu implică asumarea responsabilității, iar federațiile sportive publică calendare orientative, dar organizarea efectivă a meciurilor revine cluburilor sau organizatorilor, care sunt cei ce trebuie să notifice în mod expres autoritatea publică. În lipsa notificării, autoritățile nu pot fi trase la răspundere pentru eventuale lacune în asigurarea ordinii publice. 4. Menținerea unei proceduri uniforme de notificare este esențială pentru aplicarea unitară a legii, iar scutirea unor categorii de evenimente de la notificare creează precedente periculoase, subminează autoritatea administrației publice locale și introduce confuzii în aplicarea regimului diferențiat de risc prevăzut la art. 14. Concluzie: Notificarea oficială este instrumentul esențial de activare a mecanismelor instituționale privind siguranța la evenimentele publice, inclusiv cele sportive. Chiar dacă un eveniment este inclus într-un calendar oficial, aceasta nu exonerează organizatorul de obligația de a notifica expres și la timp autoritățile locale. Excepțiile ar introduce incertitudine și ar compromite principiul transparenței și al previzibilității acțiunilor de menținere și asigurare a ordinii publice. Prin urmare pentru a răspunde provocărilor și a exonera organizatorii de evenimente sportive de la anumite riscuri s-a propus ca termenul de notificare a autorităților publice locale să fie redus la cel puțin 5 zile înainte de data desfășurării evenimentului
	138	Propunere (Art. 11 alin. (3) lit. e)) Se propune eliminarea obligației organizatorului de a instala sisteme de supraveghere video și de a amenaja un punct de comandă, motivând că:
		Se acceptă. Au fost operate modificările necesare la art. 11 alin. (3) lit. e) din proiect.

		• nu toate stadioanele sau locațiile sportive dispun de astfel de sisteme; • organizatorii locali nu au resurse financiare pentru dotarea cu echipamente costisitoare; • cerința nu este impusă de federațiile internaționale și nici de Regulamentul privind infrastructura stadioanelor.	
	139	Se solicită ca accesul gratuit permis forțelor de ordine în tribune să fie reglementat mai strict , pentru a evita abuzul de funcție din partea unor angajați ai MAI care ar putea invoca calitatea profesională pentru a participa informal la evenimente ca spectatori.	Se acceptă. Au fost operate modificările necesare la art. 11 alin. (3) lit. f) din proiect.
	140	Se propune completarea proiectului de lege cu o prevedere care să instituie obligația generală a organizatorilor de a contracta servicii de pază specializate , indiferent de tipul, amploarea sau riscul asociat evenimentului.	Nu se acceptă. Aplicarea proporțională a obligațiilor este esențială pentru respectarea principiului legalității și nediscriminării. Impunerea unei obligații identice pentru toate tipurile de evenimente publice ar fi disproporționată, inefficientă și inechitabilă. Evenimentele publice sunt diferite după gradul de risc și natura acestora (artistice, culturale, comerciale, religioase, sportive etc.) și pot varia de la câteva zeci la mii de participanți. Nu toate generează riscuri care să impună paza specializată. La art. 14 proiectul prevede o evaluare diferențiată a evenimentelor în funcție de gradul de risc. Pentru evenimentele cu risc scăzut sau fără risc, pot fi suficiente alte măsuri de securitate (control acces, semnalizare, voluntari instruiți), fără a impune costuri suplimentare. Pentru evenimentele cu risc mediu sau ridicat, obligația de a elabora un plan de securitate și de a contracta pază specializată este deja prevăzută (vezi art. 11 și art. 14 alin. (5)).

			Costurile asociate contractării unei agenții de pază sunt semnificative pentru ONG-uri, instituții culturale mici sau alte asociații. Obligația generală ar avea un efect descurajant, contrar scopului legii – care este de a permite și încuraja desfășurarea responsabilă a evenimentelor publice, nu de a o îngrădi prin sarcini disproporționate. În România, Germania, Franța și alte state UE, contractarea serviciilor de pază este obligatorie doar pentru evenimentele clasificate ca având grad de risc semnificativ, pe baza evaluării realizate de organizator împreună cu autoritățile (poliție, carabinieri).
	141	Cum va fi realizat controlul corporal preventiv și al bagajelor la evenimentele publice desfășurate în spații largi, deschise și nedelimitate, unde nu există perimetre fizice controlabile (ex. concerte în piețe, manifestări în parcuri)?	Precizare. 1. Legea nu impune delimitarea obligatorie a perimetrului în toate cazurile, iar conform art. 11 alin. (2) lit. f), delimitarea perimetrului este o obligație a organizatorului în funcție de gradul de risc, stabilit potrivit art. 14. Pentru evenimentele cu grad scăzut sau fără risc, delimitarea fizică completă nu este obligatorie. 2. Controlul corporal preventiv și al bagajelor este posibil doar la punctele de acces organizate, iar în cazul evenimentelor cu acces organizat, chiar în spații deschise, organizatorul poate institui zone de filtrare (ex: intrare printr-un culoar, delimitare temporară prin garduri mobile sau benzi, montare de porți de acces), în care personalul de securitate sau paza specializată efectuează controlul. Această practică este comună în marile orașe europene pentru festivaluri în aer liber sau maratoane. 3. Pentru evenimente deschise complet (acces liber din toate direcțiile), se aplică măsuri alternative proporționale. În aceste cazuri, controlul fizic preventiv devine recomandabil, dar nu impus în mod absolut. Organizatorul poate amplasa echipe mobile de pază în punctele cu flux mare de persoane, poate colabora cu forțele de

			ordine pentru patrularea activă în zonele de aglomerație, va fi responsabil de identificarea riscurilor și de măsurile adecvate incluse în planul de securitate. 4. În state ca Germania, Belgia sau Franța, controlul corporal preventiv în spații publice deschise este aplicabil doar în zonele special amenajate, iar în rest se aplică supraveghere vizuală, reacție rapidă și filtrare mobilă. Concluzie: La evenimentele desfășurate în spații largi, nedelimitate, controlul corporal preventiv se aplică doar în măsura în care este posibil organizatoric și justificat de gradul de risc. În lipsa unui perimetru delimitat, organizatorul: • nu are obligația absolută de a controla fiecare persoană; • dar are obligația de a institui măsuri rezonabile și proporționale pentru prevenirea riscurilor (monitorizare, patrulare, prezență vizibilă a personalului de pază).
	142	De ce proiectul de lege prevede obligația de supraveghere video pentru evenimentele sportive cu risc mediu și ridicat , dar nu și pentru alte tipuri de evenimente publice (ex: concerte, festivaluri, evenimente comerciale) care implică un număr mai mare de participanți sau riscuri comparabile?	Precizare. Evenimentele sportive au o dinamică a riscului distinctă față de alte evenimente publice. Obligația de supraveghere video a spectatorilor în cadrul evenimentelor sportive cu risc mediu și ridicat este fundamentată pe: • natura particulară a riscurilor – confruntări între galerii, comportamente colective imprevizibile, istoric de incidente violente; • nevoia de identificare post-eveniment a persoanelor care comit fapte antisociale în tribune, zonele de acces etc. Lipsa unei obligații explicite pentru alte categorii de evenimente nu înseamnă excluderea monitorizării video. Proiectul prevede, la art. 11 alin. (2) lit. b), că organizatorul are obligația de a asigura, prin planul de securitate „alte măsuri proporționale cu gradul de risc și particularitățile evenimentului”.

		Această formulare permite ca pentru orice alt eveniment public cu risc mediu sau ridicat, autoritățile să recomande includerea măsurilor de supraveghere video ca parte a planului de securitate — acolo unde este fezabil și justificat. 3. Evenimentele culturale, comerciale sau religioase au o configurație mai deschisă, desfășurându-se adesea în spații publice greu de delimitat sau monitorizat tehnic. În aceste cazuri, supravegherea video continuă ar fi dificil de implementat, iar impunerea acestei obligații ar putea fi disproporționată, afectând libertatea organizatorică sau de exprimare. 4. Autoritățile pot propune organizatorului, în cadrul ședinței operative (art. 7 alin. (5)–(6) (actual art. 8)), măsuri suplimentare de supraveghere video, dacă gradul de risc o justifică. Astfel, diferența de regim nu este absolută, fără a exclude aplicarea măsurii și la alte tipuri de evenimente. Concluzie: Reglementarea actuală: • stabilește supravegherea video ca obligație explicită pentru evenimentele sportive cu risc mediu și ridicat, din motive obiective și bine fundamentate; • nu interzice aplicarea măsurii și pentru alte categorii de evenimente, dar lasă această decizie la nivelul evaluării de risc și fezabilității tehnice, în cadrul planului de securitate. Această abordare permite aplicarea diferențiată, dar flexibilă și proporțională, evitând supra reglementarea și menținând capacitatea organizatorilor și autorităților de a ajusta măsurile la caz concret.
	143. S-a solicitat clarificarea noțiunii de „steward de securitate”, considerându-se că: • definiția este ambiguă; • nu sunt clar stabilite atribuțiile acestuia;	Se acceptă. Noțiunea <i>steward de securitate</i> a fost redefinită.

		• în practică, nu se înțelege cine are competența de a interveni direct în cazuri de perturbare a ordinii publice (ex. spectatori care intră pe teren).	Astfel, se precizează că stewardul este parte a sistemului de pază și se evită ambiguitățile privind statutul legal, acesta nu este personal auxiliar neoficial, dar un gardian certificat; Se limitează în mod clar competențele, stewardul nu are drept de intervenție coercitivă, doar de suport în cadrul evenimentului public organizat. Responsabilitatea instruirii revine organizației de pază, dar și organizatorului care îl contractează prin intermediul organizației de pază.
Grupul de Lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (aviz nr. 38-78-4286 din 16.04.2025)	144.	La descrierea problemei sunt expuse preponderent argumente de ordin juridic pentru a justifica intervenția propusă. Dacă se pretinde că în sistemul și procesele actuale există riscuri înalte pentru securitatea și ordinea publică, este important ca aceste riscuri să fie ilustrate și să fie efectuate estimările prejudiciilor care apar în lipsa unei intervenții.	Se acceptă. Nota de fundamentare a fost completată la pct. 2.2. fiind expuse riscurile care în lipsa unei intervenții.
	145.	Să fie prezentată statistica incidentelor și valoarea prejudiciilor pentru ultimii ani și să fie argumentat că acestea au apărut din cauza că lipsește un sistem mai strict de organizare și supraveghere a securității la evenimente. Unul din argumentele de bază prezentate în notă se referă la faptul că evenimente în prezent sunt mai multe decât întruniri și, în mod necorespunzător, se aplică totuși Legea nr.26/2008 pentru notificarea și coordonarea acestor evenimente. Însă nu e clar care-i aspectul negativ în practică și din ce cauză normele din Legea nr.26/2008 nu ar putea fi extinse și pentru evenimente, și este necesar un mecanism mai sofisticat și mai costisitor.	Se acceptă. Nota de fundamentare a fost completată la pct. 2.2. fiind expuse datele statistice care sunt disponibile privind incidentele și argumentări privind prejudiciile. La fel au fost expuse argumente referitor la neaplicabilitatea normelor Legii nr. 26/2008 și pentru evenimentele publice.

	146.	În situația în care orice eveniment, sportiv, cultural, comercial ș.a. organizat într-un „spațiu accesibil publicului”, indiferent de numărul de persoane, poate cade sub incidența legii, este evident că impactul asupra sectorului privat este enorm.	Se acceptă. Este de menționat că noțiunea de <i>eveniment public</i> a fost redefinită, care include: • un prag numeric minimal (ex. „cu participarea a cel puțin 50 de persoane”, similar cu Legea nr. 26/2008); • precizarea că se desfășoară în spații deschise publicului sau în locuri special amenajate, dar cu acces liber sau condiționat, pentru a delimita de întâlniri private, evenimente interne, etc.; • eventual: exceptări explicite pentru anumite forme de întruniri (ședințe interne, întâlniri familiale etc.). Nota de fundamentare a fost completată la pct. 4.3. Impactul asupra sectorului privat. Suplimentar, se menționează că nu a avea în vedere riscurile care sunt prezente în aceste situații, înseamnă a nu lua măsuri de protejare a vieții, sănătății și integrității corporale a cetățenilor Republicii Moldova – lucru care conduce la tragedii: 64 de morți și 200 de răniți la Colectiv și din cauza organizatorilor care au permis accesul a 400 de persoane într-un spațiu autorizat pentru 80.
	147.	Odată ce se impune o procedură birocratică care va viza extrem de multe categorii de evenimente și pentru toate trebuie de efectuat notificări, de participat în ședințe în care organizatorul să „primească instructaj” de la MAI și alte autorități implicate.	Se acceptă. Rezultă clar că procedura de bază este notificarea evenimentului, care prevede inclusiv procedura de notificare online. În funcție de gradul de risc, se pot organiza aceste ședințe, iar în varianta actualizată a proiectului de lege participarea organizatorului la o ședință de lucru cu autoritățile este prevăzută exclusiv pentru evenimentele cu grad mediu sau ridicat de risc. Instructajele care pot fi făcute de MAI organizatorilor au ca scop prevenirea apariției unor catastrofe – spre exemplu organizatorii evenimentului de la Colectiv din România nu au apelat la IGSU pentru a fi instruiți. Suntem

			convinși că nimeni nu își dorește ca MAI să elimine aceste posibile instructaje, care pot salva vieți. Scopul acestei ședințe nu este unul birocratic, însă de prevenție și coordonare interinstituțională, pentru a asigura desfășurarea evenimentului în condiții de siguranță. Această abordare este inspirată din bunele practici europene și are ca obiectiv protejarea participanților, a ordinii publice și a bunurilor materiale. Totodată, din proiect au fost excluse alin. (8) – (12) de la art. 7 (actual art. 8), care obligau organizatorul de a participa la mai multe ședințe organizate de autoritățile competente.
	148.	Este imperativ ca aceste costuri să fie estimate, în special în baza modelului costului standard, estimînd în quantum monetar timpul și efortul utilizat pentru conformare cu legea. Nu în ultimul rînd lipsește oricare cuantificare în privința obligațiilor complexe și foarte costisitoare care se adresează oricărui organizator de oricare tip de eveniment, care sunt listate la art.11 din proiect (de a elabora și depune un plan de gestionare a securității participanților, să contracteze serviciile de pază specializate, să contracteze serviciile de steward de securitate, să asigure utilizarea unor echipamente tehnice fixe și/sau portabile de detectare, pentru efectuarea examinării bagajelor persoanelor, să asigure un loc special amenajat pentru depozitarea obiectelor ridicate în rezultatul efectuării controlului corporal preventiv ș.a.) Aceste costuri necesită să fie comparate cu beneficiile pretinse, bazate pe scăderea riscurilor și a cazurilor de prejudicii pentru public și persoane fizice pentru a putea compara costurile și beneficiile	Se acceptă Prevederile art. 11 au fost restructurate prin introducerea a trei alineate, care stabilesc obligații diferențiate în funcție de gradul de risc al evenimentului: 1. Obligații generale minime, aplicabile tuturor evenimentelor (alin. 1); 2. Măsuri suplimentare, aplicabile doar evenimentelor cu risc mediu și ridicat (alin. 2); 3. Obligații speciale pentru evenimentele sportive încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat (alin. 3). Structurarea obligațiilor organizatorului în trei compartimente distincte, în funcție de nivelul de risc și de specificul evenimentului, este o soluție juridic solidă și echitabilă, care: • respectă principiul proporționalității în aplicarea normei; • permite o reglementare diferențiată și adaptată contextului; • oferă predictibilitate și claritate actorilor implicați; răspunde în mod direct criticilor primite în consultări

		și a argumenta necesitatea și raționalitatea obligațiilor în cauză.	
	149.	În special este stringent de a reflecta ce impact va avea asupra întregului spectru de evenimente la nivel național și regional interdicția pentru toate categoriile de evenimente să fie comercializate, distribuite sau consumate băuturile alcoolice, luând în calcul existența unui spectru larg de evenimente comerciale și culturale care implică băuturile alcoolice (cum ar fi „ziua vinului”, festivalul berii, practic toate evenimentele gastronomice ș.a.m.d.).	Se acceptă Prevederile art. 11 au fost revizuite prin prisma propunerilor înaintate. Această obligație a fost trecută doar pentru organizatorii evenimentelor cu caracter sportiv încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat. Totodată, pentru toate evenimentele publice, organizatorul să respecte regimul legal privind comercializarea și consumul băuturilor alcoolice la locul desfășurării evenimentului public, asigurându-se că acestea au loc doar în condițiile și cu respectarea restricțiilor prevăzute de legislație.
	150.	Nu în ultimul rând este absolut necesar să fie clarificat din ce cauză pentru evenimente se impun proceduri, obligații și cerințe mult mai stricte decât pentru întruniri, prevăzute de Legea nr.26/2008, și cum se justifică o astfel de diferențiere.	S-a luat act. Nota de fundamentare a fost completată la pct. 2.2. cu informații suficiente pentru justificarea intervenției. La o analiză asupra situației în Europa, numărul persoanelor rănite sau decedate în urma acestor evenimente este mult mai mare decât cu ocazia întrunirilor. Nu există vreun incident în ultimii 30 de ani la vreo manifestație - inclusiv în cazul celor violente - care să degenereze în catastrofa care a rezultat în urma unui concert pașnic, dar desfășurat fără respectarea legislației, așa cum s-a întâmplat în cazul evenimentelor tragice care au avut loc în România la clubul Colectiv sau evenimentelor tragice în timpul meciului de fotbal în Muntenegru. Totodată, Legea nr. 26/2008 reglementează la art. 2 că prevederile ei nu se aplică acestor evenimente
	151.	Nota nu reflectă nici un proces de consultări, ceea ce este contrar cerințelor metodologice, ori acestea era extrem de importante în special cu	S-a luat act. Consultările au fost desfășurate cu mediul de afaceri din acest domeniu (organizatorii de evenimente) concomitent cu procedura de avizare a proiectului de lege. În acest sens, Nota

		întreprinderile care sunt specializate în organizarea de evenimente.	de fundamentare a fost completată cu informații în acest sens la compartimentul 6, iar propunerile și obiecțiile au fost reflectate în sinteza la proiect.
	152.	Examinarea proiectului de act normativ Proiectul propus vine să reglementeze aspecte parțial similare cu cele reglementate de Legea nr.26/2008 privind întrunirile. Chiar dacă diferența este în categoriile de întruniri și ocaziile cu care persoanele se întrunesc într-un spațiu public, totuși însăși faptul întrunirii și ocupării spațiului public rămâne să fie obiectul principal de reglementare a proiectului. Astfel, proiectul nu este nicicum corelat cu Legea nr.26/2008 și chiar dacă în cadrul proiectului se prevăd soluții pentru situațiile când se depun notificări de evenimente în același loc și același timp sau mai mulți organizator optează pentru același loc și aceeași zi, totuși nu este clar ce se întâmplă când în paralel se depun notificări pentru o întrunire și pentru un eveniment în același loc și aceeași zi, care lege va prevala și care notificare va fi prioritară. Mai mult, în ambele cazuri sunt implicate aceleași autorități (APL și MAI). Astfel, elaborarea unei legi separate și decizia de a nu propune un mecanism unic pentru întruniri și pentru evenimente într-o singură lege, considerăm că cel puțin va crea confuzii dar și nu este corelat cu prevederile Legii nr.100/2017, care prevede la art.55 că reglementările de același nivel și având același obiect de reglementare se cuprind într-un singur act normativ.	Se acceptă. Este de menționat că la art. 2 din proiectul de lege este specificat că, prezenta lege nu se aplică întrunirilor reglementate de Legea nr. 26/2008 privind întrunirile. Pentru o claritate la art. 7 (actual art. 8) au fost instituită norma pentru a aduce o claritate <i>ce se întâmplă când în paralel se depun notificări pentru o întrunire și pentru un eveniment la aceeași dată, în același loc și aceeași zi și care lege va prevala și care notificare va fi prioritară.</i>
	153.	La noțiuni dar și pe tot parcursul proiectului conceptul de „eveniment public” este foarte vag,	Se acceptă. Soluție propusă:

		fără plafoane, limitări minime sau clarificări necesare, ceea ce extinde nejustificat aria de aplicare a legii și face ca obligațiile și cerințele prevăzute să fie aplicate abuziv și disproporționat. Prin comparație, în Legea nr.26/2008 cel puțin se vehiculează cifra de 50 de persoane și, cel mai important, se clarifică că întrunirile se desfășoară în orice loc deschis publicului în afara clădirilor sau în afara altor spații închise accesului liber. Ori în proiectul propus, în lipsa unor caracteristici ale spațiului public, iese că absolut oricare spațiu public sau destinat evenimentelor publice (inclusiv săli polivalente, sportive, de concerte, clădiri care nu au destinație locativă etc.) cu sau fără acces restricționat sau controlat cade sub incidența proiectului propus. Mai mult, în lipsa oricăror repere despre numărul persoanelor, ar ieși că oricare întrunire tematică programată (comercială, culturală, sportivă etc.) a unui grup mai mare de 3 persoane la fel cade sub noțiunea de eveniment.	Clarificarea noțiunii de „eveniment public” la articolul 3 din lege, incluzând: • un prag numeric minimal (ex. „cu participarea a cel puțin 50 de persoane”, similar cu Legea nr. 26/2008); • precizarea că se desfășoară în spații deschise publicului sau în locuri special amenajate, dar cu acces liber sau condiționat, pentru a delimita de întâlniri private, evenimente interne, etc.; • eventual: exceptări explicite pentru anumite forme de întruniri (ședințe interne, întâlniri familiale etc.).
	154.	În privința notificării prevăzută la art.7, nu este argumentat din ce cauză se prevăd tocmai 10 zile, ca interval minim între depunerea notificării și începerea evenimentului, comparativ cu Legea nr.26/2008 unde figurează termenul de 5 zile.	Se acceptă. Este de menționat că urmare a consultărilor publice, proiectul de lege a fost ajustat, iar termenul de depunere a notificării a fost redus la 5 zile.
	155.	În procedură lipsesc unele norme procedurale importante. În special nu este clar cum se atestă faptul depunerii notificării și dacă înregistrarea ulterioară este cumva condiționată. Luînd în calcul că notificarea prin definiție este o simplă comunicare oficială care nu poate fi condiționată de un răspuns ulterior, este important ca în proiect să	Se acceptă. Conform principiilor generale ale dreptului administrativ: • notificarea este o comunicare unilaterală, care nu trebuie să fie aprobată, ci doar luată la cunoștință de autoritate; • autoritatea nu are dreptul să refuze primirea notificării; • trebuie să existe o dovadă clară a înregistrării, imediată și necondiționată.

		se prevadă că la depunerea notificării se acordă confirmarea depunerii notificării imediat la momentul depunerii, în mod necondiționat. Din perspectivă tehnică, aceasta se acordă ca și copie a notificării cu mențiune și semnătură despre recepționare (dacă a fost depusă pe hîrtie) sau prin sistem informațional în mod automatizat, cînd se depune în formă electornică.	A fost introdusă suplimentar noțiunea de notificare în proiectul de lege, care are ca efecte: - întărește caracterul necondiționat al notificării; - oferă garanții clare organizatorului privind dreptul de a desfășura evenimentul; - elimină riscurile de refuz abuziv sau întârziere; - aliniază proiectul la bunele practici internaționale și la jurisprudența CEDO. Totodată, art. 7 (actual art. 8) din proiectul de lege a fost completat cu un aliniat nou.
	156.	Deși la art.11 se prevede la lit. a) că organizatorul „trebuie să respecte procedura stabilită în ședință de APL”, totuși din art.7 nu este clar care este acea procedură și, în special, care este finalitatea acesteia. Pe de o parte proiectul prevede doar obligația de „notificare”, adică de comunicare oficială fără implicarea unui proces deliberativ sau decizional, dar totodată indică obligația organizatorului de a participa la oarecare ședințe cu APL și MAI. În situația „notificării” astfel de participări în ședințe nu poate fi decît un drept și nu o obligație a organizatorului, totodată legea trebuie să prevadă că în urma analizei efectuată de APL și organele de drept, acestea trebuie să informeze organizatorul în mod oficial despre cerințele, condițiile generale și specifice care trebuie respectate, reieșind din cadrul normativ relevant, într-un termen rezonabil, până la începerea evenimentului.	Precizare. Observațiile privind necesitatea clarificării naturii și rolului ședinței de coordonare sunt justificate. În versiunea revizuită a proiectului, art. 7 alin. (5) (actual art. 8) a fost ajustat pentru a faptul că: • ședința are caracter consultativ și de coordonare, fără a constitui un proces decizional sau de autorizare, păstrând astfel caracterul neautorizabil al notificării; • participarea organizatorului este opțională, dar recomandabilă în cazul evenimentelor cu risc mediu și ridicat, unde urmează a fi elaborat un plan de securitate în care să fie stabilite măsurile necesare de protecție a participanților ; Ideea generală este de a nu birocratiza procesul de organizare pentru organizatorii de evenimente, el are obligația de notificare și participă la ședințe doar în cazul evenimentelor cu grad de risc ridicat sau mediu. În acest caz organizatorul este partea interesată de buna desfășurare a evenimentului, avînd posibilitatea să rezolve din posibilele probleme de organizare și astfel să nu fie sancționat pentru încălcarea legii. Responsabilitatea pentru astfel de evenimente – contravențională sau penală îi revine oricum – această lege stabilind un cadru de cooperare autorități publice – organizatori

			de evenimente care ajută pe organizatori să cunoască și respecte legea.
	157.	Prioritatea de la art.7 al.(12) acordată evenimentelor organizate de instituții/autorități publice în detrimentul celor organizate de agenți economici este nefondată și abuzivă și nu a fost nicicum argumentată în nota de fundamentare.	Se acceptă. Art. 7 alin. (11) (actual art. 8) a fost completat că prioritate se acordă „.....numai în cazul în care evenimentul public urmărește un scop de interes public, cu relevanță locală, regională sau națională, precum și în lipsa unor alternative de reamplasare rezonabilă în baza unei decizii motivate în mod expres și care este adusă la cunoștința părților interesate”. Se consideră de a menține această prevedere deoarece pot fi cazuri în care un organizator notifică administrația publică locală despre desfășurarea mai multe evenimente publice în zile diferite pe parcursul unei perioade îndelungate de timp și artificial poate ocupa un anumit spațiu, și intenționat a admite abuzuri pentru a nu permite desfășurarea evenimentelor în acel loc de către alți organizatori, cu atât mai mult că poate persista necesitatea desfășurării unui eveniment public de anvergură națională anume în această locație. Nota de fundamentare a fost completată la acest aspect.
	158.	De principiu nu este clară oportunitatea normelor de la alin. (8) – (12) care se referă la situațiile de conflict când în privința la același loc și timp au fost notificate mai multe evenimente. Dacă se ia o abordare echitabilă și clară (ca și în cazul întrunirilor) conform regulii că are prioritate primul care a notificat (indiferent de statut și importanță), cu înregistrarea în registru public, atunci astfel de norme nici nu își au locul în lege. Oricare alte negocieri între părți pot avea loc doar în mod privat, în afara contextului legii.	Se acceptă. Urmare a consultării publice a proiectului de lege, alin. (8) – (12) de la art. 7 (actual art. 8) au fost excluse.
	159.	O mare parte din obligațiile prevăzute la art.11 (în special la lit. d), f), g), h), i), k), l) nu doar că nu	Se acceptă.

		au fost argumentate și analizate în nota de fundamentare dar sunt vădit excesive și disproporționate în raport cu majoritatea categoriilor de evenimente, probabil cu excepția doar evenimentelor care se petrec în construcții/spații limitate cu număr mare de persoane (suporteri) și poartă riscuri sporite (cum ar fi meciurile de fotbal sau alte competiții sportive cu tribune). Cu atât mai mult că obligații de genul „planificarea și asigurarea securității în cadrul evenimentului” sau „luarea de măsuri pentru îndepărtarea de la evenimentul public a participanților care tulbură ordinea publică” sunt obligațiile directe ale organelor de drept (poliția, carabinieri ș.a.), în special în cazul evenimentelor în spații publice deschise, pentru care se alocă resursele necesare din bugetul de stat. Ori în situația în care obligațiile date se transferă pe organizatorii de evenimente, nu doar va crește nejustificat costul organizării evenimentelor dar iese că cetățenii care participă la eveniment achită dublu pentru securitatea acestuia – pe lângă impozitele și taxele obișnuite (venit la bugetul de stat) vor mai achita și cheltuielile organizatorului de eveniment (care vor fi incluse în prețul final al biletelor). În acest sens autorii indică că au luat în calcul legea României care reglementează evenimentele sportive, numai că nu țin cont de faptul că legea în cauză are o abordare proporțională tipului de eveniment și astfel de obligații anume că se referă la organizatorii profesioniști de evenimente cu risc sporit, cum sunt meciurile de fotbal organizate pe stadioane cu tribune.	Prevederile art. 11 au fost restructurate prin introducerea a trei alineate, care stabilesc obligații diferențiate în funcție de gradul de risc al evenimentului: 1. Obligații generale minime, aplicabile tuturor evenimentelor (alin. 1); 2. Măsuri suplimentare, aplicabile doar evenimentelor cu risc mediu și ridicat (alin. 2); 3. Obligații speciale pentru evenimentele sportive încadrate ca fiind cu risc mediu sau ridicat (alin. 3). <i>În partea ce ține de „luarea de măsuri pentru îndepărtarea de la evenimentul public a participanților care tulbură ordinea publică”, această prevedere a fost reformulată în „să coopereze cu forțelor de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne, pentru identificarea și gestionarea situațiilor care pot tulbura ordinea publică”.</i> Totodată nota de fundamentare a fost completată cu informații pertinente la pct. 4.3 privind impactul asupra sectorului privat.
--	--	--	--

	160.	În aceeași ordine de idei, nu este suficient valorificat raționamentul categorisirii evenimentelor după gradul de risc, odată ce proiectul de lege nu specifică spectrul de obligații, drepturi și proceduri care sunt proprii fiecărui grad de risc, decât prevede că MAI va face uz de asistența carabinierilor pentru evenimente cu grad mediu și sporit de risc. Comparativ, legea României prin referire la gradele de risc, stabilește și spectrul de obligații și modul de comportament al părților implicate, inclusiv și faptul că evenimentele cu risc scăzut nici nu sunt obligatorii de a fi „declarate” (notificate) la autoritatea competentă. Astfel considerăm judicios ca să fie revizuite scenariile de interacțiune a părților implicate și obligațiile organizatorilor și, dacă nu se exclud unele din ele, cel puțin să fie expuse în mod diferențiat pentru diferite categorii de evenimente și diferite grade de risc a acestora	Se acceptă. Modalitatea de structurare a articolului 11 reflectă deja o diferențiere clară a obligațiilor în funcție de gradul de risc și tipul evenimentului. Este o evoluție semnificativă față de varianta anterioară și răspunde în măsură criticilor privind lipsa de proporționalitate. Pentru a valorifica această structurare în nota de fundamentare și a înlătura orice suspiciune de caracter excesiv sau nejustificat al reglementărilor, a fost ajustată informația prezentată la pct. 3.1 și 4.3 din nota de fundamentare.
Poziția autorităților avizatoare expusă în virtutea pct.231 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin HG 610/2018			
Ministerul Afacerilor Externe	161.	Comentariu în e-Legiferare: Se validează.	S-a luat act.
Procuratura Generală	162.	Comentariu în e-Legiferare: Informează, că obiecții/propuneri asupra proiectului de lege (număr unic 260/MA/2025) nu sunt.	S-a luat act.
Ministerul Sănătății	163.	Comentariu în e-Legiferare: Obiecțiile și propunerile au fost luate în considerare.	S-a luat act.
Ministerul Culturii	164.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.

Ministerul Educației și Cercetării	165.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale	166.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării	167.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Ministerul Muncii și Protecției Sociale	168.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Ministerul Finanțelor	169.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Congresul Autorităților Locale din Moldova	170.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Consiliul Superior al Magistraturii	171.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Oficiul Avocatului Poporului	172.	În baza pct. 231 din Regulamentul Guvernului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act.
Expertizare			
Centrul Național Anticorupție (raport de expertiză)	173.	Articolul 3. Noțiuni principale. În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni: <i>control corporal preventiv și al bagajelor</i> - măsură cu caracter preventiv, prin verificarea sumară a	Se acceptă.

anticorupție nr. ELO25/10644 din 13.06.2025)		ținutei vestimentare și a bagajelor participanților, în scopul prevenirii introducerii în locurile de desfășurare a evenimentelor publice a obiectelor interzise ce pot pune în pericol viața sau sănătatea persoanelor; Obiecții: Utilizarea expresiei "<i>verificarea sumară a ținutei vestimentare</i>" atribuie caracter ambiguu noțiunii <i>control corporal preventiv și al bagajelor</i>, or nu permite delimitarea clară și fără echivoc a limitei acțiunilor admisibile în contextul desfășurării controlului în speță. Deficiența în speță, denotă întrunirea parțială a rigorilor de tehnică legislativă vizate de art.54 alin.(1) lit.a) al Legii nr.100/2017 și poate condiționa atât riscul exercitării unor atribuții excesive de către subiectul vizat, cât și realizarea superficială a controlului prenotat. Recomandări: Reconsiderarea expresiei "<i>verificarea sumară a ținutei vestimentare</i>", în sensul reglementării clare și ifără echivoc a limitei acțiunilor admisibile în contextul desfășurării controlului în speță.	
	174.	art.7 alin.(3) Articolul 7. Notificarea privind desfășurarea evenimentului public [...] 3. Autoritatea administrației publice locale este obligată să confirme imediat recepționarea notificării evenimentului public, indiferent de forma în care aceasta este depusă de către organizatorul evenimentului public. Obiecții:	Se acceptă.

		Prevederile proiectului sunt insuficiente întru reglementarea aspectelor procedurale ce țin de recepționarea notificării evenimentului public de către entitatea publică/agentul public, fapt care denotă întrunirea parțială a exigențelor de tehnică legislativă vizate de art.29 alin.(2) al Legii nr.100/2017 coroborat art.32 Cod administrativ. Omisiunile legiuitorului de a reglementa aspecte ale relațiilor sociale, existența cărora rezultă din realitatea obiectivă sau din alte prevederi ale aceluiași act, pot determina incertitudine în relațiile sociale reglementate, îndeosebi cele referitoare la mecanismele de realizare a drepturilor, de îndeplinire a obligațiilor, ambiguitatea atribuțiilor agenților publici și a procedurilor administrative de care ei sunt responsabili etc., situații în care entitățile responsabile de executarea legii respective se pot prevala de această deficiență pentru a comite abuzuri. Reglementarea lacunară sau confuză a procedurilor administrative pe care le gestionează entitățile publice, poate determina discreția periculoasă a agentului public responsabil de a dezvolta reguli procedurale convenabile propriilor sale interese, contrare interesului public. Recomandări: Reconsiderarea expresiei "<i>este obligată să confirme imediat</i>" cu reglementarea condescendentă a obligației agentului public responsabil de a înregistra, atribui număr de ordine și a elibera o confirmare în scris a notificării evenimentului public.	
	175.	art.15 alin.(3)-(4)	Se acceptă.

		Articolul 15. Dispersarea participanților și restabilirea ordinii publice la evenimentele publice [...] . În absența unei solicitări exprese din partea reprezentantului autorității administrației publice locale, conducătorul forțelor de ordine poate decide, din oficiu, inițierea măsurii de dispersare doar în cazuri de urgență, atunci când: a) există un pericol iminent și grav pentru ordinea și securitatea publică; b) nu mai este posibilă contactarea autorității administrației publice locale în timp util; c) se impune o reacție operativă pentru prevenirea escaladării violenței sau protejarea vieții. 4. În caz de violență fizică asupra forțelor de ordine, conducătorul forțelor de ordine este în drept să dispună imediat măsuri de restabilire a ordinii publice și de dispersare a persoanelor implicate, cu respectarea principiilor legalității, necesității și proporționalității. Obiecții: Determinarea competenței după formulă „este în drept”, „poate” este o modalitate coruptibilă de determinare a competențelor doar când formulează ca drepturi, obligațiile/îndatoririle entităților și agenților publici. Coruptibilitatea acestui element rezidă în discreția agenților publici care apare în cazul utilizării unor asemenea determinări permissive ale competențelor lor, care urmau a fi stabilite de o manieră imperativă. Această discreție poate fi folosită în mod abuziv de către agentul public pentru a nu-și executa obligațiile sale legale tocmai în virtutea caracterului permisiv al	
--	--	--	--

		formulării competențelor sale. Riscul de coruptibilitate a acestor norme crește în cazul în care lipsesc criteriile pentru a stabili în ce cazuri agentul public „este în drept” sau „poate” și în ce cazuri este în drept și poate să nu-și realizeze competențele. Recomandări: Excluderea formulelor permissive de reglementare a activității agentului public/entității publice.	
Ministerul Justiției Expertiza juridică (nr. 04/1-6204 din 26.06.2025)	176.	Art. 1 se recomandă a fi revizuit în măsură să reglementeze inclusiv scopul legii, or, cuprinsul alin. (2) repetă reglementarea <i>obiectului</i> proiectului legii.	Se acceptă.
	177.	Suplimentar, opinăm asupra oportunității completării dispozițiilor generale cu principiile de bază, similar Legii nr. 26/2008 privind întrunirile.	Se acceptă.
	178.	Proiectul legii definește noțiunea „evenimentul public”, înțeles ca o activitate programată și organizată, cu caracter cultural, artistic, sportiv, religios, comercial sau de divertisment, desfășurată într-un spațiu public sau destinat accesului publicului, cu participarea a cel puțin 50 de persoane, indiferent dacă accesul este liber sau condiționat, și care presupune prezența fizică simultană a participanților. Inițial, ținem să remarcăm incertitudinea generată din lipsa unor argumente privind impunerea condiționalității participării a cel puțin 50 persoane pentru a considera activitatea ca fiind un eveniment public. În acest sens, apare întrebarea privind calificarea	Se acceptă.

		activității cu caracter sportiv la care participă, eventual, 49 de persoane. De asemenea, apare întrebarea după care criterii s-a condus autorul atunci când a instituit condiționalitatea participării anume a numărului de 50 persoane. Prin urmare, se va veni cu argumente suplimentare în nota de fundamentare în acest sens.	
	179.	În conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. c), prezenta lege se aplică evenimentelor publice - adunări cu caracter religios, sub formă de oficiere a unor servicii divine, sau a altor manifestări tradiționale. Pe de altă parte, potrivit alin. (1) lit. d) al aceluiași articol, respectiva lege nu se aplică serviciilor religioase și adunărilor cu caracter religios desfășurate în incinta lăcașurilor de cult, potrivit tradiției religioase a cultului respectiv. Neconcordanța dintre prevederile citate apare reieșind din faptul că activitatea religioasă și adunările cu caracter religios are loc în incinta lăcașurilor de cult, or, potrivit definiției evenimentul public reprezintă activitatea programată și organizată cu caracter religios desfășurat într-un spațiu destinat accesului public.	Se acceptă.
	180.	De asemenea, proiectul legii cu privire la organizarea și desfășurarea unor evenimente publice nu se aplică evenimentelor private, desfășurate în spații publice sau private rezervate integral și cu acces pe bază de invitație, destinate activităților familiale (nunți, botezuri, aniversări și manifestări similare), în limita capacității autorizate a spațiului respectiv. Reieșind din posibilitățile de a rezerva parțial un spațiu public și privat și admiterea	Se acceptă.

		accesului în lipsa unei invitații se recomandă autorului revizuirea situațiilor ce ar corespunde unui eveniment privat prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. b).	
	181.	Noțiunea „oficial” este formulată într-un mod care poate genera confuzii, întrucât include categorii de persoane care, în accepțiunea generală și juridică a termenului, nu sunt considerate oficiali. Potrivit uzanței limbii „oficial” reprezintă ceva care emană de la o autoritate, de la un guvern, de la un stat; care este declarat, stabilit prin lege; care reprezintă o autoritate, un guvern, un stat. În lipsa unei delimitări clare sau a unei reformulări, se creează riscul ca noțiunea de „oficial” să fie interpretată extensiv și să includă persoane care, deși implicate în activități organizatorice sau tehnice, nu au un statut oficial în sensul juridic al termenului.	Se acceptă.
	182.	Noțiunea „steward de securitate” se va revizui în temeiul cerinței stabilite de Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative care stabilește că textul proiectului actului normativ se elaborează în limba română, fără utilizarea unor termeni și expresii din alte limbi. Totodată, se va reține că, în cazul în care se impune utilizarea unor noțiuni sau termeni consacrați din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte ori din legislația UE, în proiect se asigură corespunderea acestora termenilor sau, respectiv, noțiunilor consacrate din legislația națională. Dacă este necesară preluarea unor termeni și sintagme noi din alte limbi, se indică și corespondentul acestora în limba română.	Se acceptă.

	183.	La art. 5 alin. (4) se recomandă excluderea cuvântului „importante”, din considerentul lipsei anumitor criterii ce vor stabili ca un eveniment religios este mai puțin important decât alt eveniment religios.	Se acceptă.
	184.	La alin. (6), nu este clar cum va fi posibilă anticiparea participării unui număr mai mic de 50 persoane de către organizator și, concomitent, modalitatea în care autoritatea administrației publice locale ar putea afla și determina riscuri evidente a pentru ordinea publică. Sub aspect redacțional, expresia „prin excepție” urmează a fi substituită cu textul „Prin derogare”. Totodată remarcăm că la instituirea unei norme derogatorii, se va folosi formula „prin derogare de la...”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă (articol, alineat, literă). Complementar, reieșind din obiectul reglementării, alin. (6) se recomandă a se încorpora în cuprinsul art. 7 din proiectul legii.	Se acceptă. Suplimentar Nota de fundamentare a fost completată la compartimentul 3.1.
	185.	La art. 6 alin. (3), se propune autorului de a institui un termen exact de demontare care poate fi extins și informarea autorității administrației publice locale până la expirarea termenului de 48 de ore în care organizatorul asigură demontarea construcției temporare.	Se acceptă.
	186.	Se interzice producerea, importul, exportul, transportul, comercializarea și utilizarea petardelor, bateriilor de petarde, petardelor luminoase și bateriilor de petarde luminoase; utilizarea articolelor pirotehnice în localități, în timpul nopții, de la ora 22.00 până la ora 07.00, cu excepția cazurilor lansării focurilor de artificii cu ocazia unor	Se acceptă.

		evenimente de interes local, național sau internațional; utilizarea articolelor pirotehnice în timpul întrunirilor, mitingurilor, protestelor, adunărilor, inclusiv al celor care se desfășoară în spații închise sau în alte locuri publice aglomerate (art.4 din Legea nr. 143/2014 privind regimul articolelor pirotehnice). Astfel, pentru asigurarea previzibilității normei, la alin. (4) se va indica expres cazurile în care nu sunt aplicabile restricțiile utilizării distribuirii sau comercializării articolelor și produselor pirotehnice, inclusiv petarde, artificii, fumigene și alte produse similare sau actul normativ ce le stabilește.	
	187.	La art. 7, cu titlu general, se constată faptul că în cuprinsul elementului structural sunt utilizate două sintagme distincte – „forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne” și „Inspectoratul General de Carabinieri” – care aparent fac referire la aceeași entitate. Pentru asigurarea uniformității terminologice și evitarea oricăror confuzii de interpretare, propunem ca pe tot parcursul textului să fie utilizată o singură sintagmă (obiecție valabilă în toate cazurile similare).	Precizare. Utilizarea sintagmei „forțele de ordine ale Ministerului Afacerilor Interne” are ca scop reflectarea corectă a faptului că, în cadrul asigurării ordinii și securității publice la evenimentele publice, sunt implicate mai multe subdiviziuni ale Ministerului Afacerilor Interne, nu doar Inspectoratul General de Carabinieri. În mod particular, Inspectoratul General al Poliției are un rol esențial în gestionarea măsurilor de ordine publică, iar implicarea acestuia, precum și a altor autorități administrative/instituții ale Ministerului Afacerilor Interne cu atribuții relevante (ex.: Poliția de Frontieră, în caz de evenimente în zone de frontieră), trebuie să fie reflectată într-un mod terminologic generic și cuprinzător. Excepție este Inspectoratul General de Carabinieri, care va fi menționat expres doar acolo unde se face referire directă la atribuțiile sale specifice, cum ar fi în contextul desemnării acestuia ca punct național de contact pentru siguranța la evenimentele sportive, în conformitate cu obligațiile internaționale și europene asumate de Republica Moldova, care

			are rol în evaluarea gradului riscurilor pentru evenimentele publice, precum și rolul de conducător al forțelor de ordine din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.
	188.	La alin. (2) se va reglementa inclusiv cazul deținerii în proprietate a bunului imobil.	Se acceptă.
	189.	La alin. (3) nu este clară forma confirmării imediate a recepționării notificării evenimentului public și limita temporală a termenului „imediat” (obieecție valabilă inclusiv pentru alin. (9) al art. 7).	Se acceptă.
	190.	La alin. (4), cu referire la „declarația prealabilă” reamintim autorului că organizatorul depune o notificare prealabilă prin care se exprimă intenția de a organiza un eveniment public.	Se acceptă.
	191.	La alin. (8), ținând cont de alin. (1) al art. 7, care dispune notificarea cu cel puțin 5 zile înainte de data desfășurării evenimentului public, termenul „de cel puțin 72 de ore” se consideră a fi unul prea mare. În acest sens, se propune analizarea substituirii cuvintelor „cel puțin” cu cuvintele „cel mult”.	Se acceptă.
	192.	La alin. (9) nu este prevăzut termenul în care organizatorul notifică despre renunțarea la desfășurarea evenimentului public.	Se acceptă.
	193.	La alin. (10) și (11), se atenționează asupra omisiunii desfășurării evenimentului public la aceeași dată.	Se acceptă.
	194.	Cu privire la acordarea priorității evenimentelor organizate de autoritățile sau instituțiile publice, norma poate genera limitări nejustificate ale drepturilor altor organizatori, alții decât autoritățile sau instituțiile publice, reieșind din (i) lipsa unor criterii bine definite și transparente la atribuirea caracterului major al interesului public, al relevanței la nivel local, regional sau național și (ii)	Se acceptă parțial. Proiectul de lege a fost ajustat în sensul eliminării referirii la „caracterul major al interesului public”, tocmai pentru a evita orice interpretare arbitrară sau disproporționată a conceptului de interes public. În forma revizuită, norma stabilește că prioritatea în alocarea spațiului public nu are un caracter absolut și imperativ, dar de fapt reprezintă o posibilitate a

		oportunitatea oferirii unei alternative de reamplasare a evenimentului public.	autorității administrației publice locale, care se aplică doar în condițiile îndeplinirii cumulative a următoarelor cerințe: • evenimentul public organizat de autoritatea sau instituția publică urmărește un scop de interes public, cu relevanță la nivel local, regional sau național; • nu există posibilitatea reamplasării rezonabile a evenimentului organizat de autoritatea publică în altă locație, din cauza lipsei unor alternative logistice sau funcționale viabile. De asemenea, se precizează că autoritatea administrației publice locale poate acorda prioritate, decizia fiind discreționară, dar motivată și supusă principiilor de transparență, proporționalitate și echitate. În plus, pentru a proteja drepturile celorlalți organizatori, proiectul prevede obligația autorității locale de a oferi o alternativă rezonabilă de reamplasare sau reprogramare organizatorilor afectați de decizia de prioritate. Totodată, se remarcă că în practică există situații în care unele persoane fizice sau juridice, care pretind a desfășura evenimente publice sau întruniri ocupă abuziv spațiile publice, prin depunerea declarațiilor prealabile sau notificărilor prealabile, fapt prin care afectează drepturile altor potențiali organizatori de evenimente publice de bună credință. Astfel, instituirea unei asemenea norme în proiectul de lege va oferi posibilitatea de a evita asemenea cazuri abuzive și denaturate.
	195.	Raționamentele instituirii normelor prevăzute la art. 8, care reglementează inițierea procedurii judiciare de către autoritatea administrației publice locale, nu pot fi reținute din nota de fundamentare. Astfel, se va examina oportunitatea modalității și eficienței respectivei proceduri, or, proiectul nu dispune emiterea unei cereri de refuz, în privința cui	Se acceptă. Art. 8 a fost exclus din proiectul de lege.

		se emite respectiva cerere de refuz, circumstanțele în care poate fi emisă cererea de refuz. Mai mult, nu este clar cine se adresează în instanța de judecată cu cererea de refuz, motivele adresării în instanță. Or, art. 4 din start conferă evenimentelor cu scopurile menționate la lit. a)-d) un caracter prohibitiv. În contextul celor menționate, se va examina oportunitatea excluderii art. 8 din proiectul legii.	
	196.	La art. 10 alin. (4), se constată utilizarea neconformă a cuvântului „finisarea”, respectiv, se recomandă substituirea acestuia cu cuvântul „finalizarea (obiecție valabilă pentru toate cazurile similare).	Se acceptă.
	197.	La art. 11, în plan redacțional, textul „organizatorul are obligațiile prevăzute la alin. (1), inclusiv” se recomandă a fi substituit cu textul „suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (1), oraganizatorul. Conform formulei respective, se va reformula și dispoziția introductivă a alin. (3).	Se acceptă.
	198.	Se remarcă caracterul declarativ al art. 16, ținând cont de faptul că răspunderea juridică este prevăzută de normele materiale, ce stabilesc tipul concret de răspundere (penală sau contravențională, etc.), determină faptele și sancțiunile pentru comiterea acestora.	Se acceptă.
	199.	La art. 18, se va revizui numerotarea acestuia, deoarece este greșită. Alin. (2) se recomandă a fi expus conform redacției: „2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va aduce în concordanță actele sale normative cu prezenta lege.”.	Se acceptă.

	200.	La Capitolul V „Modificarea unor acte normative” se atenționează asupra modificării doar a Codului contravențional. În contextul propunerii de modificare a art. 67 alin. (1) din Cod, se constată faptul că autorul nu a ținut cont de art. 7 din proiectul de lege, or, desfășurarea evenimentelor publice are loc cu depunerea unei notificări prealabile.	Se acceptă.
	201.	La anexa legii, pct. II sbp. 2., categoria evenimentului se va corela cu art. 2 alin. (1) lit. e). Deși pct. IV dispune prezentarea obligatorie a actelor anexate la notificare, se atestă caracterul facultativ al anexării schiței cu perimetrul afectat.	Se acceptă.

Ministru

Daniella MISAIL-NICHITIN